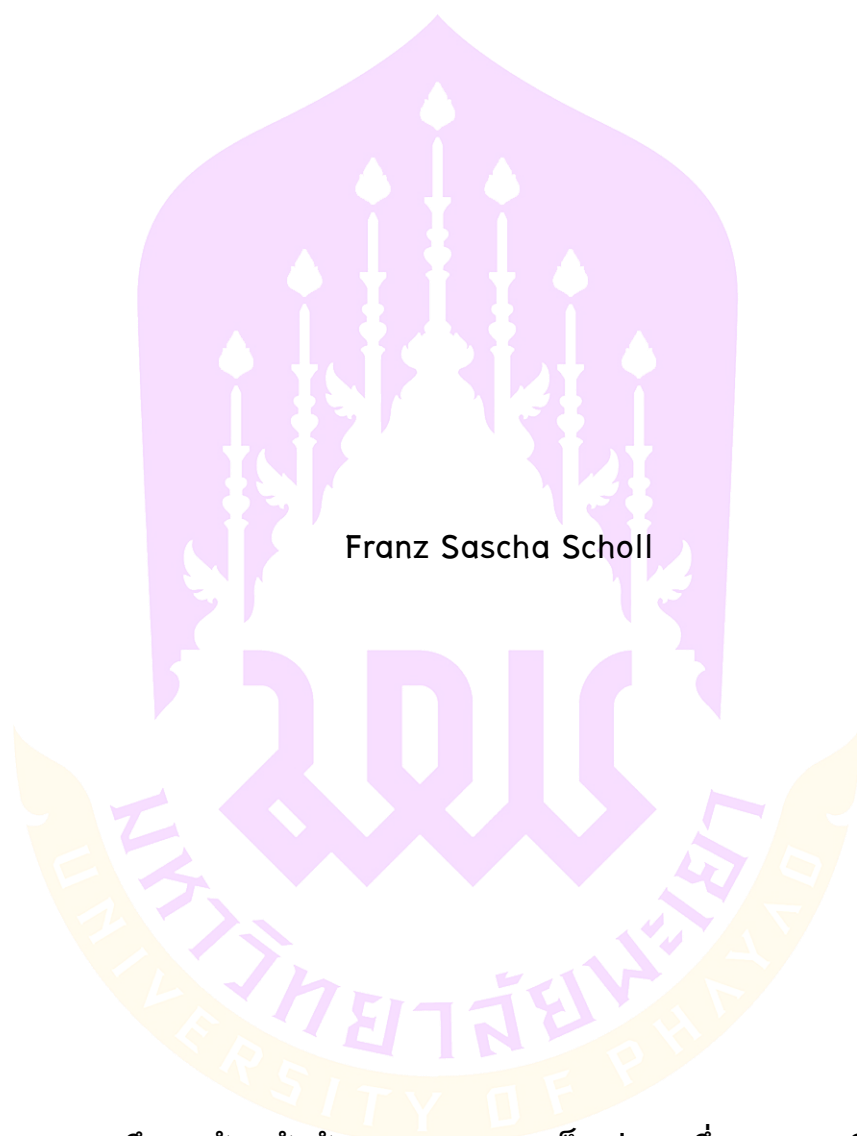

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการ
สอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

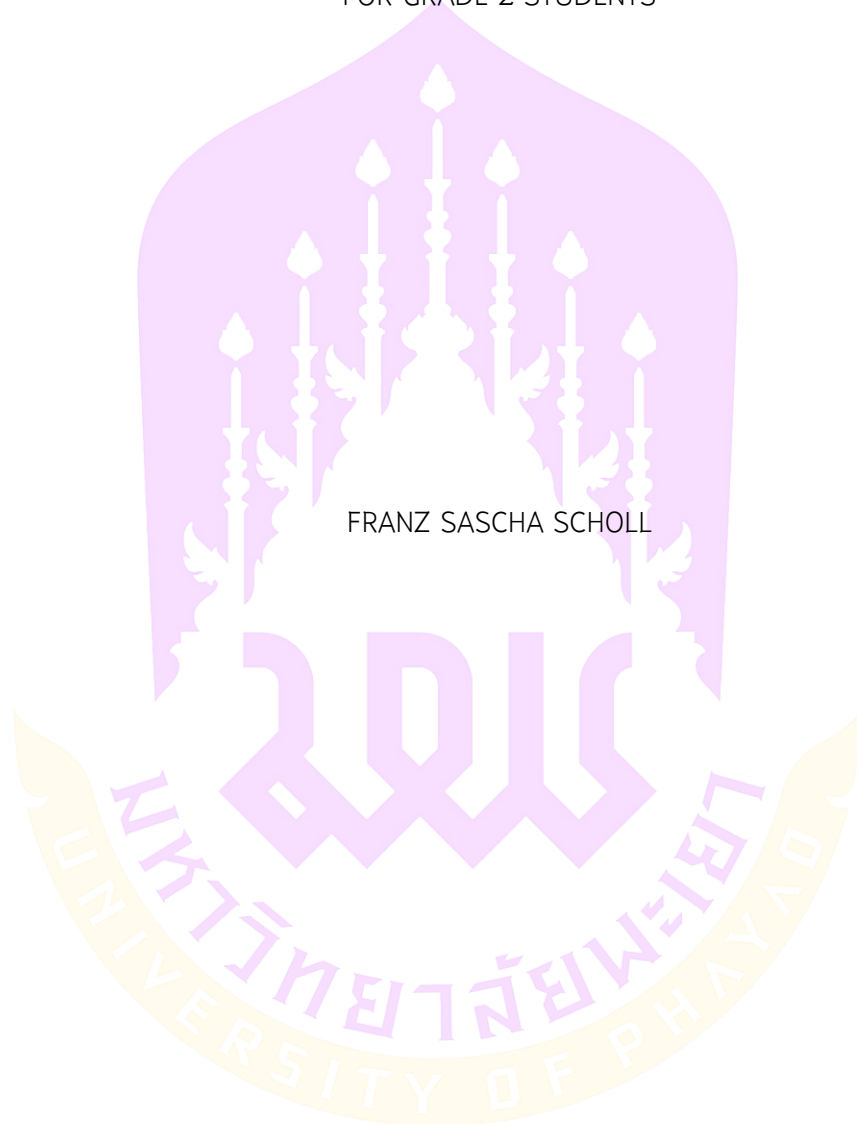
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

LEARNING ACTIVITY MANAGEMENT THROUGH NATURAL APPROACH IN COMBINATION
WITH CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED
LEARNING (CLIL) IN THE ECONOMICS CLASS BY USING
ENGLISH AS A MEDIUM OF INSTRUCTION
FOR GRADE 2 STUDENTS

FRANZ SASCHA SCHOLL

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Curriculum and Instruction

May 2024

Copyright 2024 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2

ของ Franz Sascha Scholl

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร ปัญญาพุกภัย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ วัฒนาวรร)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลภรณ์ วิชญาวัฒน์)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. รักษิต สุทธิพงษ์)

- เรื่อง:** การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
- ผู้ศึกษาค้นคว้า:** Franz Sascha Scholl, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2566
- อาจารย์ที่ปรึกษา:** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ วัฒนาร
- คำสำคัญ:** การเรียนรู้แบบธรรมชาติ, การสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา, การเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา 2) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับวิธีการเรียนปกติ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 42 คน จำนวน 2 ห้อง ซึ่งเลือกห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 มาเป็นกลุ่มทดลองโดยการจับสลาก ส่วนห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน 2) แบบทดสอบหลังเรียน และ 3) แบบวัดเจตคติ มีค่าความตรงในระดับดีมาก การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบเป็นอิสระจากกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ได้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าแต่ละองค์ประกอบมีคุณภาพดี 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีการปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01

Title: LEARNING ACTIVITY MANAGEMENT THROUGH NATURAL APPROACH IN COMBINATION WITH CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING (CLIL) IN THE ECONOMICS CLASS BY USING ENGLISH AS A MEDIUM OF INSTRUCTION FOR GRADE 2 STUDENTS

Author: Franz sascha Scholl, Independent Study: M.Ed. (Curriculum and Instruction), University of Phayao, 2023

Advisor: Assistant Professor Dr. Amornrat Wattanatom

Keywords: Natural Approach CLIL (Content and Language Integrated Learning) Economics class

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) designing and testing the quality of learning activities based on the Natural Approach in combination with Content and Language Integrated Learning 2) comparing the listening and speaking abilities of grade 2 students in Economics studying through learning activities based on Natural Approach and Content and Language Integrated Learning with these of students who have learned through the usual approach 3) studying the attitude of the students who have studied economics through learning activities based on Natural Approach in combination with Content and Language Integrated Learning. The target population of this study were grade 2 students. There were in total 42 students divided into 2 classes. Grade 2/1 was used as the experimental group and grade 2/2 as the control group. The research instruments used were 4 lesson plans, a post-test and an attitude survey questionnaire. The validity was on a very good level. The statistics used for analysing the research data were mean, standard deviation and independent samples t-test.

The results of the study were as follows 1) Lesson plans and post-test were designed and three experts assessed all their components as being of a very good quality. 2) The students who studied through learning activities based on Natural Approach and Content and Language Integrated Learning had significantly better listening and speaking skills at a level of .01. 3) The students who studied through learning activities based on Natural Approach and Content and Language Integrated Learning had a significantly better attitude than the control group on a level of .01.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์ โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากการอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ วัฒนานคร ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัยนี้ ท่านกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และชี้แนะข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัยนี้ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ผู้วิจัยซาบซึ้งความกรุณาและความตั้งใจของท่านในการพัฒนางานวิจัยให้สำเร็จ ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างยิ่งในโอกาสนี้

ขอขอบพระคุณนาง ชณิษฐนันท์ สุภักศกลศิริฎ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านตาลเหนือ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ อ.ดร. วสันต์ สรรพสุข อาจารย์ประจำวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยพะเยา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศาสตร์ และอ.ดร. กิตติศักดิ์ นิเวรัตน์ อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ที่เสียสละมาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ และให้คำแนะนำ และแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือ

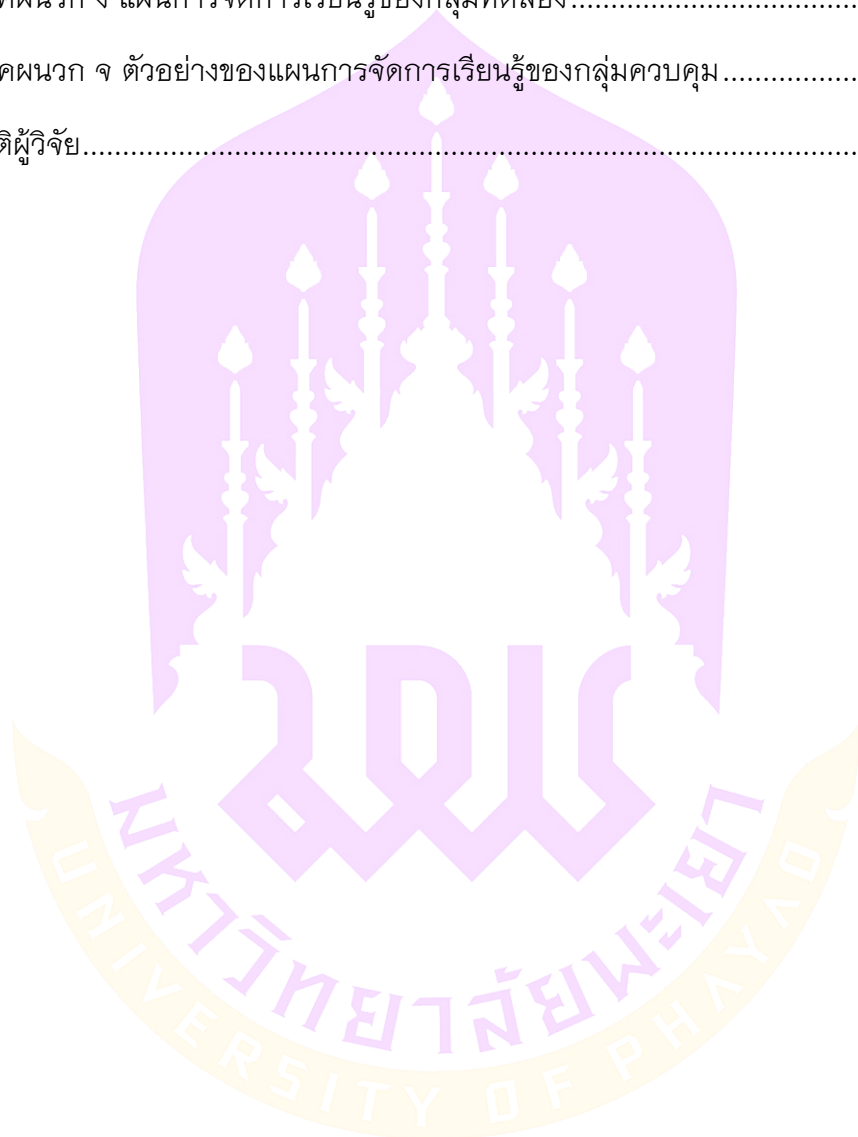
Franz Sascha Scholl

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	13
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	13
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	18
สมมติฐานของการวิจัย.....	19
ขอบเขตของการวิจัย	19
ตัวแปรที่ศึกษา.....	19
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	21
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	22
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
หลักสูตรแกนกลางสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา พ.ศ. 2551 (สาระเศรษฐศาสตร์)	24
วิธีการสอนแบบธรรมชาติ (The natural approach).....	27
การสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL).....	36
การฟัง	42
การพูด.....	51
เจตคติ	59

กิจกรรมการเรียนรู้	64
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	73
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
แบบแผนการวิจัย.....	77
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้.....	78
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	79
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	89
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ตอนที่ 1 ผลของการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา.....	92
ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนที่ได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และผลการทดสอบความสามารถของนักเรียนที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการ เรียนปกติ.....	96
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็น สื่อด้วย วิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษา.....	100
บทที่ 5 บทสรุป	103
สรุปผลการวิจัย	105
อภิปรายผลการวิจัย.....	105
ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	116

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	117
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	118
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	128
ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง.....	133
ภาคผนวก จ ตัวอย่างของแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม.....	188
ประวัติผู้วิจัย.....	201

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงมาตรฐานตัวชี้วัดของสาระเรียนรู้เศรษฐศาสตร์	26
ตาราง 2 การวัดและการประเมินผลการพูดของ Clark (คลาร์ก, 1972)	55
ตาราง 3 การประเมินความสามารถการพูดของ Montgomery (2000).....	56
ตาราง 4 แสดงประเภทควรจำแนก.....	64
ตาราง 5 การสังเคราะห์วิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหา และภาษา.....	80
ตาราง 6 มาตรฐานตัวชี้วัดของสระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์	82
ตาราง 7 แสดงส่วนประกอบของแบบทดสอบหลังเรียน	83
ตาราง 8 แสดงเกณฑ์ในการประเมินการฟังและการพูด.....	84
ตาราง 9 ข้อความที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน	86
ตาราง 10 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับ วิธีการสอน แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL).....	87
ตาราง 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้	94
ตาราง 12 ผลการทดสอบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษในสาระ เศรษฐศาสตร์ของกลุ่มทดลอง	96
ตาราง 13 ผลการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดของกลุ่มควบคุม.....	98
ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	99
ตาราง 15 ผลการศึกษาเจตคติของกลุ่มทดลองต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหา และภาษา.....	100
ตาราง 16 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนกลุ่มควบคุมต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีแบบปกติ	101

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม (โดยพิจารณาคะแนน
 ของนักเรียนแต่ละคน 102

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	22
ภาพ 2 การสอนแบบบูรณาการภาษา.....	38
ภาพ 3 แบบแผนการวิจัย.....	77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันโลกกำลังเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ เป็นเหตุให้มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของ ผู้คนทั้งหลาย คนไทยจำนวนมากจำเป็นต้องติดต่อกับชาวต่างชาติในการประกอบอาชีพของตน โดยเฉพาะการทำงานร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งเป็นสมาชิกในสมาคมอาเซียนมีความสำคัญ ในการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง เครื่องมือในการติดต่อกับชาวต่างประเทศก็คือภาษา ภาษาที่เป็นหลักในการสื่อสารระหว่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางของสมาคม อาเซียนด้วย กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษอย่างยิ่ง ในการเตรียม นักเรียนไทยให้พร้อมสำหรับการทำงานในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงจำเป็นต้อง มุ่งมั่นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนครูผู้สอนต้องเลือกกลวิธีการสอนและสื่อการสอนในการ จัดการเรียนรู้อังกฤษที่เอื้อให้นักเรียนได้รับรู้ภาษาอังกฤษและพัฒนาความสามารถใน การใช้ภาษาอังกฤษในทุกด้าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนทุกคนได้ ทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศครบทุกด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และสามารถใช้ทักษะนั้นในการสื่อสารกับชาวต่างชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ หลักสูตรแกนกลาง ชั้นพื้นฐาน 2551 กำหนดทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศดังนี้ นักเรียนต้องมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการ ประกอบอาชีพ

ทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศสามารถจำแนกได้เป็นสองกลุ่ม ซึ่งเป็นทักษะในการ รับรู้ภาษา และทักษะในการผลิตภาษา ทักษะในการรับรู้ภาษาที่เป็นหลักก็คือทักษะการฟัง ซึ่ง เป็นทักษะแรกที่สุดที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนและเมื่อผู้เรียนมีความสามารถในการฟังแล้ว เขาก็จะเชื่อม ความสามารถนั้นกับทักษะการพูด การอ่านและการเขียน Asher (1969, อ้างอิงใน ภทรดี ปันติ, 2558)

ได้ใช้สอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพิสูจน์ว่าทักษะการฟังเป็นทักษะที่นำไปสู่ การพูด การอ่านและการเขียนได้ เขาทดลองทั้งกับเด็กเล็กและผู้ใหญ่และใช้วิธีนี้ในการสอน หลากหลายภาษา ผลของการทดลองปรากฏว่าวิธีการนี้มีผลดี และทักษะการฟังเป็นตัวเชื่อม

โยงที่ดีต่อทักษะพูด อ่านและเขียน นอกจากนั้นแล้ว Peterson (1991) ก็กล่าวว่าการฟังเป็น กุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เพราะการฟังทำให้นักเรียนสามารถ เรียนทั้งทักษะทางด้านภาษาและทักษะทางด้านอื่นได้ ส่วนทักษะในการใช้ภาษา คือทักษะใน การพูด และทักษะในการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่บุคคลผลิตภาษาเอง ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีความ ชำนาญทางทักษะรับรู้ภาษาก่อนที่สามารถผลิตภาษาเองได้อย่างถูกต้อง เพราะฉะนั้นนักเรียน ที่กำลังเรียนภาษาที่สองอยู่ในชั้นเรียนวิชาอื่นซึ่งไม่ใช่ภาษาอังกฤษ จึงควรจะเริ่มจากการฟัง และพูดก่อนในระยะเริ่มต้น

ดังนั้นผู้สอนจึงต้องเลือกวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน โดยใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมกับคำศัพท์ใหม่ และ สำนวนภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่กำลังจะเรียนในชั่วโมงนั้น ๆ จึงเป็นเหตุให้วิธีการสอน แบบธรรมชาติของ Krashen (1983) เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการแก้ปัญหา ดังกล่าว เนื่องจากวิธีการสอนนี้จะให้ความสำคัญกับตัวป้อนทางภาษาที่นักเรียนสามารถเข้าใจ ได้และมีความหมาย ในสมมติฐานที่ 4 ของ Krashen (1983) อธิบายว่าตัวป้อนทางภาษาเป็น คำศัพท์หรือวลีที่ทำให้นักเรียนได้รับรู้คำศัพท์ใหม่ โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์หรือมีสื่อที่ทำให้ นักเรียนได้เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำนั้น วลีหรือคำศัพท์นั้นไม่ควรยากเกินที่นักเรียน สามารถเข้าใจได้ ในการสอนผู้สอนไม่ควรใช้ภาษาอื่นนอกจากภาษาที่นักเรียนกำลังเรียน การ ที่ผู้สอนใช้แต่ภาษาเป้าหมายทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษานั้นและได้เรียนรู้ทั้งคำศัพท์และ หน่วยเสียงของภาษาเป้าหมาย ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ 1 ของ Krashen (1983) ที่ระบุว่า ความสามารถในการใช้ภาษามาจากการรับรู้ภาษา ส่วนการเรียนรู้ภาษาช่วยในการแก้ไข ผลลัพธ์ที่ได้จากการรับรู้ภาษา ก็แสดงว่าการรับรู้ภาษาต้องมาก่อนการเรียนรู้ภาษา เพื่อให้ การรับรู้ภาษาดังกล่าวเกิดขึ้นผู้สอนต้องจัดบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนไม่กลัวที่จะฟังพูดและ รับรู้ภาษาอังกฤษ เพราะเมื่อไรที่นักเรียนรู้สึกวิตกกังวล การเรียนรู้ไม่เกิดขึ้น บรรยากาศที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ภาษาเป็นบรรยากาศที่นักเรียนไม่ถูกบังคับที่จะพูดในภาษาที่เขายังไม่ถนัดเท่าไร เพราะว่าการบังคับนักเรียนให้พูดทำให้นักเรียนอาจรู้สึกเครียด นอกจากนั้นผู้สอนยังต้องจัด บรรยากาศและสื่อที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน เพราะว่าถ้านักเรียนสนใจในการเรียนก็ทำ ให้เขาใส่ใจฟังตัวป้อนทางภาษา ซึ่งหมายถึงข้อความในภาษาที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ และ อาจลืมที่เขากำลังเรียนภาษาต่างประเทศ ทำให้ระดับของความวิตกกังวลของนักเรียนลดลง และเขาได้รับรู้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ 5 ของ Krashen (1983) ที่ กล่าวถึงผลกระทบของความรู้สึกต่อการเรียนรู้ โดยอธิบายว่าถ้านักเรียนมีความรู้สึกในแง่บวก ทำให้เขาเรียนรู้ภาษาเป้าหมายอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อใดที่เขามีความรู้สึกเชิงลบทำให้การเรียนรู้ภาษา

ข้าง ดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้ตัวบ่อนทางภาษาที่ทำให้ นักเรียนคุ้นเคยกับภาษาเป้าหมายและได้รับรู้ศัพท์จำนวนมาก

วิธีการสอนแบบธรรมชาติเป็นวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร และมุ่งหมายที่จะพัฒนาทั้ง สัทศาสตร์ทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเริ่มต้นกับทักษะการฟัง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนภาษาเสมือนทารกที่ได้เรียนภาษาแม่ เวลาที่นักเรียนฟัง เขาได้ข้อมูล เรื่องคำศัพท์ หน่วยเสียงและโครงสร้างของภาษานั้น และในครั้งแรกนักเรียนยังไม่ต้องผลิต ภาษาด้วยตนเอง ซึ่งการบังคับให้นักเรียนผลิตภาษาอาจก่อให้เกิดความเครียด ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องมีกลวิธีในการสอนที่ทำให้นักเรียนใส่ใจในการฟัง อย่างเช่น โดยสื่อที่น่าสนใจ ครั้ง แรกที่เริ่มเรียนนักเรียนอาจมีระยะช่วงเงียบ Richards (2001) อธิบายว่า ระยะช่วงเงียบเป็นช่วง ที่นักเรียนต้องฟังภาษาเป้าหมายก่อนเพื่อได้ความรู้ ความคิดและได้สังเกตโครงสร้างของภาษา นั้น นักเรียนจะค่อยเริ่มพูดเมื่อนักเรียนได้ข้อมูลเกี่ยวกับภาษานั้นพอสมควรแล้ว แต่ยังสามารถ เพิ่มเติมความรู้ได้เรื่อย ๆ ระยะช่วงเงียบนั้นก่อให้เกิดพัฒนาการทางภาษาที่ดี เพราะฉะนั้น วิธีการสอนแบบธรรมชาติจึงแยกขั้นตอนแบบมี 3 ขั้นตอน ในขั้นตอนแรกนักเรียนฟังผู้สอนพูด และพยายามทำความเข้าใจภาษาที่เขาได้ยิน ผู้สอนอาจตรวจความเข้าใจโดยการให้นักเรียนทำ ท่างต่าง ๆ หรือการวาดรูป ในขั้นตอนที่ 2 นักเรียนตอบสนองต่อผู้สอนโดยตอบเป็นคำเดียว หรือเป็นวลีสั้น ๆ ส่วนขั้นที่ 3 นักเรียนจะเริ่มพูดเป็นวลีหรือประโยคแล้ว ดังนั้นวิธีการสอนแบบ ธรรมชาติจึงเน้นให้นักเรียนสามารถฟังได้ดีก่อนที่นักเรียนเริ่มผลิตภาษาด้วยตนเอง

ทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศมีงานวิจัยที่นำวิธีการสอนแบบธรรมชาติมาใช้ในการ สอนภาษาอังกฤษหลากหลาย แสดงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของวิธีการสอนแบบ ธรรมชาติ นีนา อีสมิง (2560) ใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการเน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต และได้ผลว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้นักเรียนยังมีเจตคติต่อการเรียนรู้อังกฤษด้วยแนวคิดวิธี ธรรมชาติในระดับดีมาก ในประเทศอิหร่านมี Goudarzi (2012) และคณะที่เปรียบเทียบ ประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบธรรมชาติกับวิธีการสอนดั้งเดิมในการส่งเสริมความสามารถ ของคณาจารย์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยแยกคณาจารย์เป็นสองกลุ่มและจัดการเรียนรู้ สำหรับหนึ่งกลุ่มโดยใช้วิธีการสอนแบบธรรมชาติ สำหรับอีกหนึ่งกลุ่มผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตาม วิธีการสอนดั้งเดิม ในที่สุดทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบ IELTS และได้ผลว่ากลุ่มที่ได้เรียนรู้ด้วย วิธีการสอนแบบธรรมชาติได้คะแนนโดยเฉลี่ย 4.38 ส่วนกลุ่มที่ได้เรียนรู้โดยวิธีดั้งเดิมได้คะแนน โดยเฉลี่ย 2.28 ซึ่งแสดงว่ากลุ่มที่ได้เรียนโดยวิธีการสอนแบบธรรมชาติได้คะแนนมากกว่าใน

สอบก่อนเรียนเกือบสองเท่า ส่วนกลุ่มที่ได้เรียนตามวิธีการสอนดั้งเดิมมีความก้าวหน้า น้อยมาก แสดงว่าวิธีการสอนแบบธรรมชาติสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในภาษาต่างประเทศได้อย่างดี

ปัจจุบันโรงเรียนสองภาษา ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสอนวิชาที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษ มีมากขึ้น ทำให้นักเรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างสูงมากขึ้น โดยเฉพาะทักษะการฟังพูดเพื่อสื่อสารในห้องเรียนกับครูและเพื่อน ๆ ปริมรสน นนทภักดี (2547) กล่าวว่า นักเรียนที่ยังไม่เคยชินกับการเรียนในวิชาต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษอาจเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชา โดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ (Science) และ สังคมศาสตร์ (Social) เป็นวิชาที่ใช้คำศัพท์เฉพาะทางหลากหลาย เป็นเหตุให้นักเรียนที่มีความรู้ทางคำศัพท์น้อยอาจประสบปัญหาในการเรียนรู้อย่างหนัก ทิวพร ทะวารมณ และสายสุนี ชัยมงคล (2556) ศึกษาปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ และพบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากประโยค วลีและคำศัพท์ภาษาอังกฤษในวิชานี้มีความเฉพาะเจาะจง และนักเรียนประสบปัญหาในการแก้โจทย์ปัญหามากที่สุด และผู้วิจัยทดสอบนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้ภาษาไทยด้วย จึงกล่าวได้ว่าปัญหามาจากความสามารถของนักเรียนในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรสองภาษาต้องเน้นทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียน รวมถึงเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนเนื้อหาผ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องพัฒนาความสามารถทั้งทางภาษาและเนื้อหาในเวลาเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนได้ประโยชน์สูงสุดจากการเรียนหลักสูตรสองภาษา

วิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL, Content and Language Integrated Learning) เป็นวิธีการสอนที่ถูกพัฒนาโดย Marsh (1994) และเน้นการสอนเนื้อหาโดยใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนรู้และใช้การเรียนรู้เนื้อหาเพื่อที่จะเรียนภาษาต่างประเทศ (Coyle, 2010) เสนอว่าวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามี 4 องค์ประกอบหลัก (4C) ได้แก่

1. เนื้อหา (Content) ซึ่งหมายถึงเนื้อหาสาระที่มาจากวิชาต่าง ๆ ที่ไม่ใช่วิชาภาษาต่างประเทศ อย่างเช่น เนื้อหาสาระจากวิชาสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือสุขศึกษา
2. กระบวนการคิด (Cognition) คือหน่วยการเรียนรู้นั้นต้องพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียน โดยเน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และการคิดแบบสร้างสรรค์

3. การสื่อสาร (Communication) ซึ่งหมายถึงในทุกหน่วยการเรียนรู้ผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสารในภาษาต่างประเทศได้ โดยเน้นการสื่อสารเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่เขากำลังเรียนอยู่

4. วัฒนธรรม (Culture) ซึ่งหมายถึงผู้สอนต้องส่งเสริมความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เนื่องจากภาษาเชื่อมต่อกับวัฒนธรรม และผู้เรียนต้องเข้าใจในเบื้องต้นทางวัฒนธรรมเพื่อให้สามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง

วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากวิธีการนี้ให้โอกาสนักเรียนที่จะใช้ภาษาเพื่อจะสื่อสาร ซึ่งเกิดจากการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในกระบวนการเรียนการสอนโดยผู้สอน เป็นเหตุให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษจริง และเมื่อนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ นักเรียนจะสามารถจำคำศัพท์โครงสร้างทางภาษาได้ดีขึ้นและเกิดความคุ้นเคยกับภาษามากขึ้น Coyle (2010) กล่าวว่าไว้ว่า การเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สามารถเพิ่มพูนศักยภาพของนักเรียนทั้งทางองค์ความรู้และทางภาษา ซึ่งนักเรียนได้ฝึกฝนเนื้อหาผ่านกระบวนการคิดและการสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นเหตุให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นเหตุให้นักเรียนไม่วิตกกังวลจนเกินไป เนื่องจากการเรียนรู้เน้นเนื้อหามากกว่าความถูกต้องทางโครงสร้างไวยากรณ์ ในอดีตการสอนภาษาอังกฤษเคยเน้นที่โครงสร้างไวยากรณ์มาก่อนและผู้สอนตัดสินความถูกต้องของคำตอบโดยพิจารณาว่ารูปประโยคถูกหรือผิด เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความเครียด แต่วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเน้นที่เนื้อหาในอันดับแรก ผู้สอนจะใช้ความถูกต้องทางเนื้อหาในการตัดสินว่าคำตอบถูกหรือผิด ทำให้ความวิตกกังวลของนักเรียนลดลง ส่วนการสอนที่เน้นเนื้อหาจะดึงดูความสนใจของนักเรียนมากกว่าการสอนที่เน้นโครงสร้างทางภาษา เพราะเนื้อหาในการสอนใกล้ชีวิตของนักเรียนมากกว่าโครงสร้างภาษา ทำให้นักเรียนตั้งใจในการเรียนรู้มากขึ้น (อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร, 2560) ใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เขาใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในการสอนกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนเดิม ผลที่ออกมา นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความสามารถในการฟังและการพูดที่ดีกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคามสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นเหตุให้ทักษะในการฟังพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นจากเดิม และนักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษาสาระเศรษฐศาสตร์ด้วยภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบธรรมชาติ ผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ ที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ มีความหมาย และน่าสนใจต่อนักเรียน จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเลือกสื่อและจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ผ่านภาษาอังกฤษ การสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งนำเนื้อหาสาระเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการสอนด้วยภาษาอังกฤษเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ศัพท์เฉพาะและโครงสร้างเฉพาะของวิชาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพราะฉะนั้นผู้ดำเนินวิจัยจะนำวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามาทดลองกับโรงเรียนสองภาษา ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาภาคภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังใช้ความพยายามในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในห้องเรียนน้อย และไม่คล่องแคล่ว และด้วยนักเรียนยังเรียนอยู่ในระดับต้น ๆ ของประถมศึกษา จึงมีความประสงค์ที่ศึกษา “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับวิธีการเรียนปกติ
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และเปรียบเทียบกับเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนโดยวิธีการเรียนปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานดังนี้

1. ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในห้องเรียน เศรษฐศาสตร์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบ บูรณาการเนื้อหาและภาษาดีกว่าวิธีการเรียนปกติ

2. เจตคติต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนที่ได้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาดีกว่าเจตคติของ นักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีการเรียนปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบ บูรณาการเนื้อหาและภาษามี 4 แผน ที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการสื่อสารด้วยการฟังและ พูดภาษาอังกฤษโดยการรับรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเรื่อง Goods and Services, Using Resources, Income and Expenses, Exchanging Goods and Services แต่ละแผนใช้เวลา 3 ชั่วโมงในการสอน รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน เอกทวิวิทย์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ทั้งหมด 42 คน จำนวน 2 ห้อง

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับสลาก ซึ่งได้ กลุ่มทดลองเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 และกลุ่มควบคุมเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 กลุ่ม ทดลองมีนักเรียน 21 คน และได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอน ภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ส่วนกลุ่มควบคุมมีนักเรียน 21 คน และได้รับการจัดการ เรียนรู้ตามวิธีการเรียนปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณา การเนื้อหาและภาษา ตัวแปรตาม 1) ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษใน ห้องเรียน เศรษฐศาสตร์ 2) เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา หมายถึง การจัดกิจกรรมเรียนรู้เศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดฟังภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ชั้นดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นก่อนการพูด (เน้นการฟัง) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) ครูทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน 2) ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู 3) ครูสอน สำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น 4) นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำพูดของครูหรือโดยวิธีการอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ

ชั้นที่ 2 ชั้นพูดช่วงเริ่มต้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องของเพิ่มเติม 2) ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้ 3) ครูใช้คำถามที่ทำให้ให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องท้าทายนักเรียนให้แก้ปัญหา และคำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้เกิดการคิดขั้นสูง 4) ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ

ชั้นที่ 3 ชั้นการพูด ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) นักเรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเริ่มฝึกพูดเป็นประโยคจากการเติมคำในช่องว่าง 2) ครูให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถามนั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน 3) นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือการพูดบทบาทสมมติเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่รวมถึงการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ความสามารถด้านการฟัง หมายถึง การฟังเพื่อความเข้าใจคำศัพท์ วลีและประโยคสั้น ๆ เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ ซึ่งแสดงออกโดยการโต้ตอบของนักเรียนหรือการบอกใจความสำคัญหรือรายละเอียดต่าง ๆ ของข้อความ วิจัยนี้ใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 5 ข้อ นักเรียนฟังคำศัพท์และต้องชี้ภาพที่ตรงกับคำศัพท์นั้น ผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้ scoring rubric 3 ระดับ

ความสามารถด้านการพูด หมายถึง การพูดภาษาอังกฤษ โดยที่นักเรียนใช้คำศัพท์ วลีและประโยคสั้น ๆ ในสาระเศรษฐศาสตร์ ผู้สอนต้องพิจารณาความสามารถของนักเรียนใน 2 ด้าน ได้แก่ บอกคำศัพท์และตอบคำถามที่เป็นประโยค โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 10 ข้อ ที่แยกออกเป็น 5 ข้อที่นักเรียนดูภาพและต้องบอกคำศัพท์ อีก 5 ข้อนักเรียนดูภาพ ผู้วิจัยถามคำถามเกี่ยวกับภาพนั้นและนักเรียนต้องโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้ scoring rubric 3 ระดับ

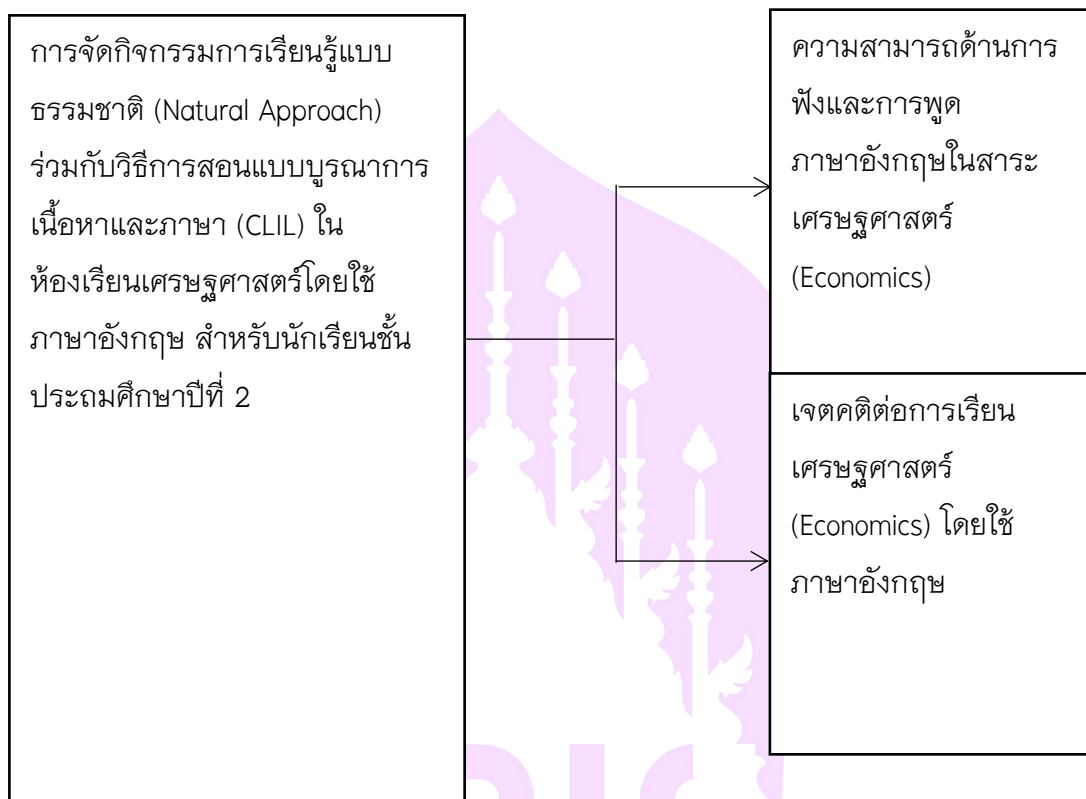
เจตคติ หมายถึงการเตรียมพร้อมของสมองของบุคคลหนึ่งต่อการกระทำ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบได้แก่ องค์ประกอบเชิงความคิด ความรู้ และความเข้าใจ องค์ประกอบเชิงความรู้สึกและองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม การวิจัยนี้วัดเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนสาระเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาโดยการใช้แบบวัดเจตคติ แบบวัดเจตคติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ทในการวัดและประเมินเจตคติ ซึ่งประกอบด้วย 10 ข้อความ มี 5 ข้อความเชิงบวกและ 5 ข้อความเชิงลบ นักเรียนสามารถประเมินข้อความนั้นว่า เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ได้ เกณฑ์ในการประเมินผลของเจตคติมี 3 ระดับ ได้แก่ มีเจตคติในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ
3. ได้ทราบถึงผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้มีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี งานวิจัย บทความ ที่เกี่ยวข้องดังรายละเอียดดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา พ.ศ. 2551 (สาระเศรษฐศาสตร์)

1.1 ความหมายและความสำคัญของสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.2 สาระเศรษฐศาสตร์

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. วิธีการสอนแบบธรรมชาติ

2.1 ความหมายและความสำคัญ

2.2 สมมติฐานของ Steven Krashen

2.3 ชั้นความพร้อมตามวิธีการสอนแบบธรรมชาติ

2.4 กลวิธีการสอนที่ใช้ได้กับวิธีการสอนแบบธรรมชาติ

3. การสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาวิชา

3.1 ความหมายและความสำคัญ

3.2 แนวคิดหลักของการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

3.3 ความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้

3.4 การวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการภาษาและเนื้อหา

4. การฟัง

4.1 ความหมายของการฟัง

4.2 ความสำคัญของการฟัง

4.3 กระบวนการฟัง

4.4 ลำดับขั้นของการฟัง

4.5 หลักการสอนการฟังภาษาต่างประเทศ

4.6 การวัดและประเมินผลการฟังภาษาต่างประเทศ

5. การพูด
 - 5.1 ความหมายของการพูด
 - 5.2 การสอนการพูดภาษาต่างประเทศ
 - 5.3 การวัดและประเมินผลการพูดภาษาต่างประเทศ
6. เจตคติ
 - 6.1 ความหมายของเจตคติ
 - 6.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 6.3 ลักษณะของเจตคติ
 - 6.4 ความสำคัญของเจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 6.5 วิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ
7. กิจกรรมการเรียนรู้
 - 7.1 ความหมายและความสำคัญ
 - 7.2 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้
 - 7.3 แผนการจัดการเรียนรู้
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบธรรมชาติ
 - 8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

หลักสูตรแกนกลางสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา พ.ศ. 2551 (สาระเศรษฐศาสตร์)

1. ความหมายและความสำคัญของสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและผู้ที่อยู่รอบข้าง ตลอดจนสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นที่อยู่อาศัย และเชื่อมโยงประสบการณ์ไปสู่โลกกว้าง
2. มีทักษะกระบวนการ และมีข้อมูล ที่จำเป็นต่อการพัฒนาให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ มีความเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ การอยู่ร่วมกันและการทำงานกับผู้อื่น มีส่วนร่วมของกิจกรรมของห้องเรียน และได้ฝึกหัดในการตัดสินใจ
3. มีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และชุมชนในลักษณะการบูรณาการ ผู้เรียนได้เข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับปัจจุบันและอดีต มีความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้ข้อคิดเกี่ยวกับรายรับ-รายจ่ายของครอบครัว เข้าใจถึงการเป็นผู้ผลิต ผู้บริโภค รู้จักการออมขั้นต้นและวิธีการเศรษฐกิจพอเพียง
4. รู้และเข้าใจในแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจในขั้นที่สูงต่อไป

2. สาระเศรษฐศาสตร์

เป็นสาระที่เน้นความเข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิต และการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า รวมทั้งเศรษฐกิจอย่างพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ เข้าใจระบบ และสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ของระบบ เศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ (ป. 1 – 3)

มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ารวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

- 3.1.1 รู้และเข้าใจรายรับ รายจ่ายของตนเองและครอบครัว
- 3.1.2 เข้าใจและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ของตนเองและครอบครัวในฐานะผู้ผลิตและผู้บริโภคอย่าง ฉลาดคุ้มค่า และมีคุณธรรม
- 3.1.3 รู้และเข้าใจความหมายของทรัพยากรในทางเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
- 3.1.4 เข้าใจระบบและวิธีการของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้

มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

3.2.1 รู้และเข้าใจการทำงานที่ก่อให้เกิดรายได้ทั้งการผลิตและบริการ

3.2.2 รู้และเข้าใจการซื้อขาย การแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ

3.2.3 รู้และเข้าใจหน้าที่เบื้องต้นของธนาคาร

3.2.4 รู้จักภาษีเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน

3. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ตาราง 1 แสดงมาตรฐานตัวชี้วัดของสาระเรียนรู้เศรษฐศาสตร์

มาตรฐานตัวชี้วัด ส 3.1	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป 2/1 ระบุทรัพยากรที่นำมาผลิตสินค้าและบริการในชีวิตประจำวัน	1. ทรัพยากรที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการที่ใช้ในครอบครัวและโรงเรียน เช่น ดินสอ และกระดาษที่ผลิตจากไม้รวมทั้งเครื่องจักรแลแรงงานการผลิต 2. ผลของการใช้ทรัพยากรในการผลิตที่หลากหลายที่มีต่อราคา คุณค่า และประโยชน์ของสินค้าและบริการรวมทั้งสิ่งแวดล้อม
ป 2/2 บอกที่มาของรายได้และรายจ่ายของตนเองและครอบครัว	1. การประกอบอาชีพของครอบครัว 2. การแสวงหารายได้ที่สุจริตและเหมาะสม 3. รายได้และรายจ่ายในภาพรวมของครอบครัว 4. รายได้และรายจ่ายของตนเอง
ป 2/3 บันทึกรายรับ-รายจ่ายของตนเอง	5. วิธีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองอย่างง่าย ๆ
ป 2/4 สรุปผลดีของการใช้จ่ายที่เหมาะสมกับรายได้และการออม	6. รายการของรายรับที่เป็นรายได้ที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม 7. รายการของรายจ่ายที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐาน ส 3.2	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป 2/1 อธิบายการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการโดยวิธีต่าง ๆ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความหมายและความสำคัญของสินค้าและบริการและการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ 2. ลักษณะของการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการโดยไม่ใช้เงิน รวมทั้งการแบ่งปัน การช่วยเหลือ 3. ลักษณะการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการโดยการใช้เงิน
ป 2/2 บอกความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความหมายและบทบาทของผู้ซื้อและผู้ขาย ผู้ผลิต และผู้บริโภคพอสังเขป 2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายในการกำหนดราคาสินค้าและบริการ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ทำให้สังคมสงบสุขและประเทศมั่นคง

วิธีการสอนแบบธรรมชาติ (The natural approach)

1. ความหมาย

Krashen (1983) ได้คิดค้นวิธีการสอนแบบธรรมชาติ (The natural Approach) ในปี 1983 โดยนำทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง ของ Krashen ร่วมกับประสบการณ์และความคิดในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Terrell มาบูรณาการจนเกิดวิธีการสอนใหม่ เป็นวิธีการสอนที่อาศัยลักษณะการเรียนรู้ของภาษาแม่มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง วิธีการสอนแบบธรรมชาติเป็นวิธีการสอนภาษาที่สอง ซึ่งเน้นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน จุดเด่นของวิธีการสอนแบบธรรมชาติคือ การให้ตัวป้อนและข้อมูลทางภาษาให้แก่นักเรียน จนกระทั่งนักเรียนสะสมข้อมูลทางภาษาเพียงพอ และรู้สึกพร้อมที่จะเริ่มพูดด้วยตนเอง วิธีการนี้เป็นเหตุให้นักเรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่สองได้ โดยไม่จำเป็นต้องเรียนคำศัพท์และกฎไวยากรณ์จำนวนมากมาก่อน นอกจากนี้วิธีการสอนแบบธรรมชาติก็ยังให้ความสำคัญกับความรู้สึกของนักเรียน และเน้นหน้าที่ของผู้สอนในการสร้างบรรยากาศที่ไม่เคร่งเครียดและเพิ่มพูนแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยใช้เนื้อหาที่น่าสนใจต่อนักเรียน และใช้สื่อที่

ดึงดูดความสนใจ หลักการดังกล่าวช่วยให้วิธีการสอนแบบธรรมชาติสามารถพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนได้อย่างดี

มนวิภา เสนีย์วง ฌ อยุธยา (2545 อ้างอิงใน นีนา อิศมิง, 2560) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองตามทฤษฎีของ Krashen และ Terrell เกิดได้สองลักษณะ ได้แก่ การรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษา ในการรับรู้ภาษานักเรียนได้เรียนรู้การสื่อสารในภาษาที่สอง โดยไม่รู้ตัว และไม่ได้เน้นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษา ส่วนการเรียนรู้ภาษาเป็นการเรียนรู้กฎไวยากรณ์ต่าง ๆ ของภาษานั้น การเรียนรู้ภาษาช่วยในการตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของภาษา

Krashen (1983) กล่าวถึงหลักการแนวคิดวิธีการสอนแบบธรรมชาติดังนี้

1. ความเข้าใจมาก่อนความสามารถในการแสดงออกในภาษา คือ ความสามารถในการฟังหรือการอ่านมาก่อนความสามารถในการพูดหรือการเขียน เนื่องจากการรับรู้ภาษาก่อนให้เกิดความสามารถในการผลิตภาษา ดังนั้นผู้สอนจึงควรใช้ภาษาเป้าหมายตลอดเวลา เลือกรหัสข้อที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน และต้องหมั่นเพียรในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความได้

2. การผลิตภาษาเกิดขึ้นเป็นขั้น ๆ ขั้นที่แรกคือขั้นผลิตภาษาแบบอวัจนภาษา ขั้นที่ 2 เป็นการผลิตภาษาแบบใช้คำเดี่ยว อย่างเช่น Yes, No, There, you, me ขั้นที่ 3 คือ การเชื่อมคำ สองถึงสามคำเป็นวลีสั้น ๆ เช่น paper on table, me not go, Where book? ขั้นที่ 4 คือ วลีต่าง ๆ เช่น I want to stay, Where you going? ขั้นที่ 5 คือผู้เรียนสามารถแต่งประโยคได้ และขั้นที่ 6 ผู้เรียนสามารถตอบโต้และมีการสนทนาได้

3. วัตถุประสงค์ในการสอนเน้นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรที่จะเลือกหัวข้อเชิงเนื้อหา ไม่ได้เลือกหัวข้อเชิงไวยากรณ์ วัตถุประสงค์อาจคือ การสั่งอาหารในร้านอาหาร หรือการพูดคุยเรื่องการไปเที่ยว เพราะว่า เมื่อนักเรียนได้รับภาษา เขาก็ได้รับโครงสร้างภาษา แต่ถ้ามีวัตถุประสงค์เชิงไวยากรณ์ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้กฎต่าง ๆ แต่ไม่ค่อยได้รับรู้ภาษา

4. ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ คือไม่ให้นักเรียนเกิดความเครียดหรือความรู้สึกวิตกกังวลในการเรียนรู้ โดยการเลือกหัวข้อที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนและการไม่บังคับนักเรียนให้ต้องพูดภาษาเป้าหมายอย่างเดียว

จากแนวคิดของนักวิชาการได้สรุปว่า วิธีการสอนแบบธรรมชาติเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน โดยเริ่มจากทักษะการฟังก่อนและเมื่อนักเรียนเริ่มถนัดในการฟังแล้ว ผู้สอนก็จะต่อด้วยการพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งเริ่ม

กับการพูดคำเดียว ต่อด้วย 2 ถึง 3 คำ แล้ววลี จนถึงนักเรียนพูดได้เป็นประโยค ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับเจตคติของผู้เรียนต่อภาษาเป้าหมาย และหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกวิตกกังวล แต่ผู้สอนต้องเสริมแรงให้นักเรียนตั้งใจในการเรียนรู้และรับรู้อาษาโดยตลอด

2. สมมติฐานของ Steven Krashen

หนังสือต่างๆของ Krashen (1983) มีสมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สองหลายอย่างได้แก่

1. The acquisition-learning hypothesis (สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษา)

ในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาที่สองมีสองวิธีการ ได้แก่ การรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษา การรับรู้ภาษาเป็นการพัฒนาความสามารถในภาษานั้น โดยที่ผู้เรียนไม่รู้ตัว แต่เขาจะใช้ภาษานั้นในการสื่อสาร ผู้เรียนที่ได้รับรู้ภาษาอาจไม่ทราบกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์หรือหลักการของภาษาที่เขากำลังรับรู้อย่างชัดเจน แต่ได้คุ้นเคยกับภาษาจนบอกได้ว่าคำตอบใดถูกและคำตอบใดผิด และการรับรู้ภาษาก็เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำได้เหมือนกับเด็ก

ส่วนการเรียนรู้ภาษาคือวิธีการที่ผู้เรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และหลักการของภาษานั้นมากกว่าทักษะในการใช้ภาษา ในวิธีการนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาโดยที่เขาู้ตัว เป็นวิธีการที่เน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เมื่อผู้เรียนใช้ภาษาผิดหลักผู้สอนก็จะแก้ไขคำพูดของผู้เรียน วิธีการเรียนรู้ภาษาอาจไม่เกิดให้ผู้เรียนได้รับรู้ภาษา ผู้สอนในห้องเรียนส่วนมากยังใช้วิธีการเรียนรู้ภาษามากกว่าการรับรู้ภาษา กระบวนการในการรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่แตกต่างกันและมีประสิทธิผลที่ไม่เหมือนกัน

สรุปได้ว่า สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษา เป็นสมมติฐานที่แยกออกระหว่างการรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษา การรับรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่นักเรียนได้รับภาษา โดยการทำความเข้าใจข้อความในภาษานั้น ซึ่งเป็นการเรียนโดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่นักเรียนได้เรียนหลักการและกฎไวยากรณ์ต่าง ๆ ของภาษา ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยที่นักเรียนรู้ตัว การเรียนรู้ภาษาเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้อง แต่อาจไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ภาษา

2. The natural order hypothesis (สมมติฐานลำดับการรับภาษาที่เกิดตามธรรมชาติ)

สมมติฐานนี้กล่าวว่า ผู้เรียนได้รับรู้และสามารถใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ต่าง ๆ ได้ ตามลำดับยากง่าย บางโครงสร้างทางไวยากรณ์ผู้เรียนได้รับรู้เร็ว ส่วนโครงสร้างบางอย่างผู้เรียนได้รับรู้ช้า แต่ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับรู้โครงสร้างนั้นในลำดับเดียวกัน Brown (1972, อ้างอิงใน Krashen, 1983) ได้สังเกตว่า ผู้เรียนได้รับรู้ 'ing' ในโครงสร้าง Progressive ก่อนข้างเร็ว เช่นเดียวกับโครงสร้างเติม 's' ที่คำนามที่เป็นพหูพจน์ แต่การเติม 's' หลังกริยาที่มีประธานเป็นเอกพจน์บุคคลที่ 3 เป็นโครงสร้างที่ผู้เรียนได้รับรู้ช้า ส่วนโครงสร้างที่ผู้เรียนได้รับรู้เร็วอาจสลับกันได้ลำดับที่รับรู้ แต่โครงสร้างที่ได้รับช้าไม่น่าเกิดสลับลำดับกับโครงสร้างที่ได้รับเร็ว ส่วนคนที่ได้รับเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ก็มีลำดับในการรับรู้โครงสร้างเหมือนกัน และคล้าย ๆ กันกับลำดับที่เจ้าของภาษาได้รับรู้ ลำดับในการรับรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ไม่เกี่ยวกับภาษาแรกของผู้เรียน ในผู้ใหญ่ลำดับในการรับรู้โครงสร้างไวยากรณ์อาจไม่เกิดเมื่อเขาทำการทดสอบไวยากรณ์ แต่เกิดขึ้นเมื่อเขาสื่อสารกับคนอื่นเท่านั้น

สรุปได้ว่า สมมติฐานลำดับการรับภาษาที่เกิดตามธรรมชาติ สมมติฐานนี้กล่าวว่า นักเรียนได้รับรู้และสามารถใช้กฎไวยากรณ์ได้ๆ เกิดตามลำดับยากง่ายของกฎนั้น บางกฎนักเรียนได้รับรู้เร็ว ส่วนบางกฎนักเรียนได้รับช้า ถึงแม้ว่านักเรียนแต่ละคนอาจมีลำดับในการรับกฎไวยากรณ์ที่ไม่เหมือนกัน แต่ก็ใกล้ๆ กัน กฎที่ได้รับเร็วไม่น่าจะสลับกับกฎที่ได้เรียนช้า ลำดับในการรับกฎไวยากรณ์ไม่ขึ้นอยู่กับภาษาแม่ของผู้เรียน

3. The monitor hypothesis (สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา)

สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา (the monitor hypothesis) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษา (Language learning) มีผลต่อความสามารถของผู้เรียนคนโตน้อยมาก การที่ผู้เรียนพูดภาษาต่างประเทศมาจากการรับรู้ภาษา (Language acquisition) ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มาจากการเรียนรู้ภาษาในการทดสอบภาษา ซึ่งเกิดขึ้นหลังพูดหรือเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นความสามารถในการพูดภาษานั้นอย่างคล่องแคล่วจึงมาจากการรับรู้ภาษาของผู้เรียน ในการใช้ความรู้ที่มาจากการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนต้องบรรลุ 3 เงื่อนไขเพื่อสามารถทดสอบภาษาได้ ได้แก่

1. ผู้ใช้ภาษามีเวลาเพียงพอที่จะทดสอบภาษา แต่ถ้าผู้เรียนภาษาพูดคุยกับคนอื่น อาจทำให้เวลาไม่เพียงพอ

2. ผู้ใช้ภาษาตั้งใจที่จะใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่าผู้พูดอาจมีเวลาเพียงพอที่จะทดสอบความถูกต้องของภาษา แต่เขาอาจให้ความสำคัญกับสารที่ส่งมากกว่ากฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

3. ผู้ใช้ภาษามีความรู้ทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์เพียงพอ เนื่องจากผู้ใช้ภาษาอาจมีความรู้ทางกฎเกณฑ์ไม่เพียงพอ อาจทำให้ไม่สามารถใช้กลไกในการทดสอบภาษาได้

มีงานวิจัยที่แสดงว่า เมื่อผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารมีลำดับการรับภาษาที่คล้ายกับผู้เรียนที่เป็นเด็ก แต่เมื่อผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ทำการทดสอบไวยากรณ์ ผู้วิจัยไม่สามารถสังเกตเห็นลำดับในการรับภาษาที่เกิดตามธรรมชาติ Krashen (1983) ก็เลยเชื่อว่าผู้เรียนไม่สามารถใช้กลไกในการทดสอบภาษาได้ในกรณีที่ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการสื่อสาร ผู้ใช้ภาษาใช้กลไกในการทดสอบภาษาโดยเฉพาะในกรณีที่เขานั่นความถูกต้องของภาษา อย่างเช่นในการทดสอบไวยากรณ์

สรุปได้ว่า สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา สมมติฐานนี้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษามีผลต่อความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนน้อยมาก ความสามารถในการพูดภาษาของนักเรียนมาจากการรับรู้ภาษา แต่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มาจากการเรียนรู้ภาษาในการทดสอบและการแก้ไขภาษาของตนเองเมื่อบรรลุ 3 เงื่อนไขตามนี้ 1. มีเวลาเพียงพอที่จะทดสอบภาษา 2. นักเรียนตั้งใจที่จะใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และ 3. ผู้ใช้ภาษามีความรู้ทางกฎไวยากรณ์เพียงพอ

4. The input hypothesis (สมมติฐานตัวบ่อน)

สมมติฐานตัวบ่อนกล่าวว่า ผู้เรียนได้รับรู้ภาษาเมื่อที่เขาเข้าใจข้อความที่อยู่ในระดับข้อมูลทางภาษาที่สูงกว่าระดับความสามารถของผู้เรียนในปัจจุบันเพียงเล็กน้อย ซึ่งเกิดจากการรับรู้ภาษาและไม่ใช่จากการเรียนรู้ภาษา สมมติฐานนี้ระบุว่าการฝึกทักษะการฟังและการอ่านเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของการรับรู้ภาษา ส่วนทักษะการพูดและทักษะการเขียนจะพัฒนาตามมาโดยอัตโนมัติเมื่อนักเรียนได้รับสมรรถนะทางภาษาเพียงพอแล้ว ดังนั้นการพูดภาษาอย่างคล่องแคล่วจึงไม่ได้มาจากการสอนทักษะการพูดโดยตรง แต่มาจากการพัฒนาของสมรรถนะทางภาษาของผู้เรียน ผู้เรียนขึ้นระดับความสามารถทางภาษา โดยการรับรู้โครงสร้างทางภาษาที่อยู่ในระดับข้อมูลทางภาษาที่สูงกว่าสมรรถนะในปัจจุบัน อย่างเช่น ผู้เรียนได้รับ 's' ที่อยู่ด้านหลังคำกริยาที่มีประธานบุคคลที่ 3 โดยการฟังเข้าใจหรืออ่านเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างดังกล่าว ผู้เรียนสามารถรับรู้ภาษาที่เหนือกว่าความสามารถของตัวเองได้ โดยใช้บริบทของสถานการณ์ อย่างเช่นพ่อแม่พูดกับลูกเรื่องสิ่งที่เกิดในเวลานั้นและในทีนั้น ส่วนครูสอนภาษาอาจใช้ภาพประกอบการสอน หรือสื่อต่างเพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจข้อความ

i – ระดับความสามารถของผู้เรียนในเวลานั้น

$i + 1$ ระดับข้อมูลทางภาษาที่สูงกว่าระดับความสามารถของผู้เรียนในปัจจุบันเพียงเล็กน้อย

เมื่อนักเรียนได้ฟังหรืออ่านข้อมูลทางภาษาเพียงพอและเข้าใจข้อมูลนั้น การพัฒนาความสามารถจนถึง $i + 1$ ก็เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ผู้สอนแค่ต้องสนับสนุนผู้เรียนให้เข้าใจตัวบ่อนทางภาษาให้ได้ และการให้ตัวบ่อนทางภาษาที่หลากหลายก็ช่วยให้ผู้เรียนทบทวนโครงสร้างทางภาษาที่เขาเคยได้รับมาแล้ว ดังนั้นสมมติฐานตัวบ่อนจึงให้ความสำคัญที่ตัวบ่อนทางภาษาที่เรียกได้ว่า roughly-tuned ตัวบ่อนทางภาษาไม่ควรจัดระดับโครงสร้างภาษาที่จะสอนให้ผู้เรียนได้รับรู้โดยตรง แต่ควรจะใช้โครงสร้างหลากหลายในการสอน ทั้งโครงสร้างที่ผู้เรียนเคยได้รับภาษามาแล้วและโครงสร้างที่นักเรียนยังไม่เคยรับภาษามา ซึ่งทำให้นักเรียนทบทวนโครงสร้างที่เคยเรียนมาแล้วด้วย

สมมติฐานตัวบ่อนตรงกับการรับรู้ของเด็กเล็กที่กำลังเรียนภาษาแม่อยู่จากคำพูดของผู้ดูแลเด็ก (อาจเป็นพ่อแม่หรือคนอื่น) (Caretaker speech) พูดกับเด็กโดยใช้ภาษาที่ 2

1. เน้นการสื่อสาร ผู้ดูแลเด็กปรับภาษาตัวเองให้ง่ายลงเพื่อสื่อสารกับเด็ก และไม่ได้มุ่งหมายที่จะสอนภาษา

2. ผู้ดูแลเด็กใช้โครงสร้างภาษาที่ง่ายกว่าภาษาที่ผู้ใหญ่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งเป็นภาษาที่เด็ก ผู้ดูแลเด็กให้ตัวบ่อนทางภาษาที่ปรับคร่าว ๆ (roughly tuned) ตามความสามารถของเด็กในการเข้าใจภาษา ภาษาที่ผู้ดูแลเด็กใช้ก็ไม่มีการจัดระดับโครงสร้างไวยากรณ์ก่อนหลัง

3. พี่เลี้ยงเด็กใช้ภาษาเพื่อพูดถึงสถานการณ์ที่เกิดในขณะนั้น ทำให้เด็กสามารถใช้บริบทของสถานการณ์นั้นในการเข้าใจข้อมูลทางภาษา

ผู้เรียนภาษาที่สองสามารถได้รับตัวบ่อนทางภาษาจากแหล่งข้อมูล 3 แหล่ง ได้แก่ การพูดของชาวต่างชาติ (Foreigner Talk) การพูดของครู (Teacher talk) และการพูดคุยกับผู้อื่นซึ่งใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร (Interlanguage talk)

สรุปได้ว่า ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาผู้เรียนต้องได้รับตัวบ่อนทางภาษาที่เขาสามารถเข้าใจได้ ตัวบ่อนนั้นควรจะอยู่ในระดับความสามารถทางภาษาที่สูงกว่าความสามารถของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย นอกจากนั้นผู้สอนไม่ควรจะจัดลำดับโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจากก่อนไปหลัง แต่ควรให้ตัวบ่อนที่มีโครงสร้างหลายอย่าง ทั้งโครงสร้างที่ผู้เรียนได้รับแล้วและโครงสร้างที่ยังไม่เคยรับภาษามาก่อน ในการให้ตัวบ่อนผู้สอนควรเลียนแบบผู้ดูแลเด็กเล็ก ซึ่งปรับภาษาตามความสามารถของเด็กในการเข้าใจภาษา

5. The active filter hypothesis (สมมติฐานการกลั่นกรองด้านจิตใจ)

สมมติฐานนี้กล่าวว่า เจตคติกับความรู้สึกของผู้เรียนมีผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการรับรู้ภาษา ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง และไม่วิตกกังวลต่อการเรียนรู้ภาษาประสบความสำเร็จในการรับรู้ภาษามากกว่า โดยเฉพาะการทดสอบที่เน้นการสื่อสารทำให้ผลลัพธ์ของผู้เรียนที่มีเจตคติดีกับผู้เรียนที่มีเจตคติในแง่ลบแตกต่างกันมาก ส่วนทดสอบที่เน้นความรู้ทางไวยากรณ์ทำให้ผลลัพธ์ไม่ค่อยแตกต่าง เป็นเหตุให้สันนิษฐานได้ว่าเจตคติมีผลต่อการรับรู้มากกว่าต่อการเรียนรู้ Dulay และ Burt (1977, อ้างอิงใน Krashen, 1983) เชื่อว่าผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีเป็นเหตุให้ตัวกรองอารมณ์ลดลงและผู้เรียนเปิดใจรับตัวป้อนทางภาษา ผลของการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทำให้ผู้เรียนได้ตัวป้อนทางภาษามากขึ้นและได้รับรู้ภาษานั้นเร็วขึ้น ดังนั้นครูควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาและทำให้การกลั่นกรองด้านจิตใจลดลง

สรุปได้ว่า เจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาเป้าหมายมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาของเขา ดังนั้นผู้สอนควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนภาษา ทำให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกวิตกกังวล ผู้สอนสามารถทำได้โดยไม่บังคับให้นักเรียนพูดในเวลาที่เขายังไม่มีความพร้อม

3. ชั้นความพร้อมของผู้เรียนตามวิธีการสอนแบบธรรมชาติ และกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

Krashen (1983) อธิบายชั้นความพร้อม ซึ่งแยกออกเป็น 3 ชั้นดังนี้

1. ชั้นก่อนการพูด (pre-production stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนฟังการออกเสียงศัพท์ของผู้สอนอย่างเดียว มีการวัดความเข้าใจของนักเรียนผ่านท่าทางหรือปฏิบัติตามคำสั่ง ในขั้นนี้ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนฟังตัวป้อนทางภาษาให้มากที่สุด โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องตอบสนองด้วยวาจา แต่มีวิธีการตอบสนองอื่น ถึงแม้ว่ากิจกรรมในขั้นนี้เน้นการฟัง แต่ผู้เรียนก็ต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนอาจใช้กิจกรรมดังนี้ในการจัดการเรียนรู้

1.1 การตอบสนองด้วยท่าทาง ตามวิธีการ Total Physical Response Approach ของ James Asher เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการฟังและให้นักเรียนตอบสนองต่อสิ่งที่เขาได้ยินด้วยท่าทาง อย่างเช่น คุณครูพูดว่า stand up นักเรียนก็ต้องลุกขึ้นหรือคุณครูสั่งว่า sit down นักเรียนก็นั่งลง นอกจากนั้นนักเรียนอาจใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการตอบสนองต่อคำสั่ง อย่างเช่น Touch your nose หรือ touch your right foot with your left hand และผู้สอนอาจใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อขยายขอบเขตของคำสั่ง อย่างเช่น Pick up the pencil หรือ put down the eraser กิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนไม่ต้องพูด จึงมีสมาธิกับการฟังข้อความอย่างเต็มที่

1.2 เป็นกิจกรรมแบบคุณครูอธิบายรูปร่างหรือเสื้อผ้าของคนหนึ่งและนักเรียนต้องบอกชื่อของคนนั้น อย่างเช่น What is the name of the student with short hair? What is the name of the student with the yellow shirt? ในกิจกรรมนี้นักเรียนไม่ต้องใช้ภาษาเป้าหมาย แต่ต้องบอกชื่อของคนเท่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ง่ายกว่าการตอบคำถามในภาษาต่างประเทศ

1.3 คุณครูอธิบายภาพโดยแนะนำคำศัพท์ใหม่หนึ่งถึงห้าคำ แล้วให้นักเรียนถือภาพและถามว่า Who has the picture with the sailboat? คุณครูอธิบายภาพมากกว่านี้ก็ได้ กิจกรรมนี้นักเรียนก็ได้รับรู้ภาษาใหม่โดยยังไม่ต้องตอบในภาษาเป้าหมาย แต่ตอบเป็นชื่อของเพื่อนเท่านั้น

1.4 ผู้สอนอาจอธิบายรูปภาพหนึ่ง อย่างเช่น There are two men in the picture. They are young. They are boxing. นักเรียนก็เลือกภาพที่ตรงกับคำอธิบายนั้น

ในกิจกรรมนั้นผู้สอนต้องพยายามให้ผู้เรียนได้รับตัวบ่อนทางภาษาให้มากที่สุด ถ้านักเรียนสามารถอ่านได้แล้ว ผู้สอนอาจเขียนคำสำคัญบนกระดาน ข้อดีของกิจกรรมดังกล่าวคือผู้เรียนสามารถใช้สมาธิทั้งหมดในการฝึกฝนความสามารถในการรับภาษาและแปลความหมาย นักเรียนไม่ต้องผลิตภาษาด้วยตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับคนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษา เนื่องจากการพูดทำให้นักเรียนต้องใช้คำศัพท์ที่เพิ่งเรียนมา เปล่งเสียงของภาษาที่ยังไม่คุ้นเคยและใช้ไวยากรณ์ให้ถูก

2. ชั้นพูดช่วงเริ่มต้น ในขั้นนี้ผู้เรียนเริ่มพูด เป็นคำศัพท์หรือวลีสั้น ๆ หรือเริ่มมีการใช้ภาษาที่สองผ่านเขียนบ้าง อย่างเช่นแบบฝึกหัดแบบเติมคำในช่องว่าง หรือแก้ไขคำที่ผิดในวลี ถึงผู้เรียนถึงขั้นนี้อาจใช้เวลา 1 ชั่วโมงถึงหลายเดือน ขึ้นอยู่กับวัยและความพร้อมของผู้เรียน ส่วนมากผู้เรียนที่ถึงวัยผู้ใหญ่แล้วใช้เวลาเพียง 1-2 ชั่วโมงที่ได้รับตัวบ่อนทางภาษาจนถึงเขาเข้าชั้นเริ่มพูด ส่วนวัยรุ่นนี้อาจใช้เวลามากกว่า เขาต้องได้รับตัวบ่อนทางภาษาเยอะจนจะกล้าพูด ส่วนเด็กก่อนอาจใช้เวลา 1 ถึง 6 เดือน จนถึงขั้นเริ่มพูด กิจกรรมในขั้นนี้มีดังนี้

2.1 คำถาม Yes/No เมื่อผู้สอนเริ่มสอนในขั้นนี้ ผู้สอนอาจใช้คำถามแบบ Yes-No ก่อน ข้อดีของคำถามดังกล่าวคือผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้แค่สองคำ คือ Yes or No อย่างเช่น Is the boy tall? Is he wearing blue jeans? Is it raining? หากผู้สอนใช้คำถามแบบนี้ ผู้เรียนยังให้ความสำคัญกับการฟังและยังไม่ต้องใช้คำศัพท์ต่าง ๆ

2.2 คำถามแบบ either-or ในระดับต่อไปผู้สอนอาจใช้คำถามแบบ either-or อย่างเช่น Is this a dog or a cat? Is the woman tall or short? Is she wearing a red or green blouse? คำตอบที่ผู้เรียนควรบอกคือ dog, tall และ green หากผู้สอนใช้คำถามแบบนี้ผู้เรียน

ต้องตอบโดยบอกตัวเลือกหนึ่งอันจากสองตัวเลือกที่ผู้สอนพูดออกมา ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ผู้เรียนผลิตภาษานั้นด้วยตนเอง

2.3 คำถามที่ตอบด้วยคำเดียว ระดับต่อไปคือคำถามที่ผู้เรียนต้องตอบโดยใช้คำเดียวเท่านั้น อย่างเช่น What is this? What color is her skirt? What is he doing? ทุกคำถามดังกล่าวผู้เรียนต้องตอบโดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ คำเดียวเท่านั้น หากผู้สอนใช้คำถามแบบนี้ผู้เรียนเริ่มผลิตภาษาด้วยตนเอง และไม่พูดตามผู้สอน แต่ถึงฉะนั้นกิจกรรมแบบนี้ก็ยังเน้นการฟังตัวป้อนทางภาษามากกว่า เพราะฉะนั้นคำตอบสำหรับคำถามแบบนี้ควรจะเป็นคำศัพท์พื้นฐานแบบง่าย ๆ ผู้เรียนควรจะได้ยินคำศัพท์ใหม่หลายรอบก่อนที่นักเรียนต้องใช้คำศัพท์แบบนี้

2.4 นักเรียนหาคำตอบในตาราง ผู้เรียนได้รับตาราง ซึ่งมีข้อมูลบางอย่าง อย่างเช่น ตารางเรียน ตารางเดินรถ หรืออื่น ๆ ในตัวอย่าง มีตารางเรียนของนักเรียน 4 คน ผู้สอนตั้งคำถามที่นักเรียนสามารถตอบได้โดยหาข้อมูลจากตาราง อย่างเช่น What are the names of the students on this chart? Do classes begin at 8.30? Do they students have lunch at the same or different time? Which student takes the French classes? ผู้เรียนจะนำข้อมูลจากตารางนั้นและตอบคำถามของผู้สอน ซึ่งส่วนมากคำตอบเป็นคำเดียว

ขั้นที่ 3 ขั้นพัฒนาความสามารถด้านการพูด (ขั้นการพูด)

ผู้เรียนแต่ละคนใช้เวลาในชั้นเริ่มพูดไม่เหมือนกัน ถึงแม้ว่าคำถามที่ผู้สอนตั้ง ทำให้ผู้เรียนตอบเป็นเพียงคำเดียวก็ได้ แต่ผู้เรียนบางคนอาจเริ่มตอบเป็นวลี กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับขั้นพัฒนาความสามารถด้านการพูดมีหลากหลาย อย่างเช่น การพูดประโยคที่มีปลายเปิด คือนักเรียนได้ 1 ประโยค ที่มีช่องว่าง นักเรียนต้องเติมช่องว่างด้วยตนเอง ผู้เรียนบางคนอาจใช้วลีสั้นในขั้นนี้ก็ได้ อย่างเช่น

After class I want to _____.

In my bedroom I have a _____.

I am wearing a _____.

ใช้บทสนทนาแบบเปิด บทสนทนาดังกล่าวอาจจะใช้ 2 -3 วลีเท่านั้น กิจกรรมอันนี้เหมาะสำหรับนักเรียนที่เพิ่งผ่านชั้นเริ่มพูดและเข้าชั้นพูด ประโยคที่ใช้ในบทสนทนาอาจเขียนไว้บนกระดาน นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตามจำนวนที่ต้องใช้ในบทสนทนา

Where are you going? – To the _____.

What for? – To _____.

กิจกรรมการสร้างความเชื่อมโยงของกิจกรรมกับผู้เรียนร่วมห้องเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนได้รับตัวป้อนทางภาษาอย่างมาก อย่างเช่น มีวลี I like to และนักเรียน

ทุกคนต้องเติมกริยาโดยไม่ให้กริยานั้นซ้ำกัน ระหว่างนั้นคุณครูจะเขียนทุกกริยาที่นักเรียนบอก
 หลังมีผู้เรียนหลายคนบอกประโยคบวกกริยาแล้ว ผู้สอนก็จะถามว่า Who likes to eat? และ
 นักเรียนต้องบอกชื่อของนักเรียนที่เอ่ยถึง eat ก่อนนั้น เพื่อให้นักเรียนฟังกริยาบ่อย ๆ และยัง
 สร้างความเชื่อมโยงระหว่างกริยานั้นและเพื่อน

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ วิธีการ
 สอนแบบธรรมชาติจัดกิจกรรมในสามขั้นตอนตามความพร้อมของนักเรียน ได้แก่ ขั้นตอนการ
 พูด ขั้นเริ่มพูด และขั้นพัฒนาความสามารถด้านการพูด ในขั้นตอนการพูดผู้สอนจัดกิจกรรมที่
 ทำให้นักเรียนฝึกฝนความสามารถในการฟังภาษาและได้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของ
 คำศัพท์ต่าง ๆ ในขั้นเริ่มพูดนักเรียนเริ่มตอบคำถามด้วยคำเดียว แต่กิจกรรมในขั้นนี้ก็ยังไม่เน้น
 การฟังมากกว่าการพูด ส่วนขั้นพัฒนาความสามารถในการพูดเป็นขั้นที่นักเรียนฝึกพูดวลีสั้น ๆ
 และประโยคสั้น

การสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

1. ความหมายและความสำคัญ

การสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เป็นวิธีการสอนที่ถูกคิดค้นโดย
 Marsh (1994) ซึ่งเป็นนักศึกษาศาสตร์ชาวสโลวัก โดยการบูรณาการสอนความรู้ทางวิชา
 วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และศิลปะร่วมกับการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนา
 ความรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ และความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ

สุจินดา คำเงิน (2562) อธิบายว่า CLIL ซึ่งย่อมาจาก Content and Language
 Integrated Learning หรือหากแปลเป็นภาษาไทยก็คือ การสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา
 ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาวิชาควบคู่กับภาษาต่างประเทศ และการ
 เรียนรู้เนื้อหาวิชามุ่งเน้นในการพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน และการเรียนรู้เนื้อหามุ่งเน้น
 ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารในภาษาต่างประเทศควบคู่กับสร้างองค์ความรู้ใหม่

พรพิมล ประสงค์พร และ จิตรรา จันทราเกตุรวี (2562) ได้กล่าวไว้ว่า การสอน
 ภาษาแบบบูรณาการและเนื้อหาคือการเรียนรู้ภาษาที่พัฒนาความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ
 ทักษะที่จำเป็น ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และความสามารถในการสื่อสารใน
 ภาษาเป้าหมาย ซึ่งไม่ใช่เพียงความสามารถในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่
 ครอบคลุมถึงการสื่อสารเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาของวิทยาการต่าง ๆ

สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ (2562) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาแบบบูรณาการ
 เนื้อหาและภาษาเป็นแนวคิดทางการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับทั้งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

และการเรียนรู้เนื้อหาวิชา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการแยกวิชาต่าง ๆ ออกเป็นการบูรณาการวิชาแทน ก่อให้เกิดวิธีการสอนใหม่

จากคำอธิบายของนักวิชาการได้สรุปว่า การสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาเป็นวิธีการที่มุ่งหมายส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยใช้การสอนเนื้อหาวิชาที่ไม่ใช่เป็นวิชาภาษาต่างประเทศ อย่างเช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากการเรียนรู้ภาษาแล้วนักเรียนก็ได้รับองค์ความรู้ใหม่ รวมถึงการได้รับการพัฒนากระบวนการคิดด้วย ดังนั้นวิธีการสอนนี้จึงใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนรู้เนื้อหาและการเรียนรู้เนื้อหาวิชาในการเรียนรู้ภาษา โดยสอดแทรกความรู้ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายด้วย

2. แนวคิดหลักของการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

แนวคิดหลักของทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาตาม (Coyle, 2010) ประกอบด้วย 4Cs ได้แก่ เนื้อหา(Content) การสื่อสาร (Communication) กระบวนการคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) (อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร, 2560) อธิบาย 4C ดังนี้

1. เนื้อหาสาระ (Content) คือเนื้อหาวิชาที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนโดยบูรณาการการสอนเนื้อหากับการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองและพัฒนาทักษะในการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการเลือกเนื้อหาที่พัฒนาทั้งความรู้และกระบวนการคิดของนักเรียน ซึ่งนักเรียนต้องใช้การวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาสาระและตีความได้

2. กระบวนการคิด (Cognition) ในการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา คือการที่นักเรียนใช้กระบวนการคิดและการวิเคราะห์เนื้อหาในการทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาและสร้างความรู้ใหม่ โดยการใช้สื่อในการสอนเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษ

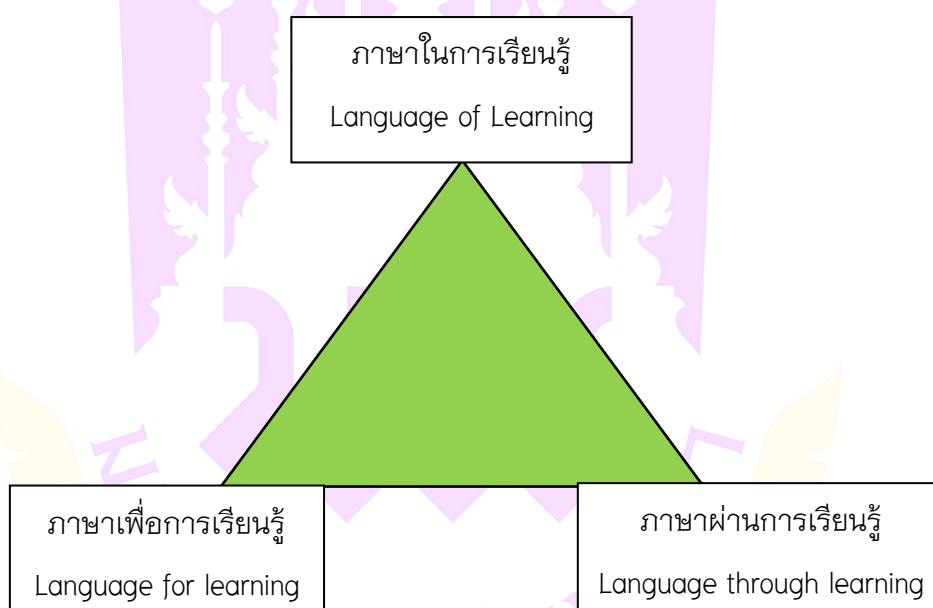
3. การสื่อสาร (Communication) ในการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา คือการนำภาษาต่างประเทศมาใช้ในการสอนเนื้อหาวิชาโดยการเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน ในวิธีการสอนนี้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ซึ่งมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาและช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนในภาษาอังกฤษด้วย การใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับบริบทของนักเรียน สังคม และวัฒนธรรมของประเทศที่นักเรียนอยู่

4. วัฒนธรรม (Culture) ในการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา คือ ผู้สอนต้องแทรกสอดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงความหลากหลายของวัฒนธรรม

สรุปได้ว่า เพื่อให้การจัดการเรียนตามแนวคิดบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยกับกิจกรรมที่พัฒนาความรู้เนื้อหาสาระ การพัฒนากระบวนการคิด ความสามารถในการสื่อสารและความรู้ในวัฒนธรรมที่หลากหลาย และไม่ควรรขาดองค์ประกอบอันใดอันหนึ่ง

3. ความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้

วิธีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ใช้การสอนเนื้อหาโดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อ เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระ และในเวลาเดียวกัน การเรียนรู้เนื้อหาทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วย Coyle (2010) อธิบายความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ดังนี้ The Language Triptych

ภาพ 2 การสอนแบบบูรณาการภาษา

1. ภาษาในการเรียนรู้ (Language of Learning) คือภาษาที่ผู้เรียนเจอในการเรียนรู้เนื้อหา ได้แก่คำศัพท์ สำนวน กลุ่มวลี และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ที่ปรากฏอยู่ในบทเรียนนั้น นอกจากนั้นแล้วผู้สอนต้องคำนึงถึงอรรถลักษณะ (genre) ของบทอ่าน อย่างเช่น บทอ่านวิทยาศาสตร์ใช้ภาษาวิทยาศาสตร์และเน้นความเป็นเหตุและผล ซึ่งผู้สอนต้องพัฒนานักเรียนให้สามารถเข้าใจภาษานั้นได้ ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าตนต้องปฏิบัติการสอนอย่างไรให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ อย่างเช่น สร้างภาระ

งานหรือแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระหรือโครงสร้างภาษาที่ได้เรียนรู้ และผู้สอนต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์หรือทักษะภาษาที่ตนจะต้องฝึกให้นักเรียนสามารถใช้ภาษานั้นได้ เพื่อให้การเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย

2. ภาษาเพื่อการเรียนรู้ (Language for Learning) คือภาษาที่นักเรียนต้องใช้ในการเรียนรู้ อย่างเช่น เมื่อเขาทำโครงการย่อย ดังนั้นผู้สอนจึงต้องพิจารณาว่านักเรียนต้องใช้โครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ หรือทักษะทางภาษาในการปฏิบัติงานอะไรบ้าง ได้แก่ การค้นคว้าข้อมูล การรวบรวม การผลิตผลงานและการนำเสนอผลงาน หรืออาจเป็นภาระงานเฉพาะก็ได้ ทักษะที่นักเรียนใช้ในการเรียนรู้อาจเป็นทักษะอภิปรายหรือทักษะนำเสนอ นอกจากนั้นแล้วผู้สอนยังต้องพัฒนาวิธีอภิปัญญา คือการเรียนรู้ในวิธีการเรียนรู้ เช่น กลวิธีในการอ่านหรือกลวิธีในการทำความเข้าใจบทอ่าน ภาษาเพื่อการเรียนรู้เป็นเหตุให้การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนมีความกระจำงมากขึ้น

3. ภาษาผ่านการเรียนรู้ (Language through Learning) คือในวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา การเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นโดยการเรียนรู้เนื้อหา เมื่อนักเรียนกำลังพัฒนาความรู้ ทักษะ และทำความเข้าใจกับบทเรียนก็มีการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นด้วย ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความเข้าใจของตนออกมา เป็นกลวิธีที่ช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียน เนื่องจากภาษาเชื่อมโยงกับกระบวนการคิด และผู้สอนต้องหมั่นเพียรต่อยอดความรู้ทางภาษาของนักเรียนโดยตลอด อย่างเช่นความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผู้สอนต้องจัดปัจจัยป้อนทางภาษาให้นักเรียนตั้งแต่การเรียนรู้เนื้อหาทั่วไปจนถึงการเรียนรู้เนื้อหาในบริบทเฉพาะ เป็นวิธีการที่ผู้สอนต้องกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษากับเนื้อหา ผู้สอนต้องคำนึงถึงการสอนภาษาในการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการเรียนรู้ และภาษาผ่านการเรียนรู้ ภาษาในการเรียนรู้หมายถึงคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาใหม่ ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหา ภาษาเพื่อการเรียนรู้หมายถึงภาษาที่นักเรียนใช้ในการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล และการสร้างผลงานและการนำเสนอผลงานซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ แต่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ส่วนภาษาผ่านการเรียนรู้คือภาษาที่นักเรียนได้รับรู้ระหว่างการเรียนรู้เนื้อหา โดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว

4. การวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการภาษาและเนื้อหา ผู้สอนต้องคำนึงถึง 4C ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดหลักในการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ผู้สอน

ต้องคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาสอน ทักษะการคิดที่จะพัฒนา ภาษาที่จะสอน และประเด็นทาง วัฒนธรรมที่นำมาสอดแทรกในการสอน เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบตาม หลักการแนวคิดนี้

กรมวิชาการ (2545) แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกแก่นสาระ ในขั้นนี้ผู้สอนต้องเลือกเนื้อหา และกำหนดหัวเรื่องและ หัวข้อย่อยที่สัมพันธ์กันและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง และผู้สอนต้องคำนึงถึงความ ต้องการและความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนจะใช้สาระการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของ นักเรียนและพัฒนาความสามารถในการค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง โดยที่ครูอาจใช้สื่อจาก หนังสือพิมพ์ วารสาร หรือจากหนังสือเรียน

ขั้นที่ 2 การเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียน ในขั้นนี้ผู้สอนต้องเลือกบทเรียนที่ สอดคล้องกับเนื้อหาและตรงกับความสนใจของนักเรียน บทเรียนนั้นต้องช่วยพัฒนาทักษะการ คิดในระดับสูง อย่างเช่น ดีความ หรือสังเคราะห์ข้อมูล หรือแยกความคิดเห็นออกจาก ข้อเท็จจริง หรือระบุความเป็นเหตุเป็นผล โดยการใช้แนวทางดังนี้ 1) เนื้อหาของบทเรียนที่เป็น เรื่องจริง 2) ภาระงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ระดับความสนใจ 3) ระดับความยาก ง่าย 4) บทเรียนที่สามารถหาได้ง่าย 5) ระดับความสนใจ 6) บทเรียนยืดหยุ่นได้ 7) แหล่งเนื้อหาที่มี รูปแบบที่หลากหลาย 8) ส่วนเสริมบทเรียน คำอธิบายศัพท์ และมี คำถาม 9) สื่อการสอนเพิ่ม

ขั้นที่ 3 การสร้างแผนภูมิแสดงเครือข่าย หลังจากที่คุณเลือกเนื้อหาแล้ว ผู้สอน ก็จะใช้เลือกหัวเรื่องและหัวเรื่องย่อย โดยหัวเรื่องและหัวเรื่องย่อยต้องสัมพันธ์กันและมีความ ต่อเนื่อง นอกจากการสอนเนื้อหาแล้ว บทเรียนนั้นต้องฝึกกลวิธีในการเรียนรู้และพัฒนา กระบวนการคิดของนักเรียน หัวเรื่องที่คุณเลือกควรตรงกับประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน และตรงกับความสนใจของนักเรียน

ขั้นที่ 4 การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน ในการเตรียมกิจกรรมการจัดการ เรียนรู้ ผู้สอนต้องวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดว่านักเรียนต้องมีความรู้เบื้องต้นอะไรบ้าง หลังจากนั้นผู้สอนกำหนดกิจกรรมเพื่อสอนคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ถัดไปผู้สอนก็ กำหนดวิธีเรียบเรียงเนื้อความ กลวิธีการเรียนและทักษะการเรียน โดยเน้นการสื่อสารใน รูปแบบปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนต้องฝึกการอ่านเชิงวิพากษ์วิจารณ์และการสังเคราะห์ข้อมูล ส่วน กิจกรรมแต่ละขั้นตอนต้องสัมพันธ์กัน

พรพิมล ประสงค์พร และ จิตรา จันทราเกตุรวี (2562) อธิบายขั้นตอนการ ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือ การคัดเลือกเนื้อหา ในขั้นนี้ผู้สอนต้องพิจารณาว่า เนื้อหาที่ตนเลือกมีความสอดคล้องกับหลักสูตรหรือไม่ และเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ภาษานุกรณาการกับเนื้อหาหรือไม่ หลังจากคัดเลือกเนื้อหาแล้วผู้สอนก็ต้องกำหนดวิธีการในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะการคิดของนักเรียน รวมถึงพิจารณาว่าวิธีการพัฒนา ผู้เรียนจะตรงตามความต้องการของนักเรียนหรือไม่ หน่วยการเรียนรู้จะได้ผลอะไรบ้างและ พัฒนานักเรียนในด้านใดได้บ้าง แล้วผู้ สอนต้องพิจารณาว่าเนื้อหานั้นสามารถพัฒนา ความสามารถของนักเรียนตรงตามจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้หรือไม่

ขั้นตอนที่ 2 คือ การเลือกวิธีการพัฒนากระบวนการคิดที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ใน ขั้นนี้ผู้สอนเลือกทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา หรือการสร้างสรรค์ที่ช่วยพัฒนากระบวนการ ทัศนคติของนักเรียน ผู้สอนต้องประเมินระดับการคิดของผู้เรียนเพื่อให้สามารถตัดสินใจว่า วิธีการพัฒนาการคิดนั้นเหมาะสมหรือไม่ โดยเทียบกับลำดับขั้นการคิด อย่างเช่นของ Anderson และ Krathwohl และใช้ลำดับขั้นการคิดเป็นกรอบแนวคิดในการตั้งคำถามและ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างเช่น ใช้การตั้งสมมติฐานหรือการแก้ปัญหาเพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดทักษะการคิดระดับสูง หรือกิจกรรมที่เน้นการจำและการเข้าใจเนื้อหา เป็น กิจกรรมในทักษะการคิดระดับต่ำ นอกจากนั้นกระบวนการคิดก็ยังคงเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ ภาษาและโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียน ทำให้เขาสามารถจำภาษาได้ดีขึ้น รวมถึงให้โอกาส ต่อผู้เรียนที่เขาสะท้อนและอภิปรายความรู้และความเข้าใจใหม่

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดภาษาที่ใช้ในการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนได้เชื่อมโยง เนื้อหาและกระบวนการคิดกับการสื่อสาร โดยการกำหนดภาษาในการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการ เรียนรู้และภาษาผ่านการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ อย่างเช่น คำศัพท์และโครงสร้างทาง ภาษาที่ใช้ในการสอน ลักษณะโครงสร้างที่ใช้ในการเขียน และอรรถลักษณะพิเศษของบทอ่าน อย่างเช่น บทอ่านเกี่ยวกับการทดลองทางวิทยาศาสตร์

ขั้นตอนที่ 4 การตระหนักด้านวัฒนธรรมและโอกาส ในการจัดการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนต้องคำนึงถึงความเกี่ยวข้องของภาษาและวัฒนธรรม เพราะว่าวิถีชีวิต รูปแบบวัฒนธรรม ประเพณีต่างๆก็สามารถเห็นจากภาษาได้ เนื่องจากวัฒนธรรมแสดงออกทางภาษา ดังนั้น ครูผู้สอนต้องตัดสินใจว่าประเด็นทางวัฒนธรรมอะไรบ้างที่แฝงอยู่ในเนื้อหาที่ตนสอน และสามารถนำมาใช้ในการสอนได้ และผู้สอนต้องกำหนดวิธีในการสอนนักเรียนเรื่องความ หลากหลายของวัฒนธรรม และวิเคราะห์ว่าประเด็นทางวัฒนธรรมอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อ เนื้อหา กระบวนการคิด หรือการสื่อสาร

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นเตรียมบทเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนนำฟังความคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ออกแบบบทเรียน โดยพิจารณาว่า สื่อการเรียนรู้ออกแบบบทเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้นำมาใช้ในการออกแบบบทเรียน โดยพิจารณาว่า สื่อการเรียนรู้ออกแบบบทเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ออกแบบบทเรียนเหมาะสมสำหรับนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทของนักเรียนและเนื้อหา และผู้สอนต้องกำหนดคำถามที่กระตุ้นการคิดในระดับสูง และให้นักเรียนมีบทบาทในการสื่อสารในการเรียนรู้ ผู้สอนต้องออกแบบบทเรียนให้นักเรียนบรรลุคุณลักษณะตามหลักการ 4C ได้แก่ เนื้อหา กระบวนการคิด การสื่อสาร และวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นกำกับติดตามและประเมินการนำการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษาสู่การปฏิบัติ ผู้สอนต้องติดตามและประเมินผลของการสอนแบบบูรณาการ ภาษาและเนื้อหา เพื่อพัฒนาบทเรียนและผลการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้สอนสามารถวัดและประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนตลอดทั้งระยะเวลาของการสอน

จากความคิดของนักวิชาการสามารถสรุปได้ว่า การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีหลายขั้นตอน ในขั้นที่ 1 ผู้สอนต้องกำหนดหัวเรื่องหลักและหัวเรื่องย่อย ในขั้นที่ 2 ผู้สอนเลือกสื่อที่เขาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในขั้นที่ 3 ผู้สอนจะสร้างแผนภูมิแสดงเครือข่าย โดย คำนึงถึงเนื้อหาที่จะสอน กระบวนการคิด ภาษาในการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ภาษาผ่านการเรียนรู้ และวัฒนธรรม และในขั้นที่ 4 ผู้สอนนำข้อมูลนั้นมาออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน

การฟัง

1. ความหมายของการฟัง

ในการสื่อสารระหว่างบุคคล การฟังถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ฟังต้องใช้ทักษะการฟังในการรับรู้สารที่ผู้พูดส่งมาและทำความเข้าใจในสารนั้น หลังจากได้เข้าใจข้อมูลจากสารแล้ว ผู้ฟังก็อาจโต้ตอบผู้พูดได้ แต่ถ้าผู้ฟังไม่สามารถทำความเข้าใจในสารได้ ก็ทำให้การสื่อสารอาจล้มเหลว ทำให้เห็นว่าทักษะการฟังมีความสำคัญเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ นักวิชาการต่าง ๆ นิยามความหมายของการฟังดังนี้

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2550) กล่าวว่า การฟังแตกต่างจากการได้ยิน การได้ยินคือการรับรู้คลื่นเสียงที่กระทบต่อโสตประสาท ส่วนการฟังคือการรับรู้เสียงและแปลความหมายของเสียงนั้นด้วย ทำให้การฟังเป็นกิจกรรมที่ผู้ฟังต้องใช้กระบวนการคิดเพื่อแปลความหมายของสารได้

เด็อนใจ อัศววงศ์ (2557) อธิบายว่า การฟังคือการรับรู้เรื่องราว อาจได้รับรู้จากผู้พูดโดยตรงหรือจากแหล่งเสียงอื่น อย่างเช่น อุปกรณ์บันทึกเสียง เข้ามาทางประสาทสัมผัสทางหูและก่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของสารนั้น และผู้ฟังก็นำความหมายนั้นเพื่อพิจารณาจุดประสงค์ของผู้พูด และประเมินค่าของสารที่ได้รับ แล้วใช้สารที่ได้มาจากการบวนการฟังในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตของตนเอง

Widdowsan (1981 อ้างอิงใน รมณี พันัสชาว, 2558) ให้ความหมายว่า การฟังคือความสามารถในการตัดสินใจโดยปราศจากความสับสนกับประโยคอื่นที่ได้ฟังมาก่อนนั้นอย่างไร และเข้าใจหน้าที่ของประโยคนั้นในการสื่อสาร เพราะว่าในการฟังผู้ฟังจะให้ความสนใจเฉพาะกับสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ของการฟัง และอาจไม่สนใจในสารที่ไม่ตรงกับจุดประสงค์ของผู้ฟัง

Rixon (1986) อธิบายว่า การได้ยินเป็นการจำแนกเสียงในขั้นพื้นฐานว่ามันคือเสียงอะไร อย่างเช่น เสียงสุนัขเห่า เสียงดนตรี หรือเสียงพูดของมนุษย์ ส่วนการฟังผู้ฟังต้องมีความตั้งใจในการฟังเพื่อสามารถเข้าใจความหมายของเสียงนั้นอย่างเช่นการพูดคุยของมนุษย์ โดยที่ผู้ฟังต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาและประสบการณ์ในเรื่องที่เป็นหัวข้อของสาร

Krashen (1987) อธิบายว่า การฟังคือกระบวนการได้รับของตัวบ่อนทางภาษาที่มีความหมาย ในกระบวนการรับตัวบ่อนผู้สอนไม่ควรบังคับนักเรียนที่เรียนภาษาที่สองให้พูดในภาษานั้นก่อนที่เขาจะพร้อม เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการรับตัวบ่อนทางภาษาให้เพียงพอ

Vandergrift (2016) กล่าวว่า การฟังทำให้กระบวนการทำงานของจิตใจเกิดขึ้นที่ซับซ้อนและไม่หยุดนิ่ง และประกอบด้วยการแยกแยะเสียง การเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา การแปลความหมายของการเน้นเสียงสูงต่ำ โดยพิจารณาลักษณะของสังคมวัฒนธรรมของผู้พูดอย่างทันทีทันใจ ในกระบวนการนี้ผู้ฟังต้องจับคู่ระหว่างสิ่งที่ได้ยินและที่รู้อยู่แล้ว

จากความหมายที่นักการศึกษาต่างกล่าวให้ ได้สรุปว่า การฟังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังมีความตั้งใจในการได้ยินสาร แปลความหมายของสารนั้น และทำความเข้าใจในจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร ในการฟังผู้ฟังต้องสามารถแยกแยะเสียงได้ แปลความจากเสียงสูงต่ำและเสียงเบาหนัก และมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษานั้น เพื่อให้การฟังประสบความสำเร็จ ในการสอนภาษาที่สองการฟังเป็นทักษะแรกๆที่ผู้เรียนต้องฝึกฝน เพราะว่า การฟังเป็นเหตุให้ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลทางภาษา

2. ความสำคัญของการฟัง

ในการรับรู้ภาษาอังกฤษ การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ ว่าเจ้าของภาษาพูดอะไร และการฟังช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับภาษานั้นจำนวนมาก เป็นเหตุให้ผู้เรียนต้องฝึกฝนทักษะการฟังเป็นทักษะแรก นักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟังดังนี้

Harmer (2007) อธิบายว่า ผู้เรียนส่วนมากอยากสามารถเข้าใจได้ว่าผู้พูดที่ใช้ภาษาอังกฤษพูดอะไรใส่เขา ไม่ว่าจะ เป็นชาวต่างชาติ รายการในโทรทัศน์ วิทยู หรือแถบบันทึกเสียง นอกจากนี้การฝึกทักษะการฟังก็ยังช่วยให้นักเรียนได้สำเนียงที่ดีและออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนมากขึ้น ยิ่งใช้เวลากับการฟังมาก ยิ่งทำให้นักเรียนได้รับรู้เสียงสูงต่ำของภาษา เสียงเบาหนัก และรู้ว่าต้องออกเสียงคำเดี่ยวและคำในวลีหรือประโยคอย่างไรให้ถูกต้องและชาวต่างชาติเข้าใจ

Rost (1991) กล่าวว่า การสอนการฟังภาษาต่างประเทศมีความสำคัญมาก และผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะการฟังก่อนที่เริ่มสอนทักษะการพูด เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสที่จะสะสมและจดจำข้อมูลเกี่ยวกับภาษาที่เขา กำลังเรียนอยู่ก่อนที่นักเรียนจะพูดออกมาเอง การฝึกการฟังในภาษาที่สองอาจใช้เวลาหลายรอบจนกระทั่งนักเรียนได้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพียงพอที่จะทำความเข้าใจกับประโยคที่นักเรียนได้ฟัง

จากแนวคิดของนักวิชาการต่อความสำคัญของการฟังได้สรุปว่า การฟังเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการสนทนากับเจ้าของภาษา ซึ่งผู้เรียนส่วนมากที่เรียนภาษาต่างประเทศต้องการสนทนากับเจ้าของภาษาให้รู้เรื่อง ถ้าผู้เรียนฟังไม่ออกว่าเจ้าของภาษาพูดอะไรทำให้การสื่อสารไม่ประสบผล การฟังเป็นทักษะที่สำคัญในกระบวนการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากการฝึกฝนทักษะการฟังทำให้นักเรียนได้ข้อมูลทางภาษาจำนวนมาก ช่วยให้ผู้ฟังที่ดีได้สำเนียงที่ชัดเจนและออกเสียงคำศัพท์ถูกวิธี และทักษะการพูดจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ฟังได้สะสมข้อมูลทางภาษาเพียงพอแล้ว เป็นเหตุให้ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกๆที่ผู้เรียนต้องเรียน

3. กระบวนการฟัง

เพื่อให้การสอนทักษะการฟังมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องเข้าใจในกระบวนการที่เกิดขึ้นเวลาที่ผู้ฟังกำลังฟังคำพูด และผู้ฟังต้องมีความสามารถอะไรบางอย่างเพื่อให้สามารถทำความเข้าใจในสารได้ มีนักวิชาการที่อธิบายกระบวนการการฟังดังนี้

Rost (1991) อธิบายว่า การฟังเป็นกระบวนการที่ใช้ทักษะ 3 ประการ ได้แก่ ทักษะการรับรู้ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ ทักษะการรับรู้เป็นทักษะในการแยกแยะเสียงและจำคำ ทักษะวิเคราะห์ใช้ในการจัดระบบคำ โครงสร้าง และกลวิธีในการสื่อสาร ส่วนทักษะการ

สังเคราะห์ใช้ในการเชื่อมโยงความรู้ทางภาษากับบริบทของสนทนาและความรู้เดิม เพื่อทำความเข้าใจในข้อความที่ได้รับ

Vandergrift (2004) อธิบายว่า การฟังมี 2 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการฟังแบบบนลงล่าง และกระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บน กระบวนการฟังแบบบนลงล่าง หมายถึง กระบวนการฟังที่ผู้ฟังใช้บริบทของสนทนาและความรู้เดิมเพื่อทำความเข้าใจในข้อความที่ผู้พูดส่ง ส่วนกระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บน เป็นกระบวนการฟังที่ผู้ฟังใช้ตัวชี้แนะทางภาษาระดับล่างในการทำความเข้าใจเท่าที่จะทำได้ โดยการฟังเสียงแต่ละเสียง และเสียงเหล่านั้นเข้าด้วยกันเป็นพยางค์หลังจากนั้นก็เป็นคำ วลี ใจความ และประโยค แล้วนำประโยคหลายประโยคเข้ารวมกันก็เป็นข้อความหรือบทสนทนา ซึ่งในการทำความเข้าใจในสารที่ผู้พูดส่งมา ผู้ฟังต้องใช้ทั้ง 2 กระบวนการร่วมกัน เพื่อให้การฟังมีประสิทธิภาพให้มากที่สุด ผู้ฟังใช้กระบวนการอันใดอันหนึ่งมากกว่าในการฟังขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้ฟัง

จากแนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่า การฟังเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนมาก ผู้ฟังต้องมีทักษะในการรับรู้ตัวชี้แนะทางภาษา ทักษะในการวิเคราะห์โครงสร้างของภาษา และทักษะในการสังเคราะห์ใช้ในการนำบริบทการสนทนา ประสบการณ์เดิม ความรู้ทั่วไป และตัวชี้แนะทางภาษาทำความเข้าใจข้อมูลจากผู้พูดส่งมา ในการสอนทักษะการฟังผู้สอนต้องคำนึงถึง 2 กระบวนการในการฟัง ได้แก่การฟังแบบบนลงล่าง ซึ่งใช้ประสบการณ์ ความรู้เดิม และบริบทของสารที่ผู้พูดส่งในการทำความเข้าใจ และกระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บน ซึ่งใช้ทักษะในการแยกแยะเสียง ความหมายของคำ และโครงสร้างภาษาในการทำความเข้าใจ ซึ่งในการฟังผู้ฟังต้องใช้ทั้งสองกระบวนการพร้อมกันเพื่อทำความเข้าใจ

4. ลำดับขั้นของการฟัง

นอกจากกระบวนการฟังแบบบนลงล่างและแบบล่างขึ้นสู่บน ผู้สอนก็ยังคงต้องเข้าใจขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการฟัง เพื่อกำหนดแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังที่มีประสิทธิภาพ นักวิชาการต่าง ๆ แบบขั้นตอนในการฟังดังนี้

(Brownell, 1996) ได้แยกกระบวนการฟังออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การได้ยิน ในขั้นนี้ผู้ฟังตั้งใจฟังว่าผู้พูดส่งสารอะไรและแยกแยะเสียงที่ได้ยิน
2. ความเข้าใจ ในขั้นนี้ผู้ฟังตีความของสารที่ผู้พูดส่งมา
3. การจำ ในขั้นนี้ผู้ฟังจดจำสารที่เขาได้รับ
4. การแปลความ ในขั้นนี้ผู้ฟังไม่ได้ให้ความสำคัญกับข้อมูลที่ได้รับอย่างเดียว แต่ผู้ฟังก็จะแปลความหมายของสารให้ตัวเองและคนอื่นเข้าใจ
5. การประเมินผล ในขั้นนี้ผู้ฟังวิเคราะห์ความหมายของสารที่ได้ยิน

อวยพร พานิช (2553) แบ่งระดับในการฟังเป็น 5 ระดับดังนี้

1. การได้ยินเสียงที่มากระทบโสตประสาท ขั้นนี้ยังไม่ได้เรียกว่าการฟัง เพราะที่ผู้ฟังยังไม่ถึงการรับรู้และทำความเข้าใจ
2. การมีสมาธิต่อสิ่งที่ได้ยิน ในขั้นนี้ผู้ฟังให้ความสนใจกับสิ่งที่เขาได้ยิน ทำให้เขาสามารถรับรู้เรื่องราวหรือสาระที่เขาได้ยิน
3. การเข้าใจสิ่งที่เขาได้ยิน ในขั้นนี้ผู้ฟังเข้าใจข้อความที่ได้อิน
4. การตีความสิ่งที่ได้ยินตามความคิด ความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง
5. การตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยิน

ชาญดา จันทะปิตตา (2555) สรุประดับในการฟังดังนี้ การฟังเริ่มตั้งแต่การแยกแยะเสียงของคำพูด เข้าใจและตีความหมาย และวิเคราะห์คำพูดโดยอาศัยความรู้เดิมและประสบการณ์ และในที่สุดผู้ฟังสามารถถ่ายทอดความรู้ทั้งหมดได้ ในการสอนการฟังในภาษาต่างประเทศ ผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับของการฟังสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการฟังระดับพื้นฐานก่อน เพื่อให้สามารถเข้าใจข้อความต่าง ๆ ได้ และนำไปวิเคราะห์ข้อความที่ได้อิน

จากคำอธิบายของผู้เชี่ยวชาญสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการการฟังประกอบด้วย การได้ยิน การเข้าใจ การจำ การตีความ การวิเคราะห์ข้อความโดยเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้ทั่วไปและประสบการณ์ และการตอบสนองต่อข้อความนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนและจัดกิจกรรมที่ไม่ยากและไม่ง่ายเกินความสามารถของผู้เรียน

5. หลักการสอนการฟังภาษาต่างประเทศ

ครูสอนภาษาอังกฤษต้องพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อพัฒนาทักษะอื่นในการใช้ภาษาอังกฤษด้วย ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังมีหลายประเด็นที่ผู้สอนต้องคำนึงถึง มีนักวิชาการอธิบายขั้นตอนและข้อควรคำนึงถึงดังนี้

(Krashen, 1987) ได้เสนอกิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจหลากหลายกิจกรรม ดังนี้

1. การทดสอบปากเปล่า ผู้สอนจะเล่าเรื่องราว เวลาที่นักเรียนฟังผู้สอนหยุดพูดและให้นักเรียนเดาคำต่อไปคืออะไร ซึ่งคำศัพท์ที่นักเรียนต้องเดาคควรเป็นคำที่ง่ายต่อการเดาและไม่ทำให้เนื้อเรื่องเปลี่ยนแปลงมากนัก ผู้สอนอาจเขียนตัวเลือบบนกระดานไว้เพื่อให้ นักเรียนสามารถเลือกตอบได้ หรือเปิดโอกาสให้นักเรียนเดาเป็นภาษาของตนเอง หลังจากนักเรียนตอบแล้ว ผู้สอนก็ควรเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

2. กิจกรรมเรียงลำดับรูปภาพ ผู้สอนเสนอชุดรูปภาพหนึ่งชุดให้นักเรียนรู้จักความหมายของรูปภาพ หลังจากนั้นผู้สอนก็เล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟัง ส่วนนักเรียนต้องเรียงลำดับรูปภาพให้ถูกต้องจากเนื้อเรื่องที่ได้ฟัง

3. กิจกรรม 'นี่คืออะไร' ผู้สอนบรรยายถึงสิ่งของอันใดอันหนึ่ง และนักเรียนต้องคาดเดาว่าสิ่งของนั้นมันคืออะไร ในการบรรยายผู้สอนให้ข้อมูลเพียงเล็กน้อย และคอยบรรยายเพิ่มรายละเอียดให้มากขึ้นจนกระทั่งนักเรียนสามารถเดาคำตอบที่ถูกต้องในที่สุด

Underwood (1989) แบ่งขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) เป็นขั้นเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะฟัง โดยทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การสอนคำศัพท์หรือโครงสร้างภาษาที่สำคัญ ทบทวนบทเรียน พูดเกี่ยวกับภาพ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง หรืออ่านเนื้อหาให้ฟัง

2. ขั้นระหว่างการฟัง (While listening) ในขั้นนี้ผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนฟังเรื่องแล้วมีความเข้าใจ อย่างเช่น ให้นักเรียนวาดรูปภาพ จับคู่ภาพกับสิ่งที่ฟัง จัดลำดับรูปภาพตามเรื่องที่ฟัง เติมคำลงในช่องว่าง เป็นต้น

3. หลังการฟัง ในขั้นนี้ผู้สอนจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับเรื่องที่ได้อ่านมา อย่างเช่น วิเคราะห์อารมณ์หรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่องที่ฟัง สรุปเรื่อง หรืออาจให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ

Brownell (1996) ได้เสนอหลักเกณฑ์ 6 ประการในการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่มุ่งหมายพัฒนาทักษะการฟังเป็นสำคัญ
2. เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ผู้สอนต้องคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนในการออกแบบกิจกรรม
3. เป็นกิจกรรมที่ให้ความรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ในชีวิตจริงได้
4. ในขณะที่กำลังดำเนินกิจกรรม ผู้สอนควรสังเกตการณ์โต้ตอบของนักเรียนต่อเรื่องที่ฟัง
5. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกพัฒนากลยุทธ์ในการฟัง
6. เป็นกิจกรรมที่พัฒนาเทคนิคการฟังของนักเรียนทั้งจากล่างขึ้นสู่บน (bottom-up) และจากบนลงล่าง (top-down)

ส่วน (Harmer, 2007) ได้เสนอกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาต่างประเทศดังนี้

1. การฝึกข้อความ ผู้สอนให้นักเรียนฟังการฝึกข้อความทางโทรศัพท์ และนักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้ยินบนกระดาษบันทึกข้อความ นอกจากการฝึกข้อความทางโทรศัพท์

คุณครูก็อาจให้นักเรียนฟังประกาศจากสนามบินหรือสถานีรถไฟก็ได้ และให้นักเรียนจับคู่ ข้อมูลกับรูปภาพ หรือให้ตอบคำถามหลังได้ยินประกาศเสร็จสิ้นแล้ว

2. ผู้สอนอาจนำเพลงหรือเสียงประกอบมาใช้ในการสอนทักษะการฟัง เพื่อให้ เพลงเป็นสื่อการสอนที่ดี ผู้สอนต้องเลือกเพลงที่มีเนื้อหาดี และอาจให้นักเรียนฟังเพลงและเติม คำในเนื้อเพลงซึ่งเว้นช่องว่างให้นักเรียนตอบ หลังจากนั้นผู้สอนอาจให้นักเรียนแปลความหมาย ของเพลงและอธิบายถึงอารมณ์หรือความรู้สึกของเพลงนั้น

3. ผู้สอนอาจใช้เรื่องสั้นในการสอนทักษะการฟัง โดยผู้สอนเล่าเรื่องสั้นให้นักเรียน ฟัง และนักเรียนต้องจับคู่เรื่องที่ฟังกับรูปภาพ หรือคุณครูเล่าเรื่องสั้นให้นักเรียน แต่เล่าไม่ถึง ตอนจบ นักเรียนก็ต้องคาดเดาว่าในเรื่องจะเกิดอะไรขึ้นต่อไปและเรื่องจะจบอย่างไร อีกหนึ่ง กลวิธีคือผู้สอนเล่าเรื่องและหยุดพูด เพื่อให้นักเรียนคาดเดาว่าเหตุการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป หากผู้สอนใช้เรื่องสั้นในการสอนทักษะการฟัง ผู้สอนต้องเลือกประเภทของเรื่องสั้นที่เหมาะสม ต่อระดับความสามารถของนักเรียน

จากความคิดของนักวิชาการทั้งหมดสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟัง ควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการฟัง ขั้นระหว่างการฟัง และขั้นหลังการฟัง ใน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟัง ผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถในการ ฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนละความสนใจ ความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียน นอกจากนี้ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนต้องใช้ทั้งกระบวนการการฟังแบบบนลงล่างและ แบบล่างขึ้นสู่บนและฝึกใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการฟัง

6. การวัดและประเมินผลการฟังภาษาต่างประเทศ

การวัดและประเมินผลของผู้เรียนในการสอนทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความสามารถของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการออกแบบการสอน การวัดและ ประเมินผลการฟังแยกออกเป็นสองชนิด การประเมินผลย่อยและการประเมินผลและตัดสิน ผู้เรียน

แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลของ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) จัดระดับในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดังนี้

คะแนนร้อยละ	เกณฑ์ระดับ
80 – 100	ดีเยี่ยม
70 – 79	ดี
60 – 69	พอใช้
50 – 59	ผ่าน
0 – 49	ไม่ผ่าน

Madsen (1983) แยกแบบทดสอบทักษะการฟังเป็นสองชนิด ได้แก่

1. การทดสอบจำแนกเสียง ผู้สอนควรให้ผู้เรียนฟังเสียงเพียงครั้งเดียว อย่างเช่น
 - 1.1 การทดสอบฟังระดับเสียงสูงต่ำในประโยคและท้ายประโยค
 - 1.2 การทดสอบฟังและการจำแนกเสียง ในระดับคำโดด กลุ่มคำและประโยค
2. และการทดสอบความเข้าใจในการฟัง เช่น

2.1 ให้นักเรียนฟังคำพูด บทสนทนา หรือข้อความ แล้วให้เขาตอบข้อความ

ถ้าเป็นผู้เรียนในระดับเริ่มต้นอาจให้ตัวเลือกเป็นภาษาแม่ของเขา

2.2 ให้นักเรียนฟังประโยคและระบุว่าประโยคนั้นถูกหรือไม่

2.3 ให้นักเรียนเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่นักเรียนได้ยิน

2.4 นักเรียนฟังคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง ผู้สอนอาจให้นักเรียนฟังมากกว่า

หนึ่งครั้ง

นอกจากชนิดของการทดสอบแล้ว ก็ยังให้คำแนะนำในการออกแบบทดสอบ

ทักษะการฟังดังนี้

1. ผู้สอนต้องเขียนคำสั่งในแบบทดสอบการฟังให้ง่ายและชัดเจน เพื่อให้
นักเรียนเข้าใจคำสั่งและทำข้อสอบได้ เพราะว่าหากคำสั่งไม่ชัดเจนอาจทำให้นักเรียนสับสนว่า
เขาต้องทำอะไร และได้คะแนนน้อยกว่าความสามารถของตัวเอง

2. ผู้ออกแบบทดสอบอาจให้ 1 ถึง 2 ตัวอย่างในแบบทดสอบเพื่อให้นักเรียน
เข้าใจคำสั่ง ตัวอย่างนั้นต้องง่ายและเป็นการแสดงวิธีตอบคำถามในสอบนั้น แต่ไม่ควรบอก
ข้อใดในข้อสอบถูก

3. ในการทดสอบที่มุ่งหมายวัดความเข้าใจของนักเรียน ผู้สร้างแบบทดสอบ
ควรใช้แต่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเท่านั้นที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว

4. เมื่อผู้สอนใช้เครื่องบันทึกเสียงในการทดสอบ เสียงของผู้พูดต้องเป็นธรรมชาติ ความเร็วของคำพูดต้องเป็นความเร็วปกติ ผู้พูดต้องเป็นเจ้าของภาษา และใช้สองคนพูดกันในบทสนทนา

5. ในการทดสอบผู้เรียนควรมีเวลาในการอ่านคำถามและตัวเลือกในการตอบประมาณ 8 ถึง 10 วินาที ดังนั้นผู้สอนจึงต้องหยุดแถบบันทึกเสียงเพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาในการอ่าน

(Weir, 1990) ได้ให้แนวทางในการออกแบบแบบทดสอบทักษะการฟัง 7 ประการนี้

1. ข้อสอบที่ถามถึงรายละเอียดของเรื่องที่ฟัง
2. ข้อสอบที่ถามถึงใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง
3. ข้อสอบที่ถามรายละเอียดเพิ่มเติมของเรื่องที่ฟัง
4. ให้ผู้เรียนสรุปอ้างอิงจากเรื่องที่ฟัง
5. ข้อสอบที่ถามถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด
6. ให้ผู้เรียนระบุชนิดของข้อความที่ฟัง
7. วิเคราะห์การกระทำที่เหมาะสมโดยพิจารณาเรื่องที่ฟัง

นอกจากนี้ผู้สร้างแบบทดสอบต้องคำนึงถึงทักษะและกิจกรรมที่ใช้ภาษานั้นในชีวิตประจำวัน เพราะว่าภาษาที่ไม่มีบริบท ก็ไม่มีความหมาย ดังนั้นภาษาที่นักเรียนต้องมีความสัมพันธ์กับข้อความ และองค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม เพื่อให้ภาษาที่มีความหมาย สถานการณ์ที่ผู้สอนสร้างควรมีความหลากหลายและความคล้ายคลึงกับภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง

Heaton (1990) ชี้แจงเหตุผลของการทดสอบ การทดสอบทางภาษามีความสำคัญเพื่อให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีทักษะในการแสดงออกทางภาษามากน้อยเพียงใด ดังนั้นการทดสอบจึงควรจะเน้นกิจกรรมในการสื่อสารที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง การทดสอบทางภาษาควรสนับสนุนการเรียนรู้และช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

จากแนวทางที่นักวิชาการให้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทักษะการฟัง สามารถสรุปได้ว่า การวัดผลในทักษะการฟังมี 2 รูปแบบ การทดสอบการจำแนกเสียงและการทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ ในทดสอบการจำแนกเสียง นักเรียนต้องจำแนกออกหน่วยเสียงต่างๆ เสียงเน้นหนักและเสียงสูงต่ำในประโยค ในการทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ ผู้เรียนต้องจับใจความ หรือบอกรายละเอียดของเรื่องที่ฟัง นอกจากนี้นักเรียนก็อาจต้องวิจารณ์อารมณ์หรือนิสัยของผู้พูด ในการสร้างแบบทดสอบผู้สอนต้องคำนึงถึงความสามารถ

ในการเข้าใจคำสั่งของนักเรียนและอาจให้ตัวอย่างเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจว่าเขาต้องตอบคำถามอย่างไร การพูดของผู้พูดต้องชัดเจนและมีอัตราความเร็วปกติ ข้อสอบควรประกอบด้วย คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่นักเรียนเคยได้เรียนมาแล้ว เพราะว่าวัตถุประสงค์ในการทดสอบคือการวัดความสามารถในการฟังของนักเรียน

การวิจัยนี้ใช้การทดสอบเพื่อความเข้าใจ โดยมี 5 ข้อ นักเรียนได้ฟังคำศัพท์ และชี้ภาพตรงกับคำศัพท์ที่เขาได้ยิน ในการประเมินผลมี scoring rubric 3 ระดับ ซึ่งมีความหมายดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนสามารถชี้บอกภาพที่ตรงกับคำศัพท์อย่างถูกต้องได้
4-5 ภาพ

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนสามารถชี้บอกภาพที่ตรงกับคำศัพท์อย่างถูกต้องได้
3 -2 ภาพ

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนสามารถชี้บอกภาพที่ตรงกับคำศัพท์อย่างถูกต้องได้
1 ภาพ หรือไม่สามารถชี้บอกภาพได้เลย

การพูด

1. ความหมายของการพูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) นิยามความหมายของการพูดดังนี้ การพูดประกอบด้วยผู้พูดที่ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกของตนให้ผู้ฟัง ก่อให้ผู้ฟังเกิดการรับรู้และเข้าใจในจุดประสงค์ของผู้พูด ซึ่งทำให้การพูดเป็นองค์ประกอบของการสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื่องจากคนที่สามารถพูดได้ดี ย่อมมีความสามารถในการฟังคำพูดของคนอื่นด้วย แต่การพัฒนาทักษะการพูดให้ดีต้องใช้การฝึกฝนอย่างนานและต่อเนื่อง เพราะว่าการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อน และเป็นทักษะที่ไม่สามารถเกิดจากการเข้าใจและจดจำได้

รูปทอง กว้างสวาสดี (2545, อ้างอิงใน อธิราภรณ์ กิจจาร์ักษ์, 2554) ได้อธิบายความสามารถในการสื่อสารโดยการแยกเป็นสี่องค์ประกอบย่อย

1. ความสามารถทางโครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Competence) คือความรู้ของผู้พูดเกี่ยวกับไวยากรณ์และโครงสร้างทางด้านภาษา อย่างเช่น ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยค คำศัพท์ รวมถึงการสะกดคำและการออกเสียงคำ

2. ความสามารถทางด้านสังคม (Socio-linguistic competence) คือการใช้โครงสร้างประโยคและคำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทสังคมของภาษานั้น อย่างเช่น การขอบคุณ การขอโทษ การใช้ประโยคคำสั่ง และการถามข้อมูลต่าง ๆ

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (Discourse Competence) คือ ความสามารถของผู้พูดในการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างภาษาและความหมาย ในการพูดและเขียนตามสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้หลากหลายรูปแบบให้เหมาะสม

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ การใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ซึ่งมีความสำคัญในการสื่อสารแบบพูดมากที่สุด อย่างเช่น กลวิธีของผู้พูดในการทำให้การสนทนาไม่หยุดลงกลางคัน โดยการใช้ภาษาท่าทางหรือการขยายความและใช้คำศัพท์อื่นที่ผู้พูดนึกไม่ออก

พินอคคิโอโร และบรัมพิต (1983, อ้างอิงใน ชีราภรณ์ กิจจาร์ภักษ์, 2554) กล่าวว่า การพูดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยการสัมพันธ์ของ สิ่งที่พูด การเคลื่อนไหวของอวัยวะในการพูด อย่างถูกต้อง สถานการณ์การพูด การใช้คำพูดและโครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างถูกต้อง และความหมายที่ตรงกับวัฒนธรรมของผู้พูดและผู้ฟัง และการเปลี่ยนแปลงการพูดและการฟังระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งทุกองค์ประกอบนี้ต้องเกิดขึ้นโดยอาศัยการปฏิริยาจากด้านสมองและร่างกายในทันทีและพร้อมกัน ผู้พูดต้องส่งสารโดยอาศัยภาษาที่เหมาะสม มีการเน้นเสียงเบาหนัก การออกเสียงสูงต่ำและมีท่าทางประกอบ ซึ่งช่วยในการสื่อความหมายที่ผู้พูดได้พูดถึง ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ ในบางครั้งสารในภาษาพูดอาจขาดความสมบูรณ์ตามกตเกณฑ์ไวยากรณ์

Bryne (1986, อ้างอิงใน ชีราภรณ์ กิจจาร์ภักษ์, 2554) กล่าวว่า การพูดเป็นกระบวนการสื่อสารแบบสองทิศทาง ในการพูดต้องใช้ทักษะการผลิตสารของผู้พูดและทักษะการรับสารของผู้ฟังเพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย ผู้พูดสื่อถึงเป้าหมายและความต้องการ โดยการส่งรหัส ซึ่งผู้ฟังต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับภาษาของตนเองเพื่อถอดรหัส ความรู้เกี่ยวกับภาษามีความหมายรวมถึงเสียงหนักเบาหรือแม้แต่ภาษาท่าทาง ซึ่งก็ช่วยในการตีความของสาร ความสามารถในการพูดก็เกี่ยวข้องกับการฟังด้วย เนื่องจากการพูดเป็นการสื่อสารสองทางและผู้พูดและผู้ฟังผลัดกันเป็นผู้พูดและผู้ฟัง

Burns (1997) กล่าวว่า การพูดหมายถึงกระบวนการโต้ตอบในการสร้างความหมาย ซึ่งประกอบด้วยการผลิตสาร การรับสาร และการประมวลผลข้อมูล มีรูปแบบและความหมายคือ ขึ้นอยู่กับบริบทที่เกิดขึ้น ผู้เข้าร่วม และวัตถุประสงค์ในการพูด

Harmer (2007) เขียนถึงความสำคัญของกิจกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษดังนี้ 1) กิจกรรมการฝึกพูดเป็นโอกาสให้นักเรียนฝึกฝนการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเสมือนชีวิตจริงแต่อยู่ในห้องเรียน ซึ่งเป็นเขตที่ปลอดภัย 2) กิจกรรมการพูดที่ทำให้นักเรียนต้องใช้ภาษาที่เขาได้เรียนรู้ ทำให้ครูและนักเรียนได้ทราบถึงผลของการเรียนรู้ของนักเรียน และ 3) การใช้ภาษาที่นักเรียนเคยได้เรียนรู้มาก่อนนี้ ทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษโดยอัตโนมัติให้มากขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้กิจกรรมการพูดแบบเสรีฝึกนักเรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยไม่ต้องคิดก่อนพูด

จากแนวคิดของนักวิชาการได้สรุปว่า การพูดเป็นกระบวนการโต้ตอบ ซึ่งประกอบด้วยผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกโดยการส่งสารและผู้ฟังรับสารและพยายามทำความเข้าใจในจุดประสงค์ของผู้พูดและอาจโต้ตอบ ในการพูดผู้พูดต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรมและบริบทเพื่อผลิตสาร และผู้ฟังต้องใช้ความรู้นั้นเพื่อรับและเข้าใจสารนั้น การพูดมีองค์ประกอบที่ต้องสัมพันธ์กัน ได้แก่ การเคลื่อนไหวของอวัยวะอย่างถูกต้อง สถานการณ์การพูด การใช้คำพูดและโครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างถูกต้อง และความหมายที่ตรงกับวัฒนธรรม และการโต้ตอบระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

2. การสอนการพูดภาษาต่างประเทศ

กุกยา แสงเดช (2548, อ้างอิงใน วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์, 2556) กล่าวไว้ว่าในการสอนทักษะการพูด ผู้สอนต้องเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ และผู้สอนต้องสอนรูปแบบภาษาและการออกเสียงที่ถูกต้อง ในการออกแบบกิจกรรมการสอนพูด ผู้สอนต้องคำนึงถึง ความถูกต้องของภาษา ภาษาที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์นั้น และระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับนักเรียน ดังนั้นผู้สอนจึงอาจใช้แนวทางในการออกแบบกิจกรรมการฝึกฝนทักษะการพูดดังนี้

1. ผู้สอนต้องใช้ภาษาอังกฤษ Classroom English Expression ให้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ นอกจากนี้บรรยากาศในห้องเรียนควรจะมีสื่อต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ผู้สอนต้องใช้สื่อหลากหลายประเภท และอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างเป็นอุปกรณ์ช่วยให้นักเรียนฝึกการพูดภาษาอังกฤษ

3. ผู้สอนไม่ต้องแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการพูดทุกจุด แต่แก้ไขเฉพาะในขั้นการนำเสนอ ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้สอนต้องฝึกการถูกต้องก่อน แต่หากเป็นขั้นการฝึกฝน ผู้สอนควรเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และหากนักเรียนพูดแบบผิดพลาด

แต่จุดผิดพลาดไม่มีผลต่อความเข้าใจ ผู้สอนควรจำจุดนั้นไว้ และค่อยแก้ไขทีหลัง เพราะว่าการแก้ไขข้อผิดพลาดอาจทำให้นักเรียนท้อถอยกับการเรียนภาษาอังกฤษ

4. ครูที่สอนภาษาอังกฤษต้องฝึกฝนทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ความสามารถพัฒนาก้าวหน้า

5. ในการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการพูด ผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

6. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรสอนทักษะอย่างน้อยสองทักษะคู่กัน อย่างเช่น สอนทักษะการฟังและทักษะการพูดคู่กัน หรือทักษะการอ่านคู่กับทักษะการเขียน

7. ในการสอนทักษะการพูด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมคู่ (pair work) บ่อยครั้ง เพื่อให้นักเรียนสามารถฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และกิจกรรมคู่ช่วยให้นักเรียนซึ่งขาดความเชื่อมั่นสามารถฝึกการแสดงออกได้

8. ผู้สอนควรชมเชยนักเรียนบ่อยๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองเวลาที่เขาใช้ภาษาต่างประเทศ

9. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการฝึกพูดโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก

สก๊อต (1981, อ้างอิงใน สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) แนะนำว่าใช้ขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ เป็นขั้นที่ผู้สอนบอกให้นักเรียนจะได้เรียนอะไรบ้าง

2. ขั้นเสนอเนื้อหา ผู้สอนต้องชี้แจงถึงบริบทของการสนทนา ต้องอธิบายว่าผู้พูดคือใคร มีความสัมพันธ์กันอย่างไร สถานที่ในบทสนทนาคือที่ไหน และเนื้อหาของบทสนทนาเกี่ยวกับอะไร ความหมายของข้อความแต่ละประโยคคืออะไร ให้นักเรียนเข้าใจ

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่ทำทันทีหลังเสนอเนื้อหาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนควรฟังสำนวนที่ใช้ในบทสนทนาหลายรอบ และสำนวนนั้นต้องเป็นสำนวนที่เจ้าของภาษาใช้จริงและช่วยให้นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างอิสระในอนาคต แล้วนักเรียนก็ฝึกพูดบทสนทนาพร้อมกันหรือฝึกพูดเป็นคู่

จากความคิดเห็นของนักวิชาการสรุปได้ว่า ในการสอนควรมี 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) บอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรม 2) การเสนอเนื้อหาพร้อมทั้งทำให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความต่าง ๆ ในบทสนทนา และ 3) การฝึกบทสนทนาและการถ่ายโอนความรู้ ในการจัดกิจกรรมผู้สอนควรใช้กิจกรรมและสื่อที่มีหลากหลายประเภท ผู้สอนควรจัดกิจกรรมคู่ที่ฝึกพูดและเริ่มจากง่ายไปหายาก และเขาไม่ต้องแก้ไขทุกจุดผิดพลาดของนักเรียน แต่แก้ไขในการนำเสนอหลังสอนการพูดเสร็จแล้ว

3. การวัดและประเมินผลการพูดภาษาต่างประเทศ

อัจฉรา วงษ์โสธร (2543) กล่าวไว้ว่า ในการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมี 3 รูปแบบ ได้แก่ การพูดเดี่ยว การสัมภาษณ์หรือการสนทนา และการอภิปรายหรือโต้วาที

การพูดเดี่ยว อาจเป็น การกล่าวรายงาน การเล่าเรื่อง การอธิบาย การให้คำแนะนำในการทำสิ่งต่าง ๆ การพูดถึงความคิดเห็นของตน หรือการวิพากษ์ วิวิจารณ์ วิธีการทดสอบในการพูดประเภทนี้เป็นวิธีการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะในการพูดภาษาอังกฤษของตนตามหัวข้อที่กำหนด

การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ส่วนมากเป็นการพูดสนทนาการระหว่างสองคน ซึ่งฝ่ายหนึ่งเป็นผู้กำเริบการสนทนา ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เรียน ผู้ดำเนินสนทนาเป็นคนที่ป้อนคำถามให้นักเรียน การสนทนาส่วนมากเริ่มต้นกับการทักทาย เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียนลง และดำเนินต่อด้วยการเข้าสู่เรื่องที่จะทดสอบ หัวข้อของการทดสอบอาจเป็นการถามทิศทาง การจองบัตรชม การแสดงดนตรี การสั่งอาหารในร้านอาหาร หรือการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน การศึกษาหรือการเมือง หรือการกล่าวถึงแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อและอื่น ๆ

การอภิปรายหรือการโต้วาที ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ในวิธีการทดสอบแบบนี้มีกรรมกรที่ให้คะแนนผู้พูดเป็นรายบุคคล ในการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้อาจเกิดเหตุที่การพูดของเพื่อนเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของอีกคนหนึ่ง

ส่วน Clark (1972, อ้างอิงใน ชีราภรณ์ กิจจักษ์, 2554) ได้นำเสนอวิธีการในการวัดและการประเมินการพูดดังนี้

ตาราง 2 การวัดและการประเมินผลการพูดของ Clark (คลาร์ก, 1972)

ลำดับ	การออกเสียง	คำศัพท์	ไวยากรณ์	ความคล่องแคล่ว
1	ยังพูดและโต้ตอบสนทนาไม่ได้	ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบสนทนาไม่ได้	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	พูดแล้วหยุดคิดนานโต้ตอบสนทนาไม่ได้
2	ออกเสียงผิดบ่อยมาก และฟังไม่เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก แต่ใช้ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	การออกเสียง	คำศัพท์	ไวยากรณ์	ความคล่องแคล่ว
3	ออกเสียงผิด เป็นบางครั้ง	สื่อความหมายได้เป็น ส่วนใหญ่ เลือกใช้ คำศัพท์ได้อย่าง เหมาะสม	ใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้อย่าง ถูกต้อง มีข้อผิดพลาด เล็กน้อย	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็น ธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุด เป็นบางครั้ง
4	ออกเสียง ถูกต้องพูดได้	สื่อความหมายได้ และ ใช้คำศัพท์ได้อย่าง เหมาะสมกับ สถานการณ์	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งใน การเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทาง ภาษา	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็น ธรรมชาติ มีความ คล่องแคล่วในการ สนทนา หยุดได้ถูก จังหวะเช่นเดียวกับ เจ้าของภาษา

Montgomery (2000) แบ่งแยกประเภทความสามารถเป็น 6 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ความคล่องแคล่ว คำศัพท์ ความถูกต้องและความชัดเจนของข้อความ ข้อความหรือใจความ ความสามารถรับสารและกลวิธีในการโต้ตอบ ส่วนระดับความสามารถ Montgomery (2000) แบ่งระดับความสามารถเป็น 4 ระดับ

ตาราง 3 การประเมินความสามารถการพูดของ Montgomery (2000)

ความสามารถ	1	2	3	4
การออกเสียง	ออกเสียงผิดบ่อย มาก จึงทำให้ผู้ฟัง หรือเจ้าของภาษา ไม่สามารถเข้าใจได้	การออกเสียงติด สำเนียงของตนมาก แต่ก็ไม่ถึงเป็น ปัญหาในการ สื่อสาร แต่อาจทำ ให้ผู้ฟังไม่ค่อยให้ ความสนใจกับ ข้อความเท่าไร	การออกเสียงผิด เล็กน้อย แต่ไม่มี ผลกระทบต่อ ความสามารถใน การสื่อสาร ผู้ฟัง สามารถให้ความ สนใจกับข้อความได้ ตลอดเวลา	สามารถออกเสียง ได้ถูกต้อง ใน บางครั้งสามารถ ออกเสียงได้เหมือน เจ้าของภาษา

ตาราง 3 (ต่อ)

ความสามารถ	1	2	3	4
ความสามารถ	หยุดพูดบ่อยมาก	เวลาพูดต้องหยุด	ถึงแม้ว่าผู้เรียนลั้งเล	พูดอย่างลั้งเลและ
	ทำให้การสื่อสารไม่	ติดบ้าง หรือลั้งเล	บ้างเวลาพูด แต่ก็ไม่	เป็นธรรมชาติทำให้
	ได้ผล ก่อให้เกิด	ก่อนพูด ทำให้การ	ถึงขั้นที่มีผลกระทบ	การสนทนามีความ
	ผู้ฟังหรือเจ้าของ	สนทนาไม่ค่อยลั้ง	ต่อการสนทนา ผู้ฟัง	ราบรื่น ผู้ฟัง
	ภาษาไม่ค่อย	ไหล อาจเป็นเหตุให้	สามารถให้ความ	สามารถให้ความ
	สามารถฟังความ	ผู้ฟังไม่สามารถฟัง	สนใจกับสนทนาได้	สนใจกับสนทนาได้
	สนใจกับสนทนาได้	ความสนใจกับ	ปกติ	ปกติ
		สนทนาได้		
คำศัพท์และการ	ใช้คำศัพท์น้อย	รู้คำศัพท์เพียงพอ	ใช้คำศัพท์กว้างและ	ใช้คำศัพท์ในวง
พูด	เกินไปทำให้การ	เพื่อให้สื่อสาร	หลากหลาย ทำให้	กว้างและปริมาณ
พูด	สื่อสารหรือการพูด	ความรู้ลั้งนึกคิด	สื่อสารค่อนข้าง	มาก ทำให้สามารถ
	อ้อมยากมาก อาจ	ของตัวเองบ้าง แต่	ชัดเจน แต่ยังขาด	สื่อสารได้อย่าง
	ใช้ภาษาแม่บ้าง ทำ	อาจไม่ชัดเจน ถ้า	ความรู้เกี่ยวกับ	ถูกต้องและชัดเจน
	ให้ผู้ฟังไม่สามารถ	คิดคำศัพท์ไม่ออก	คำศัพท์ที่ใช้บ่อยบ้าง	และสามารถพูด
	เข้าใจสารได้	ก็ใช้ภาษาแม่แทนที่	ทำให้พูดอ้อมบ่อย	อ้อมได้อย่าง
		พยายามพูดอ้อม	เพื่อสื่อสาร	คลุมเครือ
			ความรู้ลั้งนึกคิด	
ความถูกต้อง	พูดผิดและสื่อ	สื่อสารผิดบ่อย	พูดผิดในการ	พูดผิดเพียง
และ	ความหมายผิด	ทำให้ผู้ฟังหรือ	สื่อสารบ้าง แต่ก็	เล็กน้อย ผู้ฟัง
ชัดเจน	บ่อย ทำให้ผู้ฟัง	เจ้าของภาษา	ไม่ได้ทำให้ผู้ฟัง	สามารถเข้าใจ
ข้อความ	ไม่สามารถเข้าใจ	สับสนกับ	เกิดปัญหาในการ	ข้อความได้อย่าง
	ข้อความได้	ข้อความ	เข้าใจข้อความ	สะดวกสบาย
ข้อความหรือ	พูดประโยคที่ลั้ง	พูดประโยคที่มี	พูดประโยค	พูดสื่อสารอย่าง
ใจความ	และขาดความ	โครงสร้างแบบ	หลากหลายได้	มีรายละเอียด
	สมบูรณ์	ง่าย ๆ และไม่มี	แล้ว แต่ยังขาด	และน่าสนใจ ใช้
	ใจความขาด	การขยายความ	การขยายความ	คำเชื่อมอย่าง
	ความต่อเนื่อง	ใจความไม่	บ้าง ยังขาดการ	เหมาะสม ทำให้
	ให้ผู้ฟังไม่ค่อย	สมบูรณ์และขาด	เชื่อมคำทำให้	ข้อความมี
	สามารถเข้าใจ	ความต่อเนื่องกัน	ข้อความไม่ค่อย	ใจความที่
	ข้อความได้		เชื่อมโยงกัน	ต่อเนื่องและ
			เล็กน้อย	สัมพันธ์กัน

ตาราง 3 (ต่อ)

ความสามารถ	1	2	3	4
ความสามารถ ในการรับสารและ กลวิธีในการ โต้ตอบ	ผู้เรียนไม่ค่อยจับ ใจความสำคัญ ของสนทนาได้ ทำให้ไม่สามารถ พูดต่อได้หากมี คนขัดจังหวะโดย การถามหรือ บอกเล่า ไม่ถาม รายละเอียด เพิ่มเติม หรือ เปลี่ยนหัวข้อ ทำให้ไม่ค่อยเกิด การสนทนา	ผู้เรียนจับ ใจความสำคัญ ของเรื่องที่ สนทนาได้ แต่ อาจยังไม่เข้าใจ รายละเอียด เมื่อ คนขัดจังหวะ สนทนา อาจ หยุดพูดหรือพูด ติดขัด แต่ก็พูด ต่อได้ ไม่ค่อย ถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือเปลี่ยน หัวข้อการ สนทนา	ผู้เรียนสามารถ จับใจความและ รายละเอียดของ เรื่องที่ สนทนาได้ หากคู่ สนทนาขัดจังหวะ การสนทนาอาจ พูดติดขัดเพียง เล็กน้อย ถาม รายละเอียด เพิ่มเติมได้ แต่คู่ สนทนาจะต้อง เปลี่ยนหัวข้อการ สนทนา	ผู้เรียนสามารถ จับใจความ สำคัญและ รายละเอียดของ เรื่องที่สนทนาได้ หากคู่สนทนา ขัดจังหวะการ สนทนา สามารถ พูดได้โดยไม่ ติดขัด ถาม รายละเอียด เพิ่มเติมและ เปลี่ยนได้ มีการ สนทนาแบบสอง ทาง

จากความคิดเห็นของนักวิชาการได้สรุปว่า ในการประเมินการพูดมีหลากหลายองค์ประกอบที่จำเป็นต้องประเมิน ได้แก่ การออกเสียง ความคล่องแคล่ว คำศัพท์และการพูด อ้อม ความถูกต้องและความชัดเจนของข้อความ ข้อความและใจความ และการรับสารและกลวิธีในการโต้ตอบ

การวิจัยนี้ใช้แบบทดสอบการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประเมินข้อความ คำศัพท์และการรับสารและการโต้ตอบเท่านั้น แบบทดสอบการพูดแยกออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 นักเรียนได้เห็นภาพและนักเรียนต้องบอกคำศัพท์ที่ตรงกับภาพ โดยไม่มีตัวเลือก ส่วนนี้มี 5 ข้อ ซึ่งประเมินผลด้วย scoring rubric 3 ระดับ

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์อย่างถูกต้องได้ 4-5 คำ

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์อย่างถูกต้องได้ 3-2 คำ

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์อย่างถูกต้องได้ 1 คำ หรือไม่สามารถบอกคำศัพท์ได้เลย

ส่วนที่ 2 ของแบบทดสอบมีภาพและคำถาม ซึ่งนักเรียนต้องตอบคำถามนั้นอย่างถูกต้อง ส่วนนี้มี 5 ข้อ ซึ่งประเมินด้วย scoring rubric 3 ระดับดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนสามารถตอบคำถามอย่างถูกต้องได้ 5-4 คำถาม

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนสามารถตอบคำถามอย่างถูกต้องได้ 3-2 คำถาม

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนสามารถตอบคำถามอย่างถูกต้องได้ 1 คำถาม หรือไม่สามารถตอบคำถามได้เลย

เจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ

คัทตี้ สุนทรเสถณี (2531) กล่าวว่า เจตคติคือพฤติกรรมการเตรียมพร้อมของสมองต่อการกระทำ ก่อนที่บุคคลนั้นตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลหนึ่งเห็นว่าอะไรที่เจตนาดี ซึ่งเขาก็พยายามรักษาเจตนาที่ดี การตัดสินใจว่าอะไรถูกอะไรผิดก็มาจากเจตคติ จุดกำเนิดของเจตคติก็คือประสบการณ์เดิมที่คงไว้ในจิตใจของเรา ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อถือและความรู้สึกของแต่ละบุคคล

กนกกาญจน์ จันทร์อยู่ (2554) นิยามคำว่า เจตคติ เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ทั้งด้านบวกก็คือสนับสนุนหรือในทางด้านลบก็คือการโต้แย้ง ซึ่งมาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และแสดงออกในพฤติกรรมของคนนั้น บุคคลนั้นอาจเปลี่ยนแปลงเจตคติของตนก็ได้

Allport (1969, อ้างอิงในพิรุณโพรย สำโรงทอง, 2554) ให้คำนิยามของคำว่า “เจตคติ” ดังนี้ เจตคติเป็นสภาพความพร้อมของจิตใจของบุคคลหนึ่ง และเจตคติเป็นตัวกำเนิดของปฏิกิริยาของบุคคลนั้นต่ออีกบุคคลหนึ่ง สิ่งของหรือสถานการณ์ เจตคตินั้นมาจากประสบการณ์เดิมของคนนั้น

จากความหมายของเจตคติพอสรุปได้ว่า เจตคติคือสภาพเตรียมความพร้อมของจิตใจต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ ซึ่งมาจากประสบการณ์เดิมของเรา และจะเป็นตัวกำหนดของพฤติกรรมของเรา ไม่ว่าเราจะสนับสนุนสิ่งนั้นหรือต่อต้านและโต้แย้งสิ่งนั้น เจตคติเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2. องค์ประกอบของเจตคติ

ในวงนักจิตวิทยามีทฤษฎีหลากหลายเกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติ ทำให้จำนวนขององค์ประกอบของแต่ละทฤษฎีก็แตกต่างกัน ทฤษฎีของเบม (Bem, 1970) กับ เทอร์สโตน (Thurstone, 1959) ถือว่าเจตคติมีเพียงองค์ประกอบเดียวก็คืออารมณ์ ส่วนโรเซนเบิร์ก

(Rosenberg, 1956) และแคทซ์ (Katz, 1970) เห็นว่าเจตคติมีสององค์ประกอบ ได้แก่ ด้านปัญญาและด้านความรู้สึก และ นักจิตวิทยาเครทซ์ (Kretch, 1962) และคณะ และทริยแอนดิส (Triandis, 1971) ตั้งทฤษฎีว่าเจตคติมีสามองค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

ดักดี สุนทรเสถณี (2531) แยกองค์ประกอบของเจตคติดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความคิด ความรู้ และความเข้าใจ คือเจตคติอาจเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้คนหรือจากการเรียนรู้ของคนอื่น บุคคลนั้นเกิดการรับรู้เรื่อง สิ่งของ ผู้คนอื่น หรือสถานการณ์ ทำให้เขาได้เจตคติต่อสิ่งนั้น ถ้าบุคคลนั้นได้รับรู้กับสิ่งนั้นในทางดี เขาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าได้รับรู้กับสิ่งนั้นในทางลบ เจตคติของบุคคลนั้นก็จะเป็นไปในทางลบ

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก ถ้าเราได้รู้จักกับสิ่งหนึ่งแล้ว เราก็จะประเมินค่า และเริ่มที่จะมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ถ้าความคิดหรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง อยู่ในทางดี ความรู้สึกก็จะอยู่ในทางบวก แต่เมื่อใดความคิดและความเชื่อต่อสิ่งนั้นอยู่ในทางลบ ความรู้สึกของบุคคลนั้นก็จะเป็นไปในทางลบเช่นเดียวกัน

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือบุคคลจะมีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านความคิดและด้านอารมณ์ความรู้สึก ถ้าบุคคลมีความคิดและความรู้สึกในแง่บวกต่อสิ่งของ บุคคลอื่น หรือสถานการณ์นั้น เขาก็จะสนับสนุนสิ่งนั้น แต่ถ้าเขามีความคิดและความรู้สึกในแง่ลบทำให้เขาอาจขัดขวางหรือหลีกเลี่ยงจากสิ่งนั้น

โรเซนเบิร์ก (1956, อ้างอิงใน พิรุณโพรย สำโรงทอง, 2554) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านเจตคติคือกลุ่มความเชื่อที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ ซึ่งทำให้ส่งเสริมหรือขัดขวางการบรรลุของค่านิยมของบุคคลนั้น ถ้าเขามีความเชื่อในแง่บวก ก็เกิดให้ที่หมายของเจตคติสอดคล้องกับค่านิยมของบุคคลนั้น ส่วนถ้าบุคคลมีความเชื่อในแง่ลบต่อที่หมายของเจตคติ จะไม่บรรลุค่านิยมของบุคคลนั้น ส่วนองค์ประกอบด้านอารมณ์ก็คือความรู้สึกที่บุคคลมีในกรณีที่ที่หมายของเจตคติกระตุ้นเขา ซึ่งความรู้สึกก็ขึ้นอยู่กับความเชื่อของบุคคลนั้นว่าจะส่งเสริมหรือขัดขวางการบรรลุของค่านิยม ในกรณีที่บุคคลนั้นมีเจตคติต่อที่หมายในทางบวกหรือทางลบเพียงเล็กน้อย แสดงถึงค่านิยมที่ไม่สำคัญต่อบุคคลนั้น หรือถ้าเป็นค่านิยมที่สำคัญก็แสดงว่าบุคคลดังกล่าวไม่มั่นใจในค่านิยมนั้น

นอกจากนักจิตวิทยาที่เชื่อว่าเจตคติมี 3 องค์ประกอบหรือ 2 องค์ประกอบแล้ว ก็ยังมีนักจิตวิทยาที่เชื่อว่าเจตคติมีองค์ประกอบเพียงอันเดียว ได้แก่ Bem (เบม, 1970) และ Thurstone (เทอร์สโตน, 1959) เห็นว่าองค์ประกอบของเจตคติคือ ด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่ง

บุคคลมีความรู้สึกต่อที่หมายของเจตคติว่าชอบหรือไม่ชอบ และจะแสดงออกหรือประพฤติตามเจตคตินั้น

สรุปได้ว่า เจตคติมีสามองค์ประกอบ ได้แก่ ด้านปัญญา ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม การที่บุคคลได้เรียนรู้เกี่ยวกับที่หมายของเจตคติ ก่อให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นในบุคคลนั้น ความรู้สึกก็คือความรู้สึกของบุคคลเมื่อที่เขาถูกที่หมายของเจตคติกระตุ้น และพฤติกรรมก็คือสิ่งที่บุคคลนั้นทำ เมื่อที่เขาถูกที่หมายของเจตคติกระตุ้นเรียบร้อยแล้ว ซึ่งอาจเป็นพฤติกรรมที่สนับสนุนที่หมายของเจตคติหรือไม่ก็คัดค้านที่หมายของเจตคติ

3. ลักษณะของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) อธิบายลักษณะของเจตคติดังนี้

1. ประสบการณ์รอบตัว ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมก่อให้เกิดเจตคตินอกจากนั้นสติปัญญา อายุ และเพศก็ยังมีอิทธิพลต่อการเกิดของเจตคติ ทำให้สองบุคคลที่มีประสบการณ์เหมือนกันแต่เจตคติอาจแตกต่างกัน

2. เจตคติเป็นการเตรียมพร้อมภายในของบุคคลต่อที่หมายของเจตคติ ซึ่งบุคคลนั้นอาจยอมรับหรือต่อต้านที่หมายของเจตคติ

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางบวกคือบุคคลนั้นชอบและพอใจในที่หมายของเจตคติ ส่วนเจตคติทางลบก็คือบุคคลนั้นไม่ชอบและไม่พอใจในที่หมายของเจตคติ

4. เจตคติมีความเข้ม คือถ้าบุคคลชอบที่หมายของเจตคติมากหรือต่อต้านมากก็แสดงว่าความเข้มของเจตคติสูง แต่ถ้าชอบหรือไม่ค่อยชอบก็แสดงว่าเจตคติมีความเข้มน้อย

5. เจตคติมีความคงทน เมื่อบุคคลยึดมั่นในเจตคติทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคตินั้นเป็นเรื่องยาก

6. เจตคติประกอบด้วยพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก หากบุคคลไม่แสดงออกในเจตคติของตนเอง ทำให้คนอื่นไม่สามารถรู้ในเจตคติของบุคคลนั้นได้

7. ทุกเจตคติต้องมีสิ่งเร้าเสมอ เมื่อใดไม่มีสิ่งเร้าก็ไม่มี การตอบสนองและไม่มีเจตคติด้วย

ส่วน วาสนา ประवालพฤษ (2524) กล่าวว่า

1. เจตคติเป็นการเตรียมพร้อมของบุคคลในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งเกิดภายในของจิตใจ เป็นกระบวนการที่บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตเห็นได้

2. การตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับหรือการต่อต้านที่หมายของเจตคติ เป็นกระบวนการที่มีลักษณะซับซ้อน และอารมณ์ของบุคคลก็มีส่วนเกี่ยวข้อง

3. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาพของจิตใจที่กำหนดความรู้สึกนึกคิด และความรู้สึกนึกคิดนั้นก่อให้เกิดพฤติกรรมต่อที่หมายของเจตคติ

4. นักจิตวิทยาไม่สามารถวัดเจตคติโดยตรงได้ แต่สามารถสังเกตพฤติกรรมของบุคคลได้ และสามารถใช้พฤติกรรมในการทำนายและอธิบายเจตคติ

5. การเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลเป็นสิ่งที่กำหนดเจตคติ และมีประการหลากหลายที่มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติ อย่างเช่น สิ่งแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ อายุและสติปัญญา

6. ถึงแม้ว่าเจตคติมีความคงที่ แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีเหตุผลดี ๆ

โดยสรุปบอกว่า เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมของบุคคลในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าและเป็นตัวกำหนดความรู้สึกนึกคิด ซึ่งบุคคลนั้นต้องเคยเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้ามาก่อนเพื่อให้เกิดเจตคติ เจตคติมีทั้งทิศทางและความเข้ม ซึ่งมาจากประสบการณ์และสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคล เจตคติมีความคงทน เป็นเหตุให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเป็นเรื่องยาก แต่ก็สามารถเปลี่ยนได้ นักจิตวิทยาต้องสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเพื่อทำนายเจตคติ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้

4. ความสำคัญของเจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญมาก และเป็นหนึ่งในตัวกำหนดว่าการเรียนรู้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน

Krashen (1983) อธิบายว่า เจตคติเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนในการกำหนดว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด หากผู้เรียนรู้สึกว่าวิชาภาษาต่างประเทศสนุกและเขามีเจตคติทางบวกต่อผู้สอน ทำให้เขาตั้งใจในการเรียนรู้มากขึ้น ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน และสิ่งแวดล้อมทั้งหมดคือปัจจัยที่มีความสำคัญในการเกิดเจตคติ ในปัจจัยนั้นผู้สอนคือปัจจัยที่สามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียนได้ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงความสำคัญของการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

Al-Sobhi (2017) กล่าวว่า นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ก็จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษา และเมื่อที่เขาประสบความสำเร็จในวิชานั้นก็จะสร้างเจตคติที่ยิ่งดี แต่ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่ไม่ได้ประสบความสำเร็จ เขาอาจรู้สึกวิตกกังวลและกลัวทำผิด เป็นเหตุให้เกิดเจตคติในทางลบ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องพยายามเปลี่ยนเจตคติทางลบของนักเรียนบางคนเป็นเจตคติทางบวก เป็นภาระงานที่สำคัญมาก

จากความคิดเห็นของนักวิชาการได้สรุปว่า เจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้สอนต้องพยายามสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ก่อให้เกิดให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาต่างประเทศ อย่างเช่น โดยการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและใช้สื่อที่น่าสนใจ ผู้สอนต้องหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้นักเรียนรู้สึกวิตกกังวล

5. วิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ

พิรุณโปรย สำโรงทอง (2554) อธิบายการสร้างแบบวัดเจตคติของ Likert (ลิเคอร์ท) ซึ่งมีข้อความหลายข้อที่ผู้ถูกวัดเจตคติต้องแสดงความคิดเห็น เป็น 5 ระดับ จากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีวิธีการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเรื่องที่วัดเจตคติว่ามีโครงสร้างลักษณะแบบใด และนิยามเจตคติต่อสิ่งนั้นอย่างชัดเจน

2. การเลือกคำถามและข้อความ ข้อความนั้นต้องกระตุ้นให้ผู้ถูกวัดเจตคติแสดงความคิดเห็นออกมา ข้อความนั้นควรมีลักษณะแบบนี้

2.1 ข้อความไม่ควรเป็นคำถามเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เนื่องจากข้อเท็จจริงไม่สามารถวัดเจตคติได้ ดังนั้นข้อความต้องเป็นข้อความเรื่องเจตคติเท่านั้น

2.2 ข้อความทุกข้อต้องชัดเจน กระชับ และตรงประเด็น นอกจากนี้ข้อความแต่ละข้อควรจะวัดปฏิบัติการต่อประเด็นเดียวเท่านั้น เพราะไม่ฉะนั้นอาจเกิดความสับสนกับผู้ถูกวัดเจตคติ หรือผู้ถูกวัดเจตคติอาจเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับอีกหนึ่งประเด็น

2.3 ข้อความควรจะใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ที่ทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน ไม่ควรใช้ข้อความที่ต้องตีความหมาย

2.4 ผลจากข้อความ ควรจะมีคนที่เห็นด้วยและคนที่ไม่เห็นด้วย

2.5 ในมาตราวัดเจตคติชุดหนึ่งควรมีข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบจำนวนเท่ากัน

2.6 ในกรณีที่ใช้ข้อความเลือกตอบ แต่ละตัวเลือกต้องสามารถแยกเจตคติได้

2.7 คำถามแต่ละข้อต้องสามารถแยกเจตคติได้ คือผู้คนที่มีความเจตคติต่างกันต้องได้ตอบต่อคำถามต่างกัน หากผู้คนที่มีความเจตคติต่างกัน ตอบเหมือนกันแสดงว่าคำถามนั้นควรจะต้องทิ้ง

3. ผู้ออกแบบวัดเจตคติต้องตั้งข้อความทั้งในเชิงลบและเชิงบวกจำนวนเท่ากัน

4. ข้อความทั้ง 2 ประเภทควรจำแนกค่าเป็น 5 ลักษณะ

ตาราง 4 แสดงประเภทควรรจำแนก

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5. หลังสร้างคำถามแต่ละข้อในแบบวัดเจตคติเรียบร้อยแล้ว ผู้สร้างก็ตรวจสอบว่าคำถามแต่ละข้อเชื่อถือได้แค่ไหน และคำถามแต่ละข้อวัดเจตคติตรงประเด็นหรือเปล่า ผู้สร้างก็ต้องปฏิบัติตามนี้

5.1 นำคำถามแต่ละข้อไปให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านเพื่อตรวจสอบว่าข้อใดดีและข้อใดไม่ดี หลังจากนั้นผู้สร้างแบบวัดเจตคติปรับข้อที่ไม่ดีหรือตัดข้อนั้นออก

5.2 นำคำถามไปทดลองกับบุคคลหนึ่งกลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับว่าคำถามใดที่มีค่าอำนาจจำแนกที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ คือค่า t ที่อยู่ในระดับ 1.75 ขึ้นไป

สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบวัดเจตคติ ผู้สร้างแบบวัดเจตคติต้องเลือกข้อความที่ชัดเจน ตรงประเด็นและวัดเจตคติจริง ผู้สร้างควรที่จะเลือกข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบจำนวนเท่ากัน มาตรการประเมินเจตคติมีตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หลังสร้างแบบวัดเจตคติเสร็จผู้สร้างต้องนำข้อความให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าใช้ได้หรือไม่ และนำมาทดลองกับบุคคลกลุ่มหนึ่ง

การวิจัยนี้ใช้แบบวัดเจตคติในการศึกษาเจตคติของนักเรียน แบบวัดเจตคติมี 10 ข้อความ แยกออกเป็นข้อความด้านความรู้ ความคิดและความเข้าใจ 3 ข้อความ ข้อความด้านอารมณ์ความรู้สึก 4 ข้อความ และข้อความด้านพฤติกรรม 3 ข้อความ แบบสอบถามประกอบด้วยข้อความเชิงบวก 5 ข้อ และข้อความเชิงลบ 5 ข้อ มาตรการประเมินข้อความมี 3 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายและความสำคัญ

คำว่า “การเรียนรู้” อูบลรัตน์ เฟ็งสถิต (2542) นิยามว่า การเรียนรู้คือกระบวนการที่ทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนแปลง ซึ่งเกิดขึ้นเพราะนักเรียนเจอกับสิ่งเร้า

และเขาเชื่อมโยงการตอบสนองกับสิ่งเร้านั้นหลายครั้ง จนในที่สุดเกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของผู้เรียนที่ค่อนข้างถาวร

ทิตนา แชมมณี (2542) อธิบายความหมายของการเรียนรู้ดังนี้

1. การเรียนรู้เป็นงานที่ทุกคนต้องทำเอง บุคคลอื่นทำแทนผู้เรียนไม่ได้ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ

2. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญาของนักเรียน ซึ่งนักเรียนต้องใช้กระบวนการคิดและทำความเข้าใจในความหมายของสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นผู้สอนจึงต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดในการทำความเข้าใจในความหมายของสิ่งต่าง ๆ

3. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม เพราะว่าแต่ละบุคคลคิดไม่เหมือนกัน แต่คิดได้หลายแง่หลายมุม ทำให้เกิดการขยายข้อความรู้ และตรวจสอบว่าข้อเรียนรู้ถูกต้องตามที่สังคมยอมรับหรือไม่ ดังนั้นครูจึงต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นหรือแหล่งเรียนรู้อื่น

4. การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ช่วยนักเรียนหลุดพ้นจากความไม่รู้ นำไปสู่ความรู้ เป็นเหตุให้นักเรียนได้มีความสุข ดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ เพื่อให้นักเรียนสามารถหาคำตอบด้วยตนเองได้ เพื่อที่จะหลุดพ้นจากความไม่รู้ และรู้สึกสนุก

5. การเรียนรู้เป็นสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ทำได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้นผู้สอนจึงควรสร้างกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนหาความรู้ต่อเนื่องและไม่รู้จบ

6. การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม เนื่องจากนักเรียนก็นำความรู้ใหม่มาใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น ดังนั้นผู้สอนจึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเห็นผลของพัฒนาการของตนเองได้

อุษา คงทอง (2553) นิยามคำว่า กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ คือ การปฏิบัติต่าง ๆ ของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ และเป็นเหตุให้ผู้เรียนสามารถเกิดความรู้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้นั้นได้ และเป็นเหตุให้กระบวนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

จากความคิดเห็นของนักวิชาการสรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม ซึ่งเกิดขึ้นเพราะผู้เรียนเจอกับสิ่งเร้า และเขานำประสบการณ์จากสิ่งเร้ามาเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม จนเกิดความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องทำด้วยตนเอง ซึ่งเขาใช้กระบวนการคิดในการเข้าใจ และนำความเข้าใจนั้นมา

อภิปรายกับคนอื่นในสังคม การเรียนรู้ไม่มีขีดจำกัดและช่วยให้ผู้เรียนหลุดพ้นจากความไม่รู้ ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนสัมผัสกับสิ่งเร้าและเกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม

2. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

วารินทร์ รัตมีพรหม (2542) เสนอแนวปฏิบัติในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ผู้ออกแบบต้องกำหนดรูปแบบการสอนที่มีแนวคิดและทฤษฎีรับรอง อย่างเช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ หรือทฤษฎีจิตวิทยา โดยใช้ทฤษฎีเพียงอันเดียวหรือหลายทฤษฎีในการกำหนดหลักการและแนวทางในการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ

2. ผู้ออกแบบต้องเลือกองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนและจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้เหตุผล ในปัจจุบันอย่างไม่มี ความชัดเจนว่า รูปแบบการเรียนการสอนต้องมีลักษณะอะไรบ้าง

3. ผู้ออกแบบต้องตรวจสอบและประเมินว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยการตรวจสอบว่ารูปแบบนั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ทุกด้านที่ตั้งไว้หรือไม่

ทิศนา แคมมณี (2548, อ้างอิงใน สุชีรา มะหิเมือง, 2555) กล่าวว่า การออกแบบและการวางแผนการเรียนการสอนมี 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการคิดและออกแบบการเรียนการสอน และขั้นเขียนแผนการสอน ในขั้นการคิดและออกแบบการเรียนการสอน ผู้ออกแบบต้องวิเคราะห์หลักสูตร ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน และลักษณะผู้สอน เพื่อสามารถกำหนดเนื้อหาและมโนทัศน์ได้ และตั้งวัตถุประสงค์โดยที่ผู้ออกแบบต้องพิจารณาเงื่อนไขและข้อจำกัดต่าง ๆ หลายด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ผู้สอน โรงเรียนและผู้บริหาร สถานที่ สื่อวัสดุ สิ่งแวดล้อม งบประมาณ ชุมชน ผู้ปกครอง และนโยบายของรัฐ หลังจากตั้งวัตถุประสงค์เรียบร้อยแล้ว ผู้ออกแบบก็จะเลือกยุทธศาสตร์และยุทธวิธีในการสอนเพื่อจะเลือกกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อที่เหมาะสม และผู้ออกแบบต้องกำหนดวิธีในการวัดและประเมินผลของการเรียนรู้ ในขั้นเขียนแผนการสอน ผู้ออกแบบต้องระบุถึงวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ มโนทัศน์ สื่อการวัดและประเมินผล และบันทึกผลการสอน

สุชีรา มะหิเมือง (2555) อธิบายขั้นตอนในการออกแบบการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นวิเคราะห์

1. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นกระบวนการที่นำปัญหามาใช้ในการออกแบบและพัฒนาการเรียนรู้ ผู้ออกแบบต้องนำปัญหาที่เจอ นำไปวิเคราะห์โดยใช้คำถาม ดังนี้ในการวิเคราะห์ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนหรือไม่ ปัญหาเป็นปัญหาที่แท้จริง

หรือไม่ ต้นเหตุของปัญหานั้นคืออะไร วิธีการแก้ปัญหาคืออะไร มีข้อจำกัดอะไรบ้างและ จุดประสงค์ในการแก้ปัญหาคืออะไร การแก้ปัญหานั้นเป็นสิ่งที่ต้องการจริงหรือไม่

2. การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้ออกแบบต้องวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อหาบทเรียนที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เนื้อหาบทเรียนที่เป็นความรู้ หรือเนื้อหาบทเรียนที่เป็นการกระทำ หากมีเนื้อหาบทเรียนที่เน้นความรู้ ผู้ออกแบบต้องทำการวิเคราะห์เนื้อหา แต่หากมีเนื้อหาบทเรียนที่เน้นการกระทำ การวิเคราะห์ของผู้ออกแบบ เรียกว่า การวิเคราะห์งานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนมีหัวข้อสำคัญดังนี้

- 2.1) การกำหนดคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ และจำนวนชั่วโมง
- 2.2) การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้
- 2.3) การกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้
- 2.4) การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.5) การกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล

3. การวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียน ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ อย่างเช่น เพศ อายุ ฐานะทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ ความรู้เดิม และแรงจูงใจในการเรียนรู้ ระดับการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ และการออกแบบการวัดและประเมินผล

4. การวิเคราะห์ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการวิเคราะห์ทรัพยากร ผู้ออกแบบต้องพิจารณาว่า ต้องใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนรู้อะไรบ้าง ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ องค์กร สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ นอกจากนั้น ผู้ออกแบบต้องวิเคราะห์ต้นทุนและประโยชน์ ของการจัดการเรียนรู้นั้น

5. การวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้ คือผู้ออกแบบต้องใช้ข้อมูลที่ตนเองได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหรือวิเคราะห์งาน มาจัดขั้นตอนในการเรียนรู้ แบ่งความรู้เป็นหมวดหมู่ และจัดลำดับก่อนหลังที่ใช้ในการสอนเนื้อหา รวมถึงว่าต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้เนื้อหาภายใต้เงื่อนไขอะไรบ้าง และใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนอะไรบ้าง ตลอดจนวิเคราะห์ว่าดำเนินและบริหารการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไร

ขั้นการออกแบบ

การออกแบบ คือการสังเคราะห์ระบบการเรียนรู้ตามจำเป็นที่พบในขั้นวิเคราะห์ ความจำเป็น โดยมีจุดประสงค์คือการระบุว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างไรเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้ออกแบบต้องนำข้อมูลจากการวิเคราะห์จำเป็น การวิเคราะห์เนื้อหาและงาน และการวิเคราะห์การสอน มาใช้ในการกำหนดวิธีการสอนและกลวิธีการสอน โดยอิงทฤษฎี หลักการและวิจัยต่าง ๆ ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ผลผลิตของขั้นการออกแบบการสอนคือ หลักสูตร

เทคนิคการสอน วิธีการนำเสนอเนื้อหาและทักษะสู่ผู้เรียน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นพัฒนา

ในขั้นนี้ผู้ออกแบบต้องการเรียบเรียงข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และเนื้อหา ผลิตภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์อื่น และตรวจสอบคุณภาพของสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ผลิตมา ในขั้นนี้ผู้ออกแบบต้องผลิตสิ่งดังนี้ หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ คู่มือผู้สอน คู่มือผู้เรียน ข้อสอบ แบบประเมิน สื่อการสอน

1. ในการพัฒนาเนื้อหา ผู้ออกแบบต้องจัด 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ต้องพัฒนารายละเอียดของเนื้อหาและจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริง หลักการและกระบวนการ

1.1 พัฒนาสิ่งที่เป็นตัวอย่างของเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1.2 พัฒนากิจกรรมการฝึกปฏิบัติเนื้อหา กิจกรรมนั้นช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นอกจากการพัฒนาเนื้อหา ผู้ออกแบบก็ต้องพัฒนาการเรียนรู้ด้วย มีองค์ประกอบดังนี้

2.1 การสร้างแรงจูงใจ ก่อนเริ่มสอนเนื้อหา ผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ และมีความตั้งใจในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะรับรู้เนื้อหาใหม่ ในแต่ละขั้นตอนที่ตามมาผู้สอนควรจจะแทรกแรงจูงใจนั้น

2.2 ผู้สอนต้องอธิบายว่าการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงเรียน มีจุดประสงค์อะไรบ้าง เพราะว่าความรู้อะไรจะได้เรียนรู้อะไร ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้มากขึ้น หากนักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ทำให้เขาตั้งใจมากขึ้นเช่นเดียวกัน

2.3 ผู้สอนต้องคำนึงถึงความรู้เดิมของผู้เรียน เขาต้องกำหนดว่าผู้เรียนต้องมีความรู้เดิม ทักษะเดิม และเจตคติต่อเรียนอย่างไรก่อนจะได้เรียนหน่วยการเรียนรู้

2.4 ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับสารสนเทศร่วมกับ ตัวอย่าง สารสนเทศอาจเป็นข้อเท็จจริงหรือกฎเกณฑ์ทักษะก็ได้ และก่อให้เกิดความคิดที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ออกแบบ โดยใช้วิธีการการบรรยาย การนำเสนอสื่อ หรือการปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

2.5 การฝึกปฏิบัติและข้อมูลย้อนกลับ ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกปฏิบัติพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ทางเนื้อหา ทักษะ และเจตคติ ซึ่งผู้ออกแบบตั้งไว้

2.6 การประเมิน เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนได้พัฒนาพฤติกรรมที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างไร และมีสิ่งใดที่ผู้สอนจำเป็นต้องปรับปรุงหรือไม่

ชั้นนำไปใช้

คือ การนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ มาใช้ในการสอนในโรงเรียน ผู้ออกแบบต้องชี้แจงหรือจัดทำคู่มือ เพื่อให้การสอนถูกดำเนินตามรายละเอียดที่ผู้ออกแบบกำหนดมา ทำให้ผู้สอนสามารถเข้าใจระบบการจัดการเรียนรู้ได้ อย่างเช่น บริบท ขอบเขตและรายละเอียดของระบบ และนำส่วนประกอบต่าง ๆ มาใช้ถูกต้องตามเจตนาของผู้ออกแบบ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ตามระบบการสอน ผู้สอนก็ยังต้องดำเนินการวัดและประเมินผล และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับ 2 ประการ คือ การสอนและการบริหารการสอน ในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องพิจารณา 3 ประการดังนี้

1. ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ผู้สอนต้องจัดความสัมพันธ์กับผู้เรียน ที่ผู้สอนมีบทบาทจัดการเรียนรู้และสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ผู้สอนต้องเลือกวิธีการเรียนการสอนที่ทันสมัยและใช้เทคโนโลยีทันสมัย

ขั้นการประเมินผล

ในการออกแบบระบบการเรียนการสอนต้องมีการประเมินผล 2 ประเภท

1. การประเมินผลเพื่อสรุปผล เป็นการประเมินประสิทธิภาพของระบบการเรียนการสอนหลังใช้ระบบนั้นในการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ในการประเมินผลประเภทนี้ผู้ประเมิน ซึ่งควรเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่ผู้ออกแบบหรือผู้สอน พิจารณาว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยระบบดังกล่าวเกิดผลลัพธ์และผลกระทบอะไรบ้าง โดยยึดปัญหาที่ระบุในขั้นวิเคราะห์เป็นหลัก ในการพิจารณาว่า ระบบการเรียนการสอนสามารถแก้ไขปัญหาที่ระบุไว้หรือไม่เพียงใด มีผลกระทบเกิดขึ้นหรือไม่ และควรปรับปรุงแก้ไขระบบการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง
2. การประเมินระหว่างการสอน เป็นการประเมินที่ผู้สอนดำเนินการระหว่างการสอน เพื่อพิจารณาว่าเนื้อหาและสื่อการเรียนมีจุดอ่อนอะไรบ้าง และใช้ข้อมูลดังกล่าวในการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหา กิจกรรม และสื่อการเรียน ให้มีคุณภาพดีขึ้น

ผู้ออกแบบนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินเพื่อสรุปผลและประเมินผลระหว่าง การสอนเป็นข้อมูลย้อนหลัง และใช้ในการปรับปรุงระบบการสอน

1. นำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับข้อมูลในขั้นการออกแบบและขั้นพัฒนาระบบการ เรียนการสอนและหาความแตกต่าง

2. วิเคราะห์ว่า ทรัพยากร สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนต้อง ปรับปรุงแก้ไขหรือไม่

3. กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ บรรลุจุดประสงค์และมีความเหมาะสม หรือไม่

4. ข้อทดสอบมีความแม่นยำกับวัตถุประสงค์หรือไม่

5. มีข้อควรปรับปรุงอื่น ๆ หรือไม่

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการออกแบบกิจกรรมที่ สุชีรา มะทิเมือง และคณะ (2555) ซึ่งประกอบด้วย 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นการวิเคราะห์ ชั้นการออกแบบ ชั้นการพัฒนา ชั้นการ นำไปใช้ ชั้นการประเมินผล ซึ่งนำปัญหา นักเรียนมีทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษไม่พอ เพื่อที่จะเรียนในหลักสูตรแบบภาษาอังกฤษ และใช้วิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการ สอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

3. แผนการจัดการเรียนรู้

3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2551) อธิบายว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนก็เตรียมไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การสอนราบรื่นและบรรลุเป้าหมาย แผนการเรียนรู้อาจมี 2 ประเภท

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับหน่วยการเรียนรู้ เป็นการวางแผนว่า แต่ละ หน่วยการเรียนรู้ผู้สอนจะลงกิจกรรมหลักอะไรบ้าง และระบุว่า ผลการเรียนรู้ในมุมกว้างเกิด อะไรขึ้นบ้าง โดยไม่ได้ระบุรายละเอียด

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับรายชั่วโมง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ระบุ กิจกรรมหลัก กิจกรรมย่อย และวิธีการดำเนินกิจกรรม รวมถึงตัวอย่างและคำถามที่ใช้ในการ จัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้สอนก็ยังคงกำหนดพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถทำได้ เป็น จุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้

ศศิธร เวียนวะลัย (2556) กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารที่ ผู้สอนจัดทำขึ้นมา โดยพิจารณาแนวการจัดการเรียนรู้จากคู่มือครูหรือกรมวิชาการ เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตรงกับเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องกำหนด

จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์

กุลิศรา จิตรขญาวณิช (2562) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเข็มทิศของผู้สอน หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ซึ่งประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอนและวิธีการวัดและประเมินผล
2. แผนการจัดการเรียนรู้ให้ความมั่นใจแก่ผู้สอน เนื่องจากผู้สอนเตรียมการจัดการเรียนรู้พร้อมแล้ว
3. ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้ เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้เป็นเหตุให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และนักเรียนได้ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของแผนจัดการเรียนรู้
4. ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอน เนื่องจากผู้สอนเตรียมการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินอย่างราบรื่นและมีเป้าหมาย ดังนั้นผู้เรียนจึงไม่รู้สึกผิดหวังในการเรียนรู้
5. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้การจัดกิจกรรมไปตามลำดับขั้นตอนอย่างมีระบบ ใช้เวลาเรียนให้คุ้ม และกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุตามจุดประสงค์
6. ผู้สอนคนอื่นสามารถจัดการเรียนรู้แทนได้ เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้คือแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนคนอื่นใช้ได้ในการสอน เมื่อผู้สอนประจำวิชาไม่อยู่
7. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้สอนสามารถสังเกตข้อบกพร่องในการสอนของตนเองได้ และปรับปรุงแก้ไขในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

จากความคิดเห็นของนักวิชาการทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารที่ผู้สอนจัดทำเพื่อเตรียมให้พร้อมสำหรับการสอนผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้มี 2 ประเภท ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีแผนที่ระบุเฉพาะกิจกรรมหลัก และผลการเรียนรู้ที่เกิดกับนักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับรายชั่วโมง ซึ่งเป็นแผนที่ระบุรายละเอียดต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมหลัก กิจกรรมย่อย วิธีการดำเนินกิจกรรม สื่อการสอน และวิธีการในการวัดและประเมินผล ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ผู้สอนมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้สอนมั่นใจในการสอน นักเรียนได้ประโยชน์สูงสุดจากกิจกรรมการเรียนรู้และเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอน การจักกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอน ครูคนอื่นจัดการเรียนรู้แทนได้ และผู้สอนสามารถปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ได้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2551) กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ต้องมี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน ผู้สอนต้องเลือกชื่อเรื่องที่แสดงถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ของบทเรียนนั้นอย่างชัดเจน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/ จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นข้อความที่ระบุว่านักเรียนต้องแสดงพฤติกรรมหลังการเรียนรู้อะไรบ้าง ซึ่งประกอบด้วย

2.1 สถานการณ์ที่นักเรียนแสดงพฤติกรรม

2.2 พฤติกรรมที่สามารถเห็นหรือวัดได้

2.3 เกณฑ์ผ่านที่คุณครูตัดสินว่านักเรียนผ่านจุดประสงค์นั้น

3. สาระสำคัญ เป็นข้อความที่แสดงถึงใจความสำคัญ และลักษณะของบทเรียน ซึ่งอาจคล้ายคำจำกัดความ

4. เนื้อหา (สาระ) เป็นข้อความที่อธิบายสาระสำคัญประกอบด้วยตัวอย่าง ผู้สอนอาจวิเคราะห์สาระสำคัญและแบ่งแยกหัวข้อย่อยและเขียนข้อความขยายหัวข้อย่อย

5. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นข้อความที่แสดงถึงวิธีการดำเนินการสอนหรือกิจกรรมต่างๆที่คุณใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้

6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ในส่วนนี้ผู้สอนระบุว่า ผู้สอนจะใช้สื่อการเรียนรู้อะไรบ้างอย่างชัดเจน

7. การวัดผลและประเมินผล เป็นข้อความที่ผู้สอนระบุว่า

7.1 สิ่งที่เขาวัด อย่างเช่น ความรู้ ทักษะ เจตคติ เป็นต้น

7.2 วิธีการวัด อย่างเช่น การทดสอบ การสังเกต เป็นต้น

7.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล อย่างเช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตการณ์

นอกจากนั้นผู้สอนก็ต้องระบุเกณฑ์ผ่านที่นักเรียนต้องแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์

กุลิศรา จิตรชญาวณิช (2562) สรุปว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

1. ส่วนที่เป็นหัวแผนมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาการเรียนรู้

1.2 หน่วยการเรียนรู้และเรื่องที่สอน

1.3 ระดับชั้นและปีการศึกษาที่สอน

1.4 จำนวนชั่วโมงที่จะสอน

2. ส่วนที่เป็นตัวแผนการจัดการเรียนรู้

2.1 สาระสำคัญ

- 2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.3 สาระการเรียนรู้
- 2.4 กิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้
- 2.5 สื่อการเรียนรู้
- 2.6 แหล่งการเรียนรู้
- 2.7 การวัดผลและประเมินผล
- 2.8 บันทึกหลังการสอน

จากคำอธิบายของผู้เชี่ยวชาญสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ต้องมีองค์ประกอบดังนี้ วิชาที่สอน หน่วยการเรียนรู้ เรื่องที่สอน ระดับชั้น และจำนวนชั่วโมงที่นำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมาสอน นอกจากนั้นตัวแผนยังมีข้อมูลดังนี้ สาระสำคัญ จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมและลำดับขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผล หลังการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนต้องจัดทำกรบันทึกหลังสอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบธรรมชาติ

พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล (2565) ศึกษาเกี่ยวกับผลของการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ และได้ผลว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติอยู่ในระดับ A2 (39.48%) ตามกรอบมาตรฐาน CEFR 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.51, S.D. = 0.63)

วิเชษฐ์ เสือภูมิ (2563) ใช้วิธีธรรมชาติเพื่อพัฒนาความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหกรณ์นิคมเกลือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทักษะการฟังภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยวิธีธรรมชาติ 2) เปรียบเทียบความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยวิธีธรรมชาติ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนทักษะการฟัง-

พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียน 30 คน และได้พบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 2) ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีธรรมชาติอยู่ในระดับมาก

นินา อีสมิง (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติต่อการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนบ้านวังกว้าง จังหวัดปัตตานี ในกลุ่มทดลองมีนักเรียน 32 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ 2) ศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความสนใจและการสังเกต และพบว่า (1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 และ 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติอยู่ในระดับดีมาก

สุวรรณา ดีไพบูลย์ (2559) ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองมีนักเรียน 40 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และได้ผลว่า นักเรียนมีระดับทักษะในการพูดในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 75.63 2) คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนงค์กร ศรีเจริญ (2548) ใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และความสามารถในการรู้คำศัพท์ของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อมโดยแนวคิดวิธีธรรมชาติ 2) ศึกษาความสามารถในการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อมโดยแนวคิดวิธีธรรมชาติ และได้พบว่า 1. นักเรียนมีความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังได้รับการสอนโดยแนวคิดวิธีธรรมชาติ 2. นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังการเรียนรู้อตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ

จากการวิจัยของนักวิชาการได้เห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ทำให้นักเรียนมีระดับทักษะในการฟัง พูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นจากเดิม และนักเรียนมี

เจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบธรรมชาติ ดังนั้นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบธรรมชาติเหมาะสมที่นำมาใช้ในการวิชา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

พัทธ์ธนันต์ แสงพลอย (2565) ศึกษาเกี่ยวกับผลของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ที่นำมาใช้ในการส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนตามวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนตามวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ในกลุ่มทดลองมีนักเรียน 29 คน การวิจัยได้พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาอยู่ที่ระดับมากที่สุด

ณิชาภัทร ฤทธิ์ละคร (2563) ใช้วิธีการสอนตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนตามวิธีการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กลุ่มทดลองประกอบด้วยนักเรียน 21 คน และได้ผลว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68

อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร (2560) ศึกษาเกี่ยวกับผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม 2) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก่อนและหลังการเรียน และพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ตาม

แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และนักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบเดิมมีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 และมีความสนใจต่อการเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 และมีความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05

จากการวิจัยดังกล่าวของนักวิชาการหลายท่านได้เห็นว่าการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สามารถพัฒนาความสามารถในทักษะต่างๆ ของนักเรียนได้อย่างดี และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนในระดับดีมาก ดังนั้นวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental-Design) ซึ่งศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test Only Non-equivalent Control Group Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามรายละเอียดต่อไปนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง และมีแบบแผนศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบหลังการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับ วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Post-test Only Non-equivalent Control Group Design)

กลุ่มทดลอง (ER)	N	x	T
กลุ่มควบคุม (CR)	N		T

ภาพ 3 แบบแผนการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

N หมายถึง จัดตัวอย่างโดยการจับสลาก N (Non-randomized)

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

T หมายถึง การทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกทวิวิทย์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 แยกออกเป็น 2 ห้อง ได้แก่ ห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 และห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 42 คน นักเรียนในแต่ละห้องจัดแบบความสามารถ

กลุ่มทดลอง (Experimental Group) ได้แก่ ห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเอกทวิวิทย์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 21 คน ซึ่งมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และใช้การจับสลากเพื่อสุ่มกลุ่มทดลอง

กลุ่มควบคุม (Control Group) ได้แก่ ห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเอกทวิวิทย์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง โดยใช้การจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในห้องเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเป็น 4 บทเรียน Using Resources, Income and Expenses, Budgeting, Exchanging goods and services ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดอิงจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน 2551 สาระเศรษฐศาสตร์

2. แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาซึ่งประกอบด้วย 15 ข้อ ประกอบด้วย 5 ข้อที่ทดสอบความสามารถในการฟัง 5 ข้อที่ทดสอบความสามารถในการระบุคำศัพท์ และ 5 ข้อที่ทดสอบความสามารถในการโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การทดสอบดังกล่าวเป็นการทดสอบรายบุคคล

3. แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมแบบ
 ธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ซึ่งประกอบด้วย 10 ข้อ โดย
 พิจารณา 1) ด้านความรู้ ความคิดและความเข้าใจ 2) ด้านอารมณ์ความรู้สึก และ 3) ด้าน
 พฤติกรรม แบบสอบถามประกอบด้วยข้อความเชิงบวก 5 ข้อ และข้อความเชิงลบ 5 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติและวิธีสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยศึกษาข้อมูล
 เรื่องเกี่ยวกับ หลักการ ขั้นตอน กลวิธีการสอน สื่อการสอน และวิธีการวัดและประเมินผล
2. นำการสอนแบบธรรมชาติและการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มาบูรณา
 การกัน จนเกิดขั้นตอนในการสอนวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการ
 เนื้อหาและภาษาดังนี้

ตาราง 5 การสังเคราะห์วิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการ
เนื้อหาและภาษา

การสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach)	การสอนแบบบูรณาการเนื้อหา และภาษา (CLIL)	การสอนแบบธรรมชาติ ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษา
<p>ขั้นก่อนการพูด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูสอนคำศัพท์และเนื้อหาโดยที่นักเรียนยังไม่ต้องพูด แต่แสดงความเข้าใจของตนออกโดยใช้วิธีอื่น - ครูสอนคำศัพท์และนักเรียนออกเสียงตามคุณครู - นักเรียนวาดรูปตามคำพูดของครูหรือนักเรียนอาจตอบสนองด้วยท่าทางตามคำพูดของครู 	<p>เนื้อหา (C1: Content)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษา ในการเรียนรู้และเนื้อหาของบทเรียน - ครูต้องจัดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้นั้นก็ต้องเกิดขึ้นผ่านกระบวนการคิดของนักเรียน - เนื้อหาต้องสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและไม่ยากจนเกินไป 	<p>1. ขั้นก่อนการพูด (เน้นการฟัง)</p> <p>1.1 ครูทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน</p> <p>1.2 ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู</p> <p>1.3 ครูสอน สำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น</p> <p>1.4 นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำบอกของครูหรือโดยวิธีอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ</p>
<p>ขั้นพูดช่วงเริ่มต้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม - ครูตั้งคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหา นักเรียนสามารถตอบคำถามโดย Yes/No หรือเป็นคำตอบแบบคำเดียว อย่างเช่น คำศัพท์ (ครูถาม 'What is this?'/นักเรียนตอบ 'Car') - ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ เช่น This is a car. ครูอาจสอนคำศัพท์เพิ่มเติมก็ได้ 	<p>กระบวนการคิด (C2 Cognition)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ นักเรียนต้องวิเคราะห์ทั้งเนื้อหา และภาษาที่ได้เรียนรู้ - คำถามมีความยากง่ายตั้งแต่ใช้ การคิดขั้นต่ำจนถึงการคิดขั้นสูง - การเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการคิดขั้นสูง - ครูจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะ การแก้ปัญหาของนักเรียน 	<p>2 ขั้นพูดช่วงเริ่มต้น</p> <p>2.1 ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม</p> <p>2.2 ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้</p> <p>2.3 ครูใช้คำถามที่ทำให้ให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องทำทนายนักเรียนให้แก้ปัญหา คำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้เกิดนักเรียนเกิดการคิดขั้นสูง</p> <p>2.4 ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ</p>

ตาราง 5 (ต่อ)

การสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach)	การสอนแบบบูรณาการเนื้อหา และภาษา (CLIL)	การสอนแบบธรรมชาติร่วมกับ วิธีการสอนแบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษา
<p>ชั้นการพูด</p> <p>- นักเรียนฝึกพูดโดยทำ แบบฝึกหัดแบบเติมคำในช่องว่าง หรือครูตั้งคำถามและนักเรียน ตอบเป็นประโยคสั้นๆ</p> <p>- นักเรียนนำเสนอเกี่ยวกับ ตัวเองหรือหัวข้อตามความสนใจ ของนักเรียน หรือฝึกการพูด บทบาทสมมุติ กับเพื่อนร่วม เรียน</p>	<p><u>การสื่อสาร</u> (</p> <p>C3: Communication)</p> <p>- นักเรียนฝึกการสื่อสาร โดยครู อาจต้องสอนภาษาเพื่อการเรียนรู้ อย่างเช่น หากนักเรียนต้อง นำเสนอ นักเรียนต้องมีความรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างและวลีที่ใช้ใน การนำเสนอ</p> <p>- กระบวนการฝึกการสื่อสารก็ ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนภาษาผ่าน การเรียนรู้ด้วย</p> <p><u>วัฒนธรรม</u> (C4: Culture)</p> <p>ครูสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและ ประเทศอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษ</p>	<p>3 ชั้นการพูด</p> <p>3.1 นักเรียนฝึกการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ นักเรียนเริ่มฝึกการ พูดเป็นประโยคจากการเติมคำใน ช่องว่าง</p> <p>3.2 ครูให้นักเรียนตอบคำถาม โดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถาม นั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน</p> <p>3.3 นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือ การพูดบทบาทสมมุติเกี่ยวกับ เนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่รวมถึงการ สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มี การเปรียบเทียบกับวัฒนธรรม ของภาษาแรก</p>

3. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางชั้นพื้นฐาน 2551 สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระ
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และกำหนด
เป็น 4 เรื่อง ซึ่งสอนเรื่องละ 3 ชั่วโมง

ตาราง 6 มาตรฐานตัวชี้วัดของสระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์

มาตรฐานตัวชี้วัด	ข้อบทเรียนที่ใช้จัดการเรียนรู้
มาตรฐานตัวชี้วัด ส 3.1	
ป 2/1 ระบุทรัพยากรที่นำมาผลิตสินค้าและบริการใช้ในชีวิตรประจำวัน	1. Using resources (การนำทรัพยากรมาใช้)
ป 2/2 บอกที่มาของรายได้และรายจ่ายของตนเองและครอบครัว	2. Income and Expenses (รายได้และรายจ่าย)
ป 2/3 บันทึกรายรับ-รายจ่ายของตนเอง	3. Budgeting (บันทึกรายรับ-รายจ่าย)
ป 2/4 สรุปผลดีของการใช้จ่ายที่เหมาะสมกับรายได้และการออม	
มาตรฐาน ส 3.2	
ป 2/1 อธิบายการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการโดยวิธีต่างๆ	4. Exchanging goods and services (การซื้อและการขาย)
ป 2/2 บอกความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย	

4. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และขั้นตอนในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนของการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อ 4.1.2

5. รวบรวมข้อมูลดังกล่าวแล้วใช้ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 ชั่วโมง

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาด้วยตนเองและตรวจสอบว่าเหมาะสมเพียงใด และใช้ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษา เพื่อไปแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งจะตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วใช้ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์ในการแปลผลความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

ดีมาก คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 5.00 – 4.51

ดี คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.50 – 3.51

ปานกลาง คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.50 – 2.51

น้อย คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.50 – 1.51

น้อยมาก คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.50 – 1.00

8. นำแผนที่ปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้
กลุ่มทดลอง

**แบบทดสอบหลังการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอน
แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา**

1. ศึกษาเอกสารและวิจัยเรื่องการออกแบบแบบทดสอบทางการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ

2. วิเคราะห์ตัวชี้วัด จุดมุ่งหมายและคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรแกนกลางชั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน

3. รวบรวมข้อมูลและสร้างแบบทดสอบ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน แต่ละส่วนมี 5 ข้อ
รวมกัน 15 ข้อ ซึ่งใช้ scoring rubric ในการประเมินความสามารถในทักษะการฟังและการพูด
โดยมีคะแนนเต็ม 9 คะแนนดังนี้

ตาราง 7 แสดงส่วนประกอบของแบบทดสอบหลังเรียน

ส่วน ที่	จำนวน ข้อ	รายละเอียด	คะแนนเต็ม
1	5	นักเรียนต้องฟังครูพูดภาษาอังกฤษ และปฏิบัติตาม คำสั่งหรือชี้ภาพ	3
2	5	ครูให้ดูภาพและนักเรียนต้องบอกคำศัพท์นั้น	3
3	5	ครูถามคำถามและนักเรียนต้องโต้ตอบอย่างถูกต้อง และชัดเจน	3

ตาราง 8 แสดงเกณฑ์ในการประเมินการฟังและการพูด

ความสามารถใน	3	2	1
การฟังและพูด			
ความสามารถด้าน	ฟังแล้วชื่บออกคำได้	ฟังแล้วชื่บออกคำได้	ฟังแล้วชื่บออกคำได้ 1
การฟังคำศัพท์	ถูกต้อง 4 ถึง 5 คำ	ถูกต้อง 2 ถึง 3 คำ	คำหรือน้อยกว่า
ความสามารถด้าน	พูดคำศัพท์ได้	พูดคำศัพท์ได้	พูดคำศัพท์ได้
การพูดคำศัพท์	ถูกต้อง 4 ถึง 5 คำ	ถูกต้อง 2 ถึง 3 คำ	ถูกต้อง 1 คำหรือน้อยกว่า
ความสามารถใน	สามารถตอบคำถาม	สามารถตอบคำถาม	สามารถตอบคำถาม
การโต้ตอบ (ฟังพูด)	ได้ 4 ถึง 5 ข้อ	ได้ 2 ถึง 3 ข้อ	ได้ 1 ข้อหรือน้อยกว่า

4. นำแบบทดสอบนั้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาคด้วยตนเองให้ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบ และใช้ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาคด้วยตนเอง เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบนั้น

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งจะตรวจสอบความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แล้วใช้ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ

6. นำข้อสอบที่ปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ในการทดสอบทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แบบวัดเจตคติ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดเจตคติ
2. รวบรวมข้อมูลและสร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียนกับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยให้ผู้เรียนประเมินผลตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย ซึ่งใช้แทน 5 ระดับ เนื่องจากนักเรียนยังเป็นเด็กเล็กอยู่ และการใช้ 5 ระดับอาจทำให้นักเรียนสับสน แบบวัดเจตคติประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อ ในนั้นมีข้อความ 5 ข้อเชิงบวกและ 5 ข้อเชิงลบ ซึ่งข้อความเชิงบวกมีคำตอบตามนี้

เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 1 คะแนน

ส่วนข้อความเชิงลบมีค่าตอบตามนี้

เห็นด้วย ให้ 1 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน

คำถามจะได้แยกออกตามหัวข้อ 1) ด้านความรู้ ความคิดและความเข้าใจ 2) ด้านอารมณ์ความรู้สึก และ 3) ด้านพฤติกรรม

ในการแปลผลคะแนนเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบธรรมชาติ ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มี 3 ระดับ ตามเกณฑ์ในการแบ่งระดับคะแนนของ Best (1977)

ระดับสูง คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 – 2.34

ระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.33 – 1.67

ระดับต่ำ คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.66 – 1.00

3. นำแบบวัดเจตคติที่จัดเรียบร้อยแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาด้วยตนเองให้ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบวัดเจตคติ และใช้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาด้วยตนเองเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบวัดเจตคติ

4. นำแบบวัดเจตคติที่จัดเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อให้ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของแต่ละข้อ และใช้คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบวัดเจตคติ

ตาราง 9 ข้อความที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ข้อที่	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
1	ฉันรู้ความหมายของคำศัพท์และข้อความใน Economics	ฉันคิดว่าฉันรู้ความหมายของคำศัพท์และข้อความใน Economics
2	ฉันเข้าใจประโยคใน Economics	ฉันคิดว่าฉันเข้าใจประโยคใน Economics
8	ฉันออกเสียงคำศัพท์ Economics ผิดบ่อยมาก	ฉันคิดว่าออกเสียงคำศัพท์ Economics ผิดบ่อยมาก
9	ฉันไม่ฟังคุณครูพูดใน Economics	ฉันไม่อยากฟังคุณครูพูดใน Economics

5. นำแบบวัดเจตคติที่จัดเรียงเรียบร้อยแล้ว มาใช้ในการวิจัย

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) และศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test Only Non-equivalent Control Group Design) การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง

1. วิธีการในกลุ่มทดลอง ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2/1 จำนวน 21 คน
2. จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน ซึ่งใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มี 4 แผนการจัดการเรียนรู้ แต่ละแผนใช้ 3 คาบเรียน (คาบเรียนละ 50 นาที) บทเรียนประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ Using Resources, Income and Expenses, Budgeting, Exchanging goods and services และมีขั้นตอนดังนี้

ตาราง 10 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

ชั่วโมง ที่	ชื่อ ชั้นการสอน	การดำเนินการ
1	ขั้นก่อนการ พูด (เน้นการ ฟัง)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน 2. ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู 3. ครูสอน สำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น 4. นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำบอกของครูหรือโดยวิธีอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ
2	ขั้นพูดช่วง เริ่มต้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม 2. ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้ 3. ครูใช้คำถามที่ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องท้าทายนักเรียนให้แก้ปัญหา คำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้เกิดการคิดขั้นสูง 4. ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ
3	ขั้นการพูด	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนเริ่มฝึกการพูดเป็นประโยคจากการเติมคำในช่องว่าง 2. ครูให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถามนั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน 3. นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือการพูดบทบาทสมมุติเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่รวมถึงการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

3. หลังสอนแผนการจัดการเรียนรู้ครบแล้ว ก็ดำเนินการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบ post-test ซึ่งประกอบด้วยโจทย์ 15 ข้อ

4. ให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ซึ่งประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อ

5. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบและสรุปผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม

1. วิธีการในกลุ่มควบคุม ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2/2 จำนวน 21 คน
 2. จัดการเรียนรู้แบบปกติ มี 12 แผนการจัดการเรียนรู้ แต่ละแผนใช้ 1 ชั่วโมง ทั้งหมด 12 ชั่วโมง บทเรียนประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ Using Resources, Income, Expenses and Budgeting, Exchanging Goods and Services มีขั้นตอนการสอนดังนี้

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน

2.2 ชี้นำเสนอ

2.3 ชี้นำฝึก

2.4 ชี้นำใช้ภาษา

2.5 ชี้นำสรุป

3. หลังสอนแผนการจัดการเรียนรู้ครบทุกแผนแล้ว ก็ดำเนินการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบ post-test ซึ่งประกอบด้วยโจทย์ 15 ข้อ

4. ให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ

5. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม และสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ดำเนินวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบปกติ โดยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระจากกัน (T-test for Independent Samples)
3. วิเคราะห์ผลจากการวัดเจตคติของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์ผลจากการวัดเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาและเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบปกติ โดยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระจากกัน (T-test for Independent Samples)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Percentage)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียน

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x_i^2 - (\sum x_i)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S. D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x_i^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x_i)^2$ แทน กำลังสองของผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC=Index of Item Objective Congruence)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

4.1 ค่าที่เป็นอิสระจากกัน (T-Test for Independent Samples)

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}{\sqrt{\left(\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}\right)}}$$

เมื่อ X_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

\bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

S_2^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

N_1 แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มทดลอง

N_2 แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับวิธีการเรียนปกติ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และเปรียบเทียบกับเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนโดยวิธีการเรียนปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และผลการทดสอบความสามารถของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนปกติ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อด้วยวิธีการสอนปกติ

ตอนที่ 1 ผลของการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

1.1 ผลของการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอน ภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในห้องเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ แต่ระบบบริหารจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและเกณฑ์การประเมินผล แต่ละแผนจัดการเรียนรู้ด้วย 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการพูด (เน้นการฟัง) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) ครู ทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน 2) ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู 3) ครูสอน จำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น 4) นักเรียน แสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำบอกของครูหรือโดยวิธีการอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ

ขั้นที่ 2 ขั้นพูดช่วงเริ่มต้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม 2) ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้ 3) ครูใช้คำถามที่ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องท้าทายนักเรียนให้แก้ปัญหา และคำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้เกิดการคิดขั้นสูง 4) ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นการพูด ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) นักเรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเริ่มฝึกพูดเป็นประโยคจากการเติมคำในช่องว่าง 2) ครูให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถามนั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน 3) นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือการพูดบทบาทสมมติเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่รวมถึงการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

แต่ละแผนผู้วิจัยใช้เวลาในการสอน 150 นาที โดยแบ่งเวลาในการสอนต่อชั้นดังนี้
 ชั้นที่ 1 ใช้เวลา 50 นาที ชั้นที่ 2 ใช้เวลาการสอน 50 นาที และชั้นที่ 3 ใช้เวลาการสอน 50 นาที

แผนการจัดการเรียนรู้มีทั้งหมด 4 บทเรียนดังนี้

บทที่ 1 Using resources

บทที่ 2 Income and Expenses

บทที่ 3 Budgeting

บทที่ 4 Exchanging goods and services

ซึ่งเป็นบทเรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดอิงจากหลักสูตรแกนกลางชั้น
 พื้นฐาน 2551 สาระเศรษฐศาสตร์

1.2 ผลของการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ในการประเมินคุณภาพขององค์ประกอบของการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ
 ร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในห้องเรียนสาระเศรษฐศาสตร์โดยใช้
 ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านไว้ ดังนี้

1. ครูชำนาญการพิเศษหรือครูที่ระดับสูงกว่าด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน
 1 ท่าน
2. อาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งมีความ
 เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 1 ท่าน
3. อาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน

ตาราง 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ เหมาะสม
1	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (Learning Standards and Indicators) 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	ดีมาก
2	สาระสำคัญ (Learning Concept) 2.1 สาระสำคัญตรงกับประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่สอนในแผน	5.00	0.00	ดีมาก
3	3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives) 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้ มีความชัดเจน	5.00	0.00	ดีมาก
	3.2 จุดประสงค์ (Objectives) มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในสาระเศรษฐศาสตร์	5.00	0.00	ดีมาก
	3.3 จุดประสงค์ (Objectives) ครอบคลุมความรู้ (K) ทักษะ (S) และเจตคติ (A)	5.00	0.00	ดีมาก
4	สมรรถนะสำคัญ (competencies) 4.1 สมรรถนะสำคัญสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเจตนารมณ์ของหลักสูตร	5.00	0.00	ดีมาก
5	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (desired characteristics) 5.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเจตนารมณ์ของหลักสูตร	4.66	0.58	ดีมาก
6	สาระเรียนรู้ (Learning Content: Economics) 6.1 สาระการเรียนรู้ตรงกับเนื้อหาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้	5.00	0.00	ดีมาก
	6.2 สาระเรียนรู้ตรงกับวัยระดับชั้นของนักเรียนและความสนใจของนักเรียน	5.00	0.00	ดีมาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ เหมาะสม
7	วิธีการสอน (teaching method) 7.1 ที่มาของวิธีสอนสอดคล้องกับหลักการและ ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	ดีมาก
	7.2 วิธีการสอนมีการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอน ตามที่กำหนดไว้	5.00	0.00	ดีมาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities) 8.1 กิจกรรมการเรียนรู้จัดตามลำดับขั้นตอนที่ กำหนดไว้	5.00	0.00	ดีมาก
	8.2 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้น ของนักเรียน	5.00	0.00	ดีมาก
	8.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย และสามารถปฏิบัติได้จริง	5.00	0.00	ดีมาก
9	สื่อการเรียนรู้ (materials) 9.1 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรม	5.00	0.00	ดีมาก
	9.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	ดีมาก
10	การวัดและประเมินผล (Student assessment) 10.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้	5.00	0.00	ดีมาก
	รวมค่าเฉลี่ย	4.98	0.03	ดีมาก

จากตาราง 12 ได้พบว่า ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.034) ในการประเมินความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินแต่ละด้านดังนี้ ด้าน มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระสำคัญ จุดประสงค์ สมรรถนะสำคัญ สาระการเรียนรู้ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ได้รับการประเมินด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 5$, S.D. = 0) มี แต่ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการประเมินในระดับ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.578) ซึ่งเป็นด้านที่ได้รับการประเมินที่ต่ำที่สุดของระดับดีมาก

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนที่ได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และผลการทดสอบความสามารถของนักเรียนที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนปกติ

2.1 ผลการทดสอบความสามารถการฟังและการพูดของนักเรียนที่ได้รับการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษา

ตาราง 12 ผลการทดสอบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษในสาระ เศรษฐศาสตร์ของกลุ่มทดลอง

นักเรียน	คะแนนการฟัง (3 คะแนน)	คะแนนการพูด (3 คะแนน)	ฟังและพูด (3 คะแนน)	รวม (9 คะแนน)
1	3	2	3	8
2	2	1	2	5
3	3	3	3	9
4	2	2	2	6
5	3	3	2	8
6	3	2	3	8
7	2	2	2	6
8	3	1	2	6
9	2	2	2	6
10	2	2	3	7
11	3	2	3	8
12	3	3	2	8
13	3	3	3	9

ตาราง 13 (ต่อ)

นักเรียน	คะแนนการฟัง (3 คะแนน)	คะแนนการพูด (3 คะแนน)	ฟังกับพูด (3 คะแนน)	รวม (9 คะแนน)
14	3	2	2	7
15	3	1	3	7
16	3	2	2	7
17	3	3	3	9
18	3	3	2	8
19	2	2	2	6
20	3	3	3	9
21	2	1	3	6
ค่าเฉลี่ย	2.67	2.14	2.52	7.43
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	0.48	0.73	0.51	1.23

จากตารางที่ 13 พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 7.42$) จากคะแนนเต็ม 9 คะแนน ในการให้คะแนนใช้ scoring rubric 3 ระดับ สอบประกอบด้วย 3 ส่วน ทุกส่วนมี 5 ข้อ นักเรียนที่ได้ตอบ 5 หรือ 4 ข้อถูกได้รับ 3 คะแนน เพราะฉะนั้นคะแนนเต็มเท่ากับ 9 คะแนน นักเรียนที่ 3, 13, 17 และ 20 ได้ 9 คะแนนเต็ม ซึ่งเป็นคะแนนสูงสุดในการทดสอบ ส่วนนักเรียนที่ 2 ได้คะแนนต่ำสุดเป็น 5 คะแนน ในการทดสอบมีนักเรียน 4 คนที่ได้ 9 คะแนน มีนักเรียน 6 คนที่ได้ 8 คะแนน มีนักเรียน 4 คนที่ได้รับ 7 คะแนน มีนักเรียน 6 คนที่ได้รับ 6 คะแนน และมีนักเรียน 1 คนที่ได้ 5 คะแนน

2.2 ผลการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนที่ได้รับการ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิธีปกติ

ตาราง 13 ผลการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดของกลุ่มควบคุม

นักเรียน	คะแนนการฟัง (3 คะแนน)	คะแนนการพูด (3 คะแนน)	ฟังและพูด (3 คะแนน)	รวม (9 คะแนน)
1	2	1	2	5
2	1	1	1	3
3	1	1	3	5
4	1	1	2	4
5	2	2	2	6
6	2	1	2	5
7	2	1	3	5
8	2	2	3	7
9	1	1	1	3
10	2	2	2	6
11	1	1	2	4
12	2	1	2	5
13	2	1	2	5
14	2	1	3	6
15	1	1	2	4
16	3	2	3	8
17	1	1	2	4
18	2	2	2	6
19	2	1	3	6
20	3	3	2	8
21	2	1	3	5
ค่าเฉลี่ย	1.76	1.33	2.2	5.29
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	0.62	0.578	0.62	1.38

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิธีปกติ มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 5.2$) จากคะแนนเต็ม 9 คะแนน ไม่มีนักเรียนคนใดที่ได้คะแนนเต็ม ในการให้คะแนนใช้ scoring rubric 3 ระดับ สอบประกอบด้วย 3 ส่วน ทุกส่วนมี 5 ข้อ นักเรียนที่ได้ตอบ 5 หรือ 4 ข้อถูกได้รับ 3 คะแนน นักเรียนที่ 16 และ 20 ได้ 8 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนสูงสุดในการทดสอบ ส่วนนักเรียนที่ 2 และ 9 ได้คะแนนต่ำสุดเป็น 3 คะแนน ในการทดสอบมีนักเรียน 2 คนที่ได้ 8 คะแนน มีนักเรียน 1 คนที่ได้ 7 คะแนน มีนักเรียน 5 คนที่ได้รับ 6 คะแนน มีนักเรียน 7 คนที่ได้รับ 5 คะแนน มีนักเรียน 4 คนที่ได้ 4 คะแนน และมีนักเรียน 2 คนที่ได้ 3 คะแนนในการทดสอบ

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	\bar{X}	S.D>	N	F	Sig	t	df	P
กลุ่มทดลอง	7.43	1.23	21	.02	.90	4.95	40	.00**
กลุ่มควบคุม	5.29	1.38	21					

**P ≤ .01

จากตาราง 15 ได้พบว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มควบคุมมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 (ค่าพีเท่ากับ .00) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับในการทดสอบหลังเรียน 12 คาบเรียน จะได้ว่าพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาได้คะแนนโดยเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 7.43$) ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการจัดการเรียนตามวิธีปกติได้คะแนนโดยเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 5.29$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในกลุ่มทดลองอยู่ในระดับ (S.D. = 1.23) และในกลุ่มควบคุมมีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ (S.D.=1.38) ในการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (f-test) ปรากฏว่า sig เท่ากับ 0.91 ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การทดสอบที (t-test) แบบกรณีประชากรมีความแปรปรวนเท่ากัน (equal variances assumed)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ตาราง 15 ผลการศึกษาเจตคติของกลุ่มทดลองต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ฉันคิดว่าฉันรู้ความหมายของคำศัพท์ใน Economics	2.33	0.57	ระดับปานกลาง
2. ฉันคิดว่าฉันเข้าใจประโยคใน Economics	2.71	0.46	ระดับสูง
3. ฉันคิดว่าเรียน Economics ยากมาก	2.14	0.73	ระดับปานกลาง
4. ฉันรู้สึกสดชื่นเวลาที่เรียน Economics	1.85	0.73	ระดับปานกลาง
5. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาเรียน Economics	2.77	0.43	ระดับสูง
6. ฉันอยากใช้เวลาเรียนของ Economics หมดเร็ว	2.57	0.51	ระดับสูง
7. ฉันอยากเรียน Economics บ่อย ๆ	2.62	0.59	ระดับสูง
8. ฉันออกเสียงคำศัพท์ Economics ผิดบ่อยมาก	1.81	0.75	ระดับปานกลาง
9. ฉันใช้เวลาฟังคุณครูพูดใน Economics	2.48	0.75	ระดับสูง
10. ฉันตั้งใจตอบคำถามของครูใน Economics	2.43	0.75	ระดับสูง
ค่าเฉลี่ย	2.37	0.62	ระดับสูง

จากตาราง 16 ได้พบว่า นักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีเจตคติในระดับสูง โดยมี

ค่าเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 2.37$) และมีค่าเบี่ยงเบนในระดับ (S.D. = 0.62) มีรายการ 7 รายการที่นักเรียนมีเจตคติในระดับสูง และ 3 รายการที่นักเรียนมีเจตคติในระดับปานกลาง รายการที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาเรียน Economics ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 2.77$) รายการดังกล่าวเป็นข้อความเชิงลบ ซึ่งได้รับค่าเท่า 3 เมื่อนักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความ รายการที่ได้ค่าเฉลี่ยมากในอันดับที่ 2 คือ ฉันคิดว่าฉันเข้าใจประโยคใน Economics ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 2.71$) รายการที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ฉันคิดว่าออกเสียงคำศัพท์ Economics ผิดบ่อยมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยในระดับ ($\bar{X} = 1.81$) เมื่อแปลความก็เป็นค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับเจตคติปานกลาง

ตาราง 16 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนกลุ่มควบคุมต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีแบบปกติ

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ฉันคิดว่าฉันรู้ความหมายของคำศัพท์ใน Economics	2.14	0.65	ระดับปานกลาง
2. ฉันคิดว่าฉันเข้าใจประโยคใน Economics	2.14	0.73	ระดับปานกลาง
3. ฉันคิดว่าเรียน Economics ยากมาก	1.86	0.73	ระดับปานกลาง
4. ฉันรู้สึกสับสนเวลาที่เรียน Economics	2.33	0.73	ระดับปานกลาง
5. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาเรียน Economics	2.14	0.73	ระดับปานกลาง
6. ฉันอยากให้เวลาเรียนของ Economics หมดเร็ว	1.95	0.80	ระดับปานกลาง
7. ฉันอยากเรียน Economics บ่อย ๆ	2.48	0.68	ระดับสูง
8. ฉันออกเสียงคำศัพท์ Economics ผิด บ่อยมาก	1.90	0.70	ระดับปานกลาง
9. ฉันใช้เวลาฟังคุณครูพูดใน Economics	2.29	0.72	ระดับปานกลาง
10. ฉันตั้งใจตอบคำถามของครูใน Economics	2.38	0.59	ระดับสูง
ค่าเฉลี่ย	2.16	0.70	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 17 ได้พบว่า นักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิธีปกติ มีเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับ (\bar{X} = 2.16) และมีค่าเบี่ยงเบนในระดับ (S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาระดับเจตคติของแต่ละรายการ ก็พบว่ามีเพียง 2 รายการที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และ 8 รายการมีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับปานกลาง รายการที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันอยากเรียน Economics บ่อย ๆ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยในระดับ (\bar{X} = 2.48) รายการดังกล่าวเป็นข้อความเชิงบวก ซึ่งได้รับค่าเท่า 3 เมื่อนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความ รายการที่ได้ค่าเฉลี่ยมากในอันดับที่ 2 คือ ฉันตั้งใจตอบคำถามของครูใน Economics ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยในระดับ (\bar{X} = 2.38) นอกจากรายการดังกล่าว มีแต่รายการที่ได้ค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง รายการที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เรียน Economics ยากมากซึ่งได้ค่าเฉลี่ยในระดับ (\bar{X} = 1.86) เมื่อแปลความก็เป็นค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับเจตคติปานกลาง

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม (โดยพิจารณาคะแนนของนักเรียนแต่ละคน)

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	N	F	Sig	t	Df	P
กลุ่มทดลอง	23.71	1.41	21	14.32	.00	2.95	28.93	.01**
กลุ่มควบคุม	21.62	2.92	21					

**P ≤ .01

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ จะได้ว่า กลุ่มทดลองซึ่งได้เรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาและนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 (ค่าพีเท่ากับ .01) ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยคำนวณว่านักเรียนแต่ละคนได้คะแนนเจตคติเท่าไรโดยการรวมทั้งสิบข้อ และหาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ในการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (f-test) ปรากฏว่า sig เท่ากับ 0.01 ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การทดสอบที่แบบกรณีประชาชนมีความแปรปรวนไม่เท่ากัน (equal variances not assumed) เจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีเจตคติในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีการปกติมีเจตคติในระดับปานกลาง

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental-Design) ซึ่งศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test Non-equivalent Control Group Design) ในการวิจัยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่ละกลุ่มมีนักเรียนจำนวน 21 คน ผู้วิจัยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และเลือกกลุ่มทดลองโดยการจับฉลากผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับวิธีการเรียนปกติ
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และเปรียบเทียบกับเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนโดยวิธีการเรียนปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง โดยใช้การจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในห้องเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเป็น 4 บทเรียน Using Resources, Income and Expenses, Budgeting, Exchanging goods and services ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดอิงจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน 2551 สาระเศรษฐศาสตร์

2. แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาซึ่งประกอบด้วย 15 ข้อ ประกอบด้วย 5 ข้อที่ทดสอบความสามารถในการฟัง 5 ข้อที่ทดสอบความสามารถในการระบุ

คำศัพท์ และ 5 ข้อที่ทดสอบความสามารถในการโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การทดสอบดังกล่าวเป็นการทดสอบรายบุคคล

3. แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ซึ่งประกอบด้วย 10 ข้อ โดยพิจารณา 1) ด้านความรู้ ความคิดและความเข้าใจ 2) ด้านอารมณ์ความรู้สึก และ 3) ด้านพฤติกรรม แบบสอบถามประกอบด้วยข้อความเชิงบวก 5 ข้อ และข้อความเชิงลบ 5 ข้อ

ขั้นตอนในการดำเนินวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือวิจัยและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หลักการและเทคนิคในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ เอกสารเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบธรรมชาติ เอกสารเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เอกสารเกี่ยวกับทักษะฟังและพูดภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นผู้วิจัยบูรณาการวิธีการสอนแบบธรรมชาติกับวิธีการสอนแบบเนื้อหาและภาษาจนมีสามขั้นตอนในการดำเนินการสอน ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนนั้นในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน โดยแต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 150 นาทีหรือ 3 คาบเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษเรื่องวลีและคำศัพท์ที่ใช้ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์ และแบบวัดเจตคติ หลังสร้างเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้และเก็บข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ได้รับการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เป็นเวลา 12 คาบเรียนโดยประมาณ 2 เดือน หลังจากการสอนตามแผนเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนก็ทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์ โดยนักเรียนทำการทดสอบทีละคน ซึ่งประกอบด้วย 15 ข้อ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามวิธีการปกติเป็นเวลา 12 คาบเรียนเหมือนกัน และทำแบบทดสอบเหมือนกัน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test for independent samples

3. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ หลังการเรียนนักเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแต่ละคนกรอกแบบวัดเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาพบว่า ได้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าแต่ละองค์ประกอบส่วนมากมีคุณภาพในระดับดีมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับวิธีการเรียนแบบปกติ พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมด้วยวิธีการปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา และนักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมแบบปกติมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ได้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าแต่ละองค์ประกอบส่วนมากมีคุณภาพในระดับดีมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจาก แผนการเรียนรู้ที่จัดทำมีขั้นตอนที่ชัดเจน ผู้วิจัยสร้างแผนการเรียนรู้ 4 แผน ซึ่งแต่ละแผนใช้เวลา 3 ชั่วโมง แต่ละชั่วโมงมีการเน้นทักษะที่แตกต่าง ชั่วโมงแรกเน้นทักษะการฟัง ชั่วโมงที่สองเน้นการพูดคำศัพท์ และชั่วโมงที่สามเน้นการพูดโต้ตอบ ซึ่งตรงกับขั้นการพร้อมของผู้เรียนภาษาตาม Krashen & Terrel (1983) ที่ระบุในเรื่อง “Natural Approach” นอกจากนี้กิจกรรมที่จัดในการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้รับตัวบ่อนทางภาษามากมาย ชั่วโมงที่ 1 ในแต่ละแผนการเรียนรู้เน้นการรับตัวบ่อนทางภาษา ส่วนชั่วโมงที่ 2 ยังเน้นการรับตัวบ่อนทางภาษาเหมือนเดิม แต่ก็ทำให้นักเรียนต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหาและต้องพูดคำศัพท์ด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับสมมติฐานตัวบ่อนของ Krashen (1983) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนได้รับภาษา เมื่อเขาเข้าใจข้อความที่ยากกว่าความรู้เดิมเพียง

เล็กน้อย แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้เริ่มจากทักษะที่ง่าย คือ การฟัง ไปถึงทักษะที่ยาก คือการพูดโต้ตอบ ซึ่งใช้ความสามารถในการฟัง การคิดและการพูด

ในการสร้างแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาที่นำมาสอนและพิจารณาว่านักเรียนควรจะมีความรู้เนื้อหาวิชาและวัฒนธรรม ทักษะในการสื่อสารและกระบวนการคิดอะไรบ้างหลังเรียนบทเรียนจบ เนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาสอนก็ตรงตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หลังจากนั้นผู้วิจัยก็เลือกทักษะการคิด การแก้ปัญหา และการสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยต้องการจะพัฒนา และพิจารณาคำถามและภาระงานที่จะช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้มีภาระงานที่ฝึกฝนความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ นักเรียนฝึกความจำในช่วงแรกของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และมีกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน และภาระงานที่ก่อกำหนดให้นักเรียนต้องวิเคราะห์เนื้อหา อย่างเช่น การจำแนกประโยคกว่าประโยคนั้นพูดถึงรายได้หรือรายจ่าย และภาระงานที่ก่อกำหนดให้นักเรียนต้องประเมินพฤติกรรมว่าพฤติกรรมนั้นเหมาะสมหรือไม่ อย่างเช่นนักเรียนประเมินว่าสินค้าใดที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและสินค้าใดที่ไม่จำเป็น ในขั้นต่อไปผู้วิจัยเลือกภาษาในการเรียน ซึ่งก็คือคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่นักเรียนต้องรู้เพื่อเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน และภาษาเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งก็คือคำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่นักเรียนต้องใช้ในการทำภาระงานต่าง ๆ และผู้วิจัยกำหนดภาษาผ่านการเรียนรู้ ซึ่งคือทักษะในการใช้ภาษาที่นักเรียนควรจะมีฝึก อย่างเช่น การนำเสนอและการพูดบทสนทนา ภาษาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ก็ค่อนข้างง่าย เนื่องจากนักเรียนกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยก็ยังเลือกประเด็นทางวัฒนธรรมที่ตรงกับบทเรียนและที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น และเกิดความเข้าใจถึงชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นอกจากนั้นวัฒนธรรมที่นำมาเสนอ ก็ควรจะช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน วิธีการสร้างแผนดังกล่าวสอดคล้องกับวิธีการสร้างแผนที่ พรพิมล ประสงค์พร และ จิตรา จันทราเกตุรวี (2562) เสนอว่า แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งมีขั้นตอนในการออกแบบแผนการสอนดังนี้ 1) พิจารณาเนื้อหา 2) การเชื่อมโยงเนื้อหาและกระบวนการคิด 3) การให้คำจำกัดความของการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ 4) การตระหนักด้านวัฒนธรรมและโอกาส 5) ชั้นเตรียมบทเรียน 6) ขั้นกำกับติดตามและประเมินการนำการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสู่การปฏิบัติ

ผลของการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความสามารถในการฟัง

และการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 ซึ่งอาจมาเนื่องจาก วิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นวิธีการสอนที่เน้นกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม นักเรียนจะไม่ได้เรียนเรื่องเกี่ยวกับภาษาอย่างเดียว แต่เขาต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้เรียน ซึ่งการทำทำความเข้าใจกระตุ้นให้นักเรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์อย่างแท้จริง อย่างเช่น นักเรียนไม่สามารถแยกแยะระหว่าง income (รายรับ) และ expenses (รายจ่าย) หากเขาไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นอย่างแท้จริง เนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียน เป็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนประสบในชีวิตประจำวัน ซึ่งตรงกับ Brown (2014) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์หรือความรู้เดิมในเนื้อหา ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ และการเรียนรู้ประสบความสำเร็จเมื่อเนื้อหาเป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรมและนักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่นั่นกับชีวิตตัวเองได้ หากนักเรียนต้องใช้ความพยายามในการทบทวนข้อมูลอีกครั้ง ทำให้เขาจำเนื้อหาได้ดีขึ้น ซึ่งคงจะเป็นเหตุผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองได้คะแนนในการทดสอบสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนั้นนักเรียนที่เรียนตามวิธีแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาต้องฝึกทักษะการฟังอย่างแท้จริง เนื่องจากการขาดความสามารถในการฟังภาษาทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหา และไม่สามารถสื่อสารได้ หลังจากการฝึกการฟังนักเรียนจะฝึกการพูดเป็นคำและวลีสั้น ๆ และฝึกการสื่อสารกับเพื่อน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของแต่ละแผน ตามวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา นอกจากนั้นนักเรียนก็ยังต้องใช้กระบวนการคิด ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและภาษาดีขึ้นกว่าเดิม กิจกรรมที่จัดในการเรียนรู้ตามวิธีแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานักเรียนต้องแสดงความเข้าใจของตน และต้องใช้ภาษาที่ได้เรียนมาเพื่อการแสดงความเข้าใจของตนเอง อย่างเช่น โดยการนำเสนอและการแสดงบทบาทสมมติ เป็นเหตุให้นักเรียนต้องฝึกฝนทักษะฟังและการพูดของตัวเองตลอดเวลา และทำให้นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดที่สูงกว่าทักษะของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร, 2560) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง ผลของการสอนแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความสามารถในการฟัง-พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05

อีกประเด็นคือผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน ในช่วงเวลาที่ 1 ผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษา ซึ่งยากกว่าความรู้เดิมของนักเรียนเพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยสอนคำศัพท์หรือโครงสร้างทางภาษาด้วยสื่อที่ช่วยทำความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์นั้น ผู้เรียนมีโอกาสดังกล่าวจะได้ยินคำศัพท์หลายรอบ ก่อนที่เขาจะต้องนำมาใช้เองในการผลิตภาษาในช่วงเวลาที่ 2 ครั้งแรกนักเรียนยังไม่ต้องแสดงออกความเข้าใจด้วยคำพูด แต่ใช้วิธีอื่นอย่างเช่น ทำท่าทางหรือวาดรูป ผู้เรียนจึงมีเวลาในการรับรู้คำศัพท์และโครงสร้างต่าง ๆ ตรงกับสมมติฐานตัวป้อนของ Krashen (1983) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนได้รับรู้ภาษาเมื่อที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความที่ยากกว่าความรู้เดิมเพียงเล็กน้อย (comprehensible input) ในกิจกรรมเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ผู้เรียนก็จะมีโอกาสที่ได้รับปัจจัยป้อนทางภาษาจำนวนมากและมีบริบทและสื่อพอที่จะทำให้ความเข้าใจ อาจเป็นเหตุให้กลุ่มทดลองได้คะแนนมากกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งการสอนในกลุ่มควบคุมเน้นการเรียนรู้ภาษา มากกว่าการรับรู้ภาษา และผู้วิจัยสามารถสังเกตได้ว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า เนื่องจากผู้เรียนในกลุ่มทดลองส่วนมากบอกคำศัพท์ได้โดยไม่มีตัวเลือก ซึ่งเป็นตอนของแบบทดสอบที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมทำไม่ค่อยได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นินา อิศมิง (2560) ทำวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนการสอนตามแนวคิดธรรมชาติที่เน้นกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกตที่มีต่อความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญในระดับ .01

ผลของการวิจัยข้อที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาและนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 อาจมาเนื่องจากเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนเป็นเนื้อหาจากวิชาความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งน่าสนใจว่าการเรียนทฤษฎีทางภาษา เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ก็เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการผลิตสินค้าและการเงิน ซึ่งนักเรียนทุกคนก็ต้องใช้เงิน เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียน นักเรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างบทเรียนและชีวิตตนเองได้ ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจมากขึ้น ในการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานักเรียนได้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ได้พัฒนากระบวนการคิดและความสามารถในการสื่อสาร และได้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน เมื่อผู้วิจัยสอนแผนที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยจึงนำความรู้ทางวัฒนธรรมมาสอนต้นชั่วโมงเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ส่วนกลุ่มควบคุมการสอน

เน้นการจำคำศัพท์และโครงสร้างภาษามากกว่าการสอนเนื้อหา มีการฝึกฝนการสนทนาและกระบวนการคิดน้อยกว่า และไม่มีการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนในระดับปานกลาง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ก็ยังใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่นักเรียนต้องแยกแยะระหว่างสองสิ่ง หรือวิเคราะห์เรื่องสั้นเพื่อประเมินพฤติกรรมของบุคคลในเรื่อง อย่างเช่น ว่าพฤติกรรมการใช้เงินในเรื่องเหมาะสมหรือไม่ และสามารถปรับปรุงได้อย่างไร นอกจากนี้ก็ยังมีกิจกรรมที่นักเรียนต้องหาข้อมูลจากเพื่อนหรือต้องฝึกบทสนทนา ซึ่งทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งอาจเป็นเหตุให้นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในระดับที่สูงกว่าระดับเจตคติของกลุ่มควบคุม ซึ่งตรงกับวิจัยของ (ณิชภัทร ฤทธิละคร, 2563) ซึ่งทำวิจัย “การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58

กิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ที่ผู้วิจัยจัดก็ตรงกับหลักการของการสอนแบบธรรมชาติ ซึ่งกิจกรรมในแต่ละแผนให้นักเรียนมีโอกาสนี้ที่จะแสดงออกความเข้าใจโดยไม่ต้องพูดภาษาอังกฤษ อย่างเช่น การแสดงออกโดยการวาดรูป ชี้ภาพหรือแสดงท่าทาง และนักเรียนจะใช้ภาษาในช่วงเวลาที่ 2 ของแต่ละแผน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลายและไม่รู้สึกเครียดวิตก นอกจากนี้ผู้วิจัยก็ยังจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างเช่น ช่วยนักเรียนเข้าใจข้อความโดยใช้สื่อที่หลากหลาย มีภาพประกอบจำนวนมาก ใช้วิดีโอ พาวเวอร์พอยท์ และใบงานต่าง ๆ และมีกิจกรรมหลากหลายที่ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น ซึ่งตรงกับสมมติฐานการกลั่นกรองด้านจิตใจของ Krashen (1983) ที่กล่าวว่า เจตคติกับความรู้สึกของผู้เรียนมีผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการรับรู้ภาษา ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง และไม่วิตกกังวลต่อการเรียนรู้ภาษาประสบความสำเร็จในการรับรู้ภาษามากกว่า ดังนั้นผู้สอนจึงต้องจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และหลีกเลี่ยงสิ่งทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวล ในการสอนนักเรียนได้รับตัวบ่งชี้ทางภาษาในปริมาณที่พอประมาณและไม่มากเกินไป นักเรียนก็เลยรู้สึกว่าการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ไม่ยากจนเกินไป ซึ่งได้เห็นจากการที่นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความ “ผมคิดว่าฉันเข้าใจประโยคใน Economics” มากที่สุด คะแนนของข้อความนี้

เท่ากับ 2.71 เป็นลำดับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเศษฐ์ เสือภูมิ (2563) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ธรรมชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหกรณ์นิคมเกลือ” และพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนต้องทบทวนคำศัพท์ในทุกชั่วโมงเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนไม่ลืมคำศัพท์ และก่อนทำกิจกรรมควรทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้เพื่อทำกิจกรรมนั้นได้ เนื่องจากนักเรียนบางคนอาจไม่สามารถทำกิจกรรมได้ เนื่องจากลืมคำศัพท์
2. ผู้สอนต้องจัดเวลาให้เหมาะสม เนื่องจากกิจกรรมอาจใช้เวลามากกว่าที่คาดคิด ทำให้ไม่สามารถจัดทุกกิจกรรมตามแผนได้หรือเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดเวลาให้เพียงพอ เนื่องจากถ้าเกิดเวลาสำหรับกิจกรรมไม่พอ อาจทำให้กิจกรรมไม่พัฒนาความสามารถของนักเรียนตามที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
3. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายและตรงตามหลักการของวิธีการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อให้ผู้เรียนไม่เบื่อและตั้งใจเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมทบทวนคำศัพท์ควรเน้นทักษะทั้งสี่ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มาใช้จัดกิจกรรมกับนักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในวิชาสังคมศึกษาหรือวิชาอื่น ๆ
2. ควรจะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มาใช้จัดกิจกรรมกับนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเขียนภาษาอังกฤษในวิชาสังคมศึกษาหรือวิชาอื่น
3. ควรจะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มาใช้จัดกิจกรรมกับนักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษในรายวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือสุขศึกษา

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ จันทร์อยู่. (2554). การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทย
ชาวญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์เกษตรกรแห่งประเทศไทย.
- กุลิสรา จิตรชญาวณิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บำหย้น อิมสำราญ. (2550). ภาษากับการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะ
อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนาธิป พรกุล. (2551). การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์
และการเขียน (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท วี.พรินท์ (1991) จำกัด.
- ชายุดา จันทะปิตตา. (2555). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัด
บุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ณิชารัทธ ฤทธิละคร. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจและความรู้เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนการสอนกลวิธีเป็น
ฐานร่วมกับแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศ.ม., มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี.
- เดือนใจ อัฐวงศ์. (2557). การเป็นผู้ฟังที่ดี. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, จาก
http://www.med.cmu.ac.th/dept/rehab/2010/images/stories/Good_listening.pdf
- ทิวาพร ทวารมณ และสายสุนี ชัยมงคล. (2556). Problems of Thai Students in
Comprehending English Mathematics. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี, 9(2), 347-365.
- ทิตนา แคมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลซีปปา
(CIPPA MODEL) วารสารครุศาสตร์, 27(3), 1-17.

- ธีรภรณ์ กิจจักษ์. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร. **วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**, 3(1), 52-58.
- นีนา อีสมิง. (2560). ผลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกตที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). **จิตวิทยาการศึกษา= Educational Psychology**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรพิมล ประสงค์พร และ จิตรา จันทราเกตุรวี. (2562). แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา. **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์**, 20(1), 139 -152.
- พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ(Natural Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การค้นคว้าอิสระ ศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- พริมรส นนทักดิ์. (2547). **การวิจัยพหุกรณีเพื่อศึกษาการดำเนินงานของโครงการโรงเรียนสองภาษา**. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- พัทธ์ธนันต์ แสงพลอย. (2565). ผลของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าอิสระ ศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- พิรุณไพบรย์ สำโรงทอง. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการจัดการเรียนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ภัทรวดี บันดี. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับแบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- รมณี พันธ์ขาว. (2558). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร,
พิษณุโลก.

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). **การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะ
การฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนมารีวิทยา.** การค้นคว้าอิสระปริญญา ศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

วารินทร์ รัตม์พรหม. (2542). **การออกแบบและพัฒนาระบบการสอน.** กรุงเทพฯ: ภาควิชา
เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วาสนา ประवालพุกษ์. (2524). **ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยา. วารสารการวัดผลทางการศึกษา,**
3(2), 1-6.

วิเชษฐ เลือภูมิ. (2563). **การพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิถีธรรมชาติของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหกรณ์นิคมเกลือ. วารสารบัณฑิต มรภ. บ้าน
สมเด็จพระเจ้าพระยา, 5(2), 51-61.**

ศศิธร เวียนวะลัย. (2556). **การจัดการเรียนรู้ (Learning Management).** กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). **เจตคติ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.

สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2562). **แนวคิดและหลักการของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
เนื้อหาและภาษา (CLIL). วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 17(2), 33-48.**

สุจินดา คำเงิน. (2562). **การสังเคราะห์ความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตาม
แนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL). วารสารราชภัฏร้อยเอ็ด, 14(1), 249-260.**

สุชีรา มะหิเมือง. (2555). **การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วย
การวิจัยในชั้นเรียน.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุวรรณา ดีไพบูลย์. (2559). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ. วารสารมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 10(1), 84-108.**

อนงค์กร ศรีเจริญ. (2548). **การใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง
พูดภาษาอังกฤษและความสามารถในการรู้คำศัพท์ของผู้เรียนในระดับเตรียม
ความพร้อม. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.**

- อวยพร พาณิช. (2553). **ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงษ์โสธร. (2543). **แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร. (2560). ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์**, 1(2), 174–186.
- อุบลรัตน์ เพ็งสถิต. (2542). **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุษา คงทอง. (2553). **คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียนรู้**. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์: โรงพิมพ์เทียนวัฒนาพรินติ้ง.
- Al-Sobhi, B. M. S. (2017). Arab ESL Secondary School Students' Spelling Errors. **International Journal of Education & Literacy Studies**, 5(3), 16–23.
- Best, J. (1977). **Research in Education**. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Brown, P. C., Roediger, H. L. and McDaniel, M. A. . (2014). **make it stick: The Science of Successful Learning**. Cambridge, Massachusetts: The Belknap Press of HarvardUniversity Press.
- Brownell, J. (1996). **Listening: Attitudes, Principles, and Skills**. Boston: MA: Allyn and Bacon.
- Burns, A. J. H. (1997). **Focus on Speaking**. Sydney: National Center for English Language Teaching and Research.
- Coyle, D., Hood, P. and Marsh, D. (2010). **CLIL: Content and language integrated learning**. Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press.
- Goudarzi, A. (2012). The Influence of Natural Approach in Learning Language Skills (English) on Borujerd University Faculty Members. **Journal of Basic and Applied Scientific Research**, 2(9), 9432–9437.
- Harmer, J. (2007). **How to teach English**. Edinburgh Gate, London: Pearson Education Limited.

- Heaton, J. (1990). **Classroom Testing**. London: Longman.
- Krashen, S. (1987). **Principles and practice in second language acquisition**. New York: Prentice–Hall International.
- Krashen, S. (1983). **The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom**. Hempstead: Prentice Hall Europe.
- Madsen, H. (1983). **Techniques in testing**. New York: Oxford University Press.
- Marsh, D. (1994). **Bilingual Education & Content and Language Integrated Learning**. In U. o. Sorbonne (Ed.). Paris: International Association for Cross–cultural Communication, Language Teaching in the Member States of the European Union (Lingua).
- Montgomery, C. (2000). **Speaking Rubric**. retrieved May 10, 2021 from <https://studylib.net/doc/7842761/speaking-rubric>
- Peterson, P. W. (1991). A synthesis of methods for interactive listening. **Teaching Forum**(27), 13–18.
- Richards, J. and Rogers, T. (2001). **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Rixon, S. (1986). **Developing Listening Skills**. London: MacMillan.
- Rost, M. (1991). **Introducing Listening**. London: Penguin.
- Underwood, M. (1989). **Teaching Listening**. London: Longman.
- Vandergrift, L. (2004). Listening to Learn or Learning to Listen. **Annual Review of Applied Linguistics**, 24, 3–25.
- Vandergrift, L. (2016). **Listening: theory and practice in modern foreign language competence**. retrieved October 20, 2022, from <https://web-archive.southampton.ac.uk/www.llas.ac.uk/resources/gpg/67.html>
- Weir, C. J. (1990). **Communicative language testing**. New York: Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2”

1. นาง ชณิษฐนันท์ สุภักตสกลหิรัญ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านตาลเหนือ (ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ)
2. อ.ดร. วสันต์ สรรพสุข อาจารย์ประจำวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยพะเยา (ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศาสตร์)
3. อ.ดร. กิตติศักดิ์ นิเวรัตน์ อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล)

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง โดยใช้การจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเป็น 4 บทเรียน Using Resources, Income and Expenses, Budgeting, Exchanging goods and services ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดอิงจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน 2551 สาระเศรษฐศาสตร์
2. แบบทดสอบหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติร่วมกับ วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ซึ่งประกอบด้วย 15 ข้อ
3. แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ซึ่งประกอบด้วย 10 ข้อ โดยพิจารณา 1) ด้านความรู้ ความคิดและความเข้าใจ 2) ด้านอารมณ์ความรู้สึก และ 3) ด้านพฤติกรรม

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2”

คำชี้แจง ขอให้ท่านได้กรุณาประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความเหมาะสม พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง ดีมาก
- 4 หมายถึง ดี
- 3 หมายถึง พอใช้
- 2 หมายถึง ต้องปรับปรุง
- 1 หมายถึง ใช้ไม่ได้เลย

รายการของความคิดเห็น	คะแนนประเมินความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (Learning Standards and Indicators) 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เหมาะสมกับวัยของนักเรียน						
2. สาระสำคัญ (Learning Concept) 2.1 สาระสำคัญตรงกับประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่สอนในแผน						
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives) 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้ มีความชัดเจน						

รายการของความคิดเห็น	ความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
3.2 จุดประสงค์ (Objectives) มีความสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในสาระ เศรษฐศาสตร์						
3.3 จุดประสงค์ (Objectives) ครอบคลุมความรู้ (K) ทักษะ (S) และเจตคติ (A)						
4. สมรรถนะสำคัญ (competencies)						
4.1 สมรรถนะสำคัญสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ และเจตนารมณ์ของหลักสูตร						
5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (desired characteristics)						
5.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้และเจตนารมณ์ของหลักสูตร						
6 สาระเรียนรู้ (Learning Content: Economics)						
6.1 สาระการเรียนรู้ตรงกับเนื้อหาที่กำหนดใน แผนการจัดการเรียนรู้						
6.2 สาระเรียนรู้ตรงกับวัยระดับชั้นของนักเรียนและ ความสนใจของนักเรียน						
7 วิธีการสอน (teaching method)						
7.1 ที่มาของวิธีการสอนสอดคล้องกับหลักการและทฤษฎี การสอนภาษาอังกฤษ						
7.2 วิธีการสอนมีการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนตามที่ กำหนดไว้						

รายการของความคิดเห็น	ความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
8 กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities)						
8.1 กิจกรรมการเรียนรู้จัดตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้						
8.2 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน						
8.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง						
9 สื่อการเรียนรู้ (materials)						
9.1 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรม						
9.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย						
10 การวัดและประเมินผล (Student assessment)						
10.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้						

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

ลงชื่อ

.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบ

Aekthawewit School, Maesai, Chiangrai		
Post-test	Economics.	Grade 2
One-by-one test		Time: 15 minutes

Name: _____ No.: _____

Part 1 (Listening) (Students are tested one-by-one)

The teacher says a word and students point to the matching picture.

(5 points)

1) carpenter	2) school fee	3) record
4) exchange	5) bank	

																											
																											
<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <thead> <tr> <th>Date</th> <th>Item</th> <th>Income</th> <th>Expense</th> <th>Balance</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>18/04</td> <td>From Mum</td> <td>25</td> <td>-</td> <td>25</td> </tr> <tr> <td>18/04</td> <td>Lunch</td> <td>-</td> <td>10</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>18/04</td> <td>Candy</td> <td>-</td> <td>5</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>18/04</td> <td>Notebook</td> <td>-</td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> </tbody> </table>	Date	Item	Income	Expense	Balance	18/04	From Mum	25	-	25	18/04	Lunch	-	10	15	18/04	Candy	-	5	10	18/04	Notebook	-	5	5		
Date	Item	Income	Expense	Balance																							
18/04	From Mum	25	-	25																							
18/04	Lunch	-	10	15																							
18/04	Candy	-	5	10																							
18/04	Notebook	-	5	5																							

Part 2 (Speaking)

The student states the word that the picture shows. (5 points)

6.

7.

8.

9.

10.

Part 3: Speaking

Answer the questions in full spoken sentences. (5 points)

11. What does he do?

12. Is doctor an illegal job?

13. Is soda a necessary expense?

14. Is wood a material, labour or tool?

15. Is the dress cheap or expensive?

\$1,357

คำชี้แจง

- 1) แบบทดสอบมีทั้งหมด 3 ตอน ตอนละ 3 คะแนน รวมทั้งหมด 9 คะแนน
 ตอนที่ 1 นักเรียนต้องชี้ภาพที่ตรงกับคำศัพท์ที่ครอบอก (3 คะแนน)
 ตอนที่ 2 นักเรียนบอกคำศัพท์ที่แสดงในภาพ (3 คะแนน)
 ตอนที่ 3 นักเรียนตอบคำถามแบบเติมประโยค (3 คะแนน)
- 2) นักเรียนสอบทีละคน
- 3) เกณฑ์การให้คะแนนตามรูปรีด
- 4) ระดับคะแนนแบ่งเป็น 3 ระดับ
- 7- 9 Good (ดี)
- 5 - 6 Fair (พอใช้)
- 3 - 4 Needs improvement (ต้องปรับปรุง)
- เกณฑ์การผ่าน ระดับพอใช้ขึ้นไป

เกณฑ์ในการประเมินการฟังและพูด

ความสามารถใน การฟังและพูด	3	2	1
ความสามารถด้าน การฟังคำศัพท์	ฟังแล้วชี้บอกคำได้ ถูกต้อง 4 ถึง 5 คำ	ฟังแล้วชี้บอกคำได้ ถูกต้อง 2 ถึง 3 คำ	ฟังแล้วชี้บอกคำได้ 1 คำหรือน้อยกว่า
ความสามารถด้าน การพูดคำศัพท์	พูดคำศัพท์ได้ ถูกต้อง 4 ถึง 5 คำ	พูดคำศัพท์ได้ ถูกต้อง 2 ถึง 3 คำ	พูดคำศัพท์ได้ ถูกต้อง 1 คำหรือ น้อยกว่า
ความสามารถใน การโต้ตอบ (ฟังพูด)	สามารถตอบคำถาม ได้ 4 ถึง 5 ข้อ	สามารถตอบคำถาม ได้ 2 ถึง 3 ข้อ	สามารถตอบคำถาม ได้ 1 ข้อหรือน้อย กว่า

แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียน Economics
โดยใช้ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach)
ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
คำชี้แจง

๑. แบบวัดเจตคตินี้มีจุดประสงค์เพื่อวัดความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียน เศรษฐศาสตร์ (Economics) โดยใช้ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
๒. นักเรียนฟังคุณครูอ่านข้อความแต่ละข้อ และทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับเจตคติของนักเรียนต่อข้อความนั้น (เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, ไม่เห็นด้วย)

ข้อความ	ความคิดเห็นของนักเรียน		
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1. ฉันรู้สึกว่าคุณครูอ่านข้อความหมายของคำศัพท์ใน Economics			
2. ฉันรู้สึกว่าคุณครูเข้าใจประโยคใน Economics			
3. เรียน Economics ยากมาก			
4. ฉันรู้สึกสับสนเวลาที่เรียน Economics			
5. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาเรียน Economics			
6. ฉันอยากใช้เวลาเรียนของ Economics หมดเร็ว			
7. ฉันอยากเรียน Economics บ่อย ๆ			
8. ฉันรู้สึกว่าคุณครูออกเสียงคำศัพท์ Economics ผิดบ่อยมาก			
9. ฉันรู้สึกเบื่อเวลาฟังคุณครูพูดใน Economics			
10. ฉันตั้งใจตอบคำถามของคุณครูใน Economics			

ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แสดงค่าประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์ โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			โดยเฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3		
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5	ดีมาก
2.1 สารสำคัญตรงกับประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่สอนในแผน	5	5	5	5	ดีมาก
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้ มีความชัดเจน	5	5	5	5	ดีมาก
3.2 จุดประสงค์ (Objectives) มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในสาระเศรษฐศาสตร์	5	5	5	5	ดีมาก
3.3 จุดประสงค์ (Objectives) ครอบคลุมความรู้ (K) ทักษะ (S) และเจตคติ (A)	5	5	5	5	ดีมาก
4.1 สมรรถนะสำคัญสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเจตนารมณ์ของหลักสูตร	5	5	5	5	ดีมาก
5.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเจตนารมณ์ของหลักสูตร	4	5	5	4.66	ดีมาก

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			โดยเฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3		
6.1 สารระการเรียนรู้ตรงกับเนื้อหาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5	ดีมาก
6.2 สารเรียนรู้ตรงกับวัยระดับชั้นของนักเรียนและความสนใจของนักเรียน	5	5	5	5	ดีมาก
7.1 ที่มาของวิธีสอนสอดคล้องกับหลักการและทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ	5	5	5	5	ดีมาก
7.2 วิธีการสอนมีการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนตามที่กำหนดไว้	5	5	5	5	ดีมาก
8.1 กิจกรรมการเรียนรู้จัดตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้	5	5	5	5	ดีมาก
8.2 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	5	5	5	ดีมาก
8.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5	ดีมาก
9.1 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรม	5	5	5	5	ดีมาก
9.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	5	5	5	ดีมาก
10.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5	ดีมาก

แสดงค่าประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบ ที่ใช้ในการวิจัย “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			โดยเฉลี่ย	แปลผล	
	ข้อ	1	2			3
1. ความยากง่ายของแต่ละข้อ	1	5	4	5	4.66	ดีมาก
สอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้	2	5	4	5	4.66	ดีมาก
ตามที่กำหนดในแผนการ	3	5	4	5	4.66	ดีมาก
จัดการเรียนรู้	4	5	4	5	4.66	ดีมาก
	5	5	4	5	4.66	ดีมาก
	6	5	4	5	4.66	ดีมาก
	7	5	4	5	4.66	ดีมาก
	8	5	4	5	4.66	ดีมาก
	9	5	4	5	4.66	ดีมาก
	10	5	3	5	4.33	ดี
	11	5	4	5	4.66	ดีมาก
	12	5	4	5	4.66	ดีมาก
	13	5	4	5	4.66	ดีมาก
	14	5	4	5	4.66	ดีมาก
	15	5	4	5	4.66	ดีมาก
2. ข้อที่ 1 – 5 ทดสอบความสามารถในการฟังของนักเรียน		5	4	5	4.66	ดีมาก
3. ข้อที่ 6 – 10 ทดสอบความสามารถในการพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ		5	4	5	4.66	ดีมาก

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			โดยเฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3		
4. ข้อที่ 11 – 15 ทดสอบความสามารถในการพูดประโยคภาษาอังกฤษแบบง่าย ๆ	5	4	5	4.66	ดีมาก
5. เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบมีความเหมาะสม	5	3	5	4.33	ดี
6. ระดับการให้คะแนนมีความเหมาะสม	5	4	5	4.66	ดีมาก

แสดงค่าประเมินความเหมาะสมของแบบวัดเจตคติที่ศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			โดยเฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3		
1. ฉันรู้ความหมายของคำศัพท์และข้อความใน Economics	5	3	1	3	ปานกลาง
2. ฉันเข้าใจประโยคใน Economics	5	3	1	3	ปานกลาง
3. เรียน Economics ยากมาก	5	5	5	5	ดีมาก
4. ฉันรู้สึกสับสนเวลาที่เรียน Economics	5	5	5	5	ดีมาก
5. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาเรียน Economics	5	5	5	5	ดีมาก
6. ฉันอยากใช้เวลาเรียนของ Economics หมดเร็ว	5	5	5	5	ดีมาก
7. ฉันอยากเรียน Economics บ่อย ๆ	5	5	5	5	ดีมาก
8. ฉันออกเสียงคำศัพท์ Economics ผิดบ่อยมาก	3	5	1	3	ปานกลาง
9. ฉันไม่ฟังคุณครูพูดใน Economics	5	5	1	3.66	ดี
10. ฉันตั้งใจตอบคำถามของครูใน Economics	5	5	5	5	ดีมาก

ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง

Lesson Plan 1

Learning Area: Social Studies, Religion and Culture

Grade 2

Course: Social Studies, Religion and Culture (Economics)

Topic: Using resources

Time: 3 periods (150 min.)

1. Learning Standard and Indicator:

Standard SO 3.1: Understanding and ability of managing resources for production and consumption; efficient and cost-effective utilisation of limited resources available; and understanding principles of Sufficiency Economy for leading a balanced life.

Indicator: (SO 3.1 GR 2/1) Specify the resources utilised for producing goods and services in daily life.

2. Learning concept

- Various resources are needed to produce goods and services; natural resources, human resources (labour), and capital resources (tools and machines). Using resources will affect the price, quality and the benefit of these goods and services to the consumer.

3. Objectives:

Cognitive domain:

- Students will be able to define the resources used to make goods and services.
- Students will be able to specify why producers use different types of resources in the production process.
- Students will be able to use vocabularies about using resources.

Psycho-motor domain:

- Students will be able to give examples for the resources that are used in the production process of goods and services.
- Students will be able to read and understand a text about the resources in the production of goods and services.

Affective domain:

- Students will be able to realise the importance to study about the usage of resources.

4. Competencies:

- Communication Capacity
- Thinking capacity

5. Desired characteristics:

- Avidity for learning

6. Content:

6.1 Content: 1. Natural resources and Man-made resources

2. Natural resources, Labour, Tools and Machines

3. Using different resources

6.2 Vocabularies: Resources, natural, cloth, hammer, saw, nail, wood, labour, tools, machine, plastic, price and quality.

6.3 Structure: Yes /No Questions + Answers (Is wood a material? Is carpenter a labour?)

7. Teaching Method: Natural Approach in conjunction with Content and Language Integrated Learning

8. Learning Activities

1st period: 50

1st step (ขั้นก่อนการพูด) (Focus on listening)

1.1 The teacher reviews the prior knowledge of the students. ครูทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน (5 minutes)

Review Goods and Services.

1.1.1 Students are given one pictures each. The pictures display goods or services.

1.1.2 Students arrange themselves into 2 groups: the students holding picture displaying goods and the students holding pictures of services.

1.1.3 Students state the vocabularies displayed on their picture card and state whether it is a good or service.

1.2 The teacher teaches the new vocabularies. The students listen and repeat after the teacher. ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู (20 minutes)

1.2.1 The teacher introduces new vocabularies: Resources, natural, cloth, chef, water, hammer, saw, nail, wood (Use flashcards)

1.2.2 The teacher checks whether students understand the pictures and repeat the vocabularies.

1.2.3 The teacher passes the picture to some students. The students hold up the pictures.

1.2.4 The teacher asks questions: “Who is holding the hammer?” Students state the name of the student holding the picture.

To be continue with the next question.

1.3 The teacher teaches phrases, language structures or content of the lesson.

ครูสอน สำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น (10 minutes)

1.3.1 The teacher puts the pictures in order. (Natural resources are grouped together and man-made resources are grouped together.)

1.3.2 The teacher asks why he has grouped the pictures in this way.

1.3.3 The teacher explains that there are two types of resources; man-made resources and natural resources.

1.3.4 Students are shown pictures and tell whether the picture displays a natural or man-made resource.

1.4 The students show their understanding. นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำพูดของครูหรือโดยวิธีการอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ (10 minutes)

1.4.1 Students fill in a worksheet. They draw 3 natural resources and 3 man-made resources.

Conclusion (5 minutes)

- The teacher shows the pictures to the students and students state the vocabularies.

2nd period: 50

2nd Step ขั้นพูดช่วงเริ่มต้น (Start Speaking)

Warm-up (5 minutes)

- The teacher has the students play a game (Simon says). The teacher gives commands and the students perform the action, for example: Put your ruler up. / Put your pencil up and so on.

2.1 The teacher introduces additional vocabularies: ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม (10 minutes)

2.1.1 The teacher introduces vocabularies: Resources, Tools, Machines, Labour, seamstress, and carpenter and explain that there are 3 types of resources: natural resources, labour, tools and machines (Use PowerPoint)

2.2 The teacher asks simple questions about vocabularies and content. ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้ (10 minutes)

2.2.1 Students are asked Yes/No Questions.

Questions: Do carpenters do the labour? Is a hammer a type of natural resource? Is wood a type of natural resource? Is a saw a type of tool? Does wood do the labour? Is water a type of tool? Do seamstresses do the labour? Is cloth a type of natural resource? Are sewing machines a type of natural resources?

2.3 The teacher asks students that require them to analyse the language or the content. ครูใช้คำถามที่ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องทำทายนักเรียนให้แก้ปัญหา คำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้เกิดการคิดขั้นสูง (10 minutes)

2.3.1 Students fill in a worksheet: They are given examples for resources used in the production of goods. (Worksheet 2)

2.3.2 Students match the resource used to natural resources, labour, tools and machine.

2.4 The teacher trains students to answer in short phrases. ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ (10 minutes)

2.4.1 The teacher introduces the phrases: Is a hammer a natural resource?

No, it isn't. A hammer is a tool.

2.4.2 Each student is given a picture of a good.

2.4.3 Students go to other students and ask: "Is wood a natural resource?"

The other student answers: "Yes, it is. Wood is a natural resource."

2.4.4 Students ask two other students.

Conclusion (5 minutes)

- Students give examples for natural resources / labourer/ tools and machines.

3rd period: 50 min.

3rd step: ขบวนการพูด Speaking

Warm-up (5 minutes)

- Students are shown various pictures on the whiteboard and the teacher says "natural resources." The students run to the whiteboard and slap the picture that shows the natural resource. The winner is given a point.

3.1 Students practise communicating in English. They use short sentences.

นักเรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนเริ่มฝึกการพูดเป็นประโยคจากการเติมคำในช่องว่าง (15 minutes)

3.1.1 The teacher shows a picture of a wooden table and a plastic table.

3.1.2 Students are asked which table they would buy? Why?

3.1.3 The teacher explains that producer might use different resources in the production of goods and services.

3.1.4 The teacher explains that different resources might make the goods more expensive and stronger: The wooden table is stronger. The wooden table is more expensive. The plastic table is not expensive. The plastic table is cheap.

3.1.5 The teacher gives further examples: plastic bag and cloth bag

3.1.6 The students are asked comprehension questions.

3.1.7 Students fill in blanks in example sentences. (Worksheet 3)

3.2.8 The students discuss the answers with the teacher.

3.2 The teacher asks questions and students answer the questions in short sentences.

ครูให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถามนั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน (10 minutes)

3.2.1 Students answer the questions of the teacher. “Which table is stronger, wood or plastic?”

The student answers: “Wood is stronger.”

Questions: Which table is stronger, wood or plastic?

Which bag will last longer, plastic or cloth?

Who makes food, chef or carpenter?

Which table is more expensive, wood or plastic?

Which is a man-made resource, water or hammer?

Which is a natural resource, wood or nail?

3.2.2 Students fill in the worksheet 4.

3.3 Students present or perform short dialogues. นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือการพูด บทบาทสมมุติเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ รวมถึงการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (20 minutes)

3.3.1 Students go in front of the classroom and state the resources used in the production process of 1 good. They can choose a range of goods. They state the natural resource, labour and tools that are used to produce the good.

3.3.2 Explain that rice is the staple food of Thailand. However, the staple food of countries in Europe and North America are bread. Explain that the reason is the different natural resources available in each place.

Conclusion (5 minutes)

- The teacher asks students why the prices and quality of goods are different.

9. Material:

- Picture cards
- PowerPoint
- Worksheet (1– 4)

10. Evaluation:

Learning Objective	Evaluation Method	Instruments	Criteria for Learning Assessment
Students will be able to define the resources used to make goods and services.	Check worksheet 1+ 2	Worksheet (1)	Passing score: 4 of 6
		Worksheet (2)	Passing score: 4 of 6
Students will be able to specify why producers use different types of resources in the production process.	Check worksheet 3+4	Worksheet (3)	Passing score: 5 of 8
Students will be able to use these vocabularies about using resources.	Vocab test	Test	Passing score: 4 of 6
Students will be able to give examples for the resources that are used in the production process of goods and services.	Observe students while presenting about the resources used in the production process of resources.	Assessment form 1	Passing score: 5 of 8
Students will be able to read and understand a text about the resources in the production of goods and services.	Check worksheet 4	Worksheet (4)	Passing score: 2 of 3
Students will be able to realise the importance to study about the usage of resources.	Observe how students answer the questions of the teacher.	Assessment form 2	Passing score: 5 of 9

Worksheet 1 – Natural and man-made resources

Name: _____ Class: _____

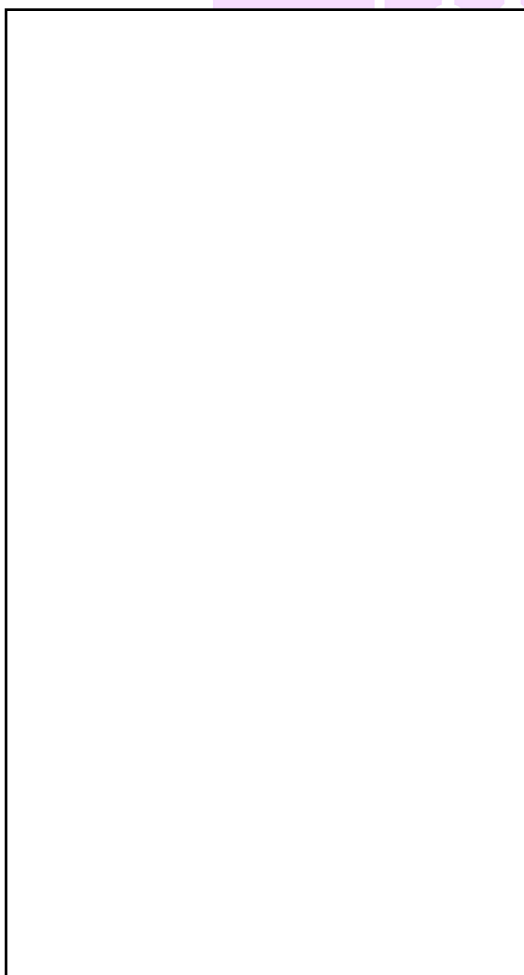
Draw 3 examples for natural resource and draw 3 examples for man-made resources.Label the resources.

(1 point for each correct answer)

Total score: 6

Passing score: 4

Evaluation: 6–5 Good 4–3 Fair 2–0 Poor

Natural resources**Man-made resources**

Worksheet 2

Name: _____ Class: _____

Match the items to the type of resources.

(3 points for each set of answers)

Total score: 6

Passing score: 4

1. Table

Natural resources	Labour	Tools, machines

Carpenter

Hammer

Wood

2. Rice

Natural resources	Labour	Tools, machines

rice cooker

rice

chef

Evaluation: 6 -5 Good

4-3 Fair

2-0: Poor

Worksheet 3

Name: _____ Class: _____

Fill in the blanks.

1. A Wooden chair is _____. (strong, not strong)
2. A _____ chair is not strong. (wooden, plastic)
3. A plastic bag does not last _____. (long, short)
4. A _____ bag last long. (cloth, plastic)
5. A _____ table is expensive. (plastic, wooden)
6. A plastic table is not _____. (price, expensive)
7. Cloth is a _____ resource. (labour, natural)
8. A hammer is a _____. (resource, tool)

(1 point for each correct answer)

Total score: 8

Passing score: 5

Evaluation: 8-7 Good

6-4 Fair

3-0 Poor

Worksheet 4

Name: _____ Class: _____

Listen to the teacher. (Then answer the questions at the bottom.)

A dressmaking factory produces clothes by hand.

They buy new sewing machine.

Now, they can produce dresses in large number and good quality.

Circle the correct answer.

(1 point each correct answer)

Total score: 3

Passing score: 2

1. How do the sewing machines help?

- a) Produce dresses in small number
- b) Produce dresses in large number

2. They use the sewing machine. How is the quality of the dresses?

- a) Good quality
- b) Poor quality

3. How should the factory produce dresses?

- a) Produce dresses by hand
- b) Use sewing machine to produce dresses.

Evaluation:

3 Good

2 Fair

1-0 Poor

Vocabulary Test

Say the word.

(1 point for each correct answer)

Total score: 6

Passing score: 4

tools	carpenter	hammer
cloth	sewing machine	wood

<p>1)</p> 	<p>2)</p>
<p>3)</p> 	<p>4)</p>
<p>5)</p> 	<p>6)</p>

Evaluation: 6 -5 Good

4-3 Fair

2-0: Poor

Assessment Form (Psycho–Motor domain)

Objective: Students can give examples for the resources that are used in the production process of goods and services.

	Quality Level		
	3 (good)	2 (fair)	1 (poor)
1. Content	Students can give an example of a natural resources, labour and tools and machine used in the production of one good.	Students can give an example of a natural resources, labour and tools and machine used in the production of one good, but incomplete.	Students cannot give examples of resources used in the production process or their examples are wrong.
2. Vocabularies:	Students can use the new vocabularies to talk about resources in the production of goods.	Students can use some of the new vocabularies to talk about resources in the production of goods.	Students can use hardly any of the new vocabularies to talk about resources in the production of goods.
3. Fluency	Students can speak English fluently without hesitation.	Students can speak rather fluent but they sometimes stop speaking and think.	Students stop and think about vocabulary frequently. They don't speak fluently.

Criteria for learning assessment:

Score	Evaluation
9 – 7	Good
6 – 4	Fair
3 – 0	Needs improvement

Assessment Form (Affective Domain)

Objective: Students will be able to realise the importance to study about the usage of resources.

	Quality Level		
	3 (good)	2 (fair)	1 (poor)
1. Paying attention	The student always pays attention when the teacher is teaching.	The student often pays attention when the teacher is teaching.	The student is always busy playing or talking. The student hardly ever pays attention to the teacher.
2. Participation in activities	The student always participates in activities, tries to answer questions and solve problems. When unsure about the answer, the student will ask the teacher.	The student often participates in activities and tries to answer question and solve problems. When unsure about the answer, the student hardly asks the teacher.	The students show very little participation in activities. When unsure about the answer, the student will not ask the teacher for help.
3. Doing exercise	The student is always eager to do exercise and make sure to answer correctly and write clearly.	The student always does his exercise. However, the writing is difficult to read or some answers are not correct.	The student needs encouragement to do his exercise or does not do the exercise at all.

Criteria for learning assessment:

Score	Evaluation
9 – 7	Good
6 – 4	Fair
3 – 0	Needs improvement

Lesson Plan 2

Learning Area: Social Studies, Religion and Culture

Grade 2

Course: Social Studies, Religion and Culture (Economics)

Topic: Income and Expenses

Time: 3 periods (150 minutes)

1. Learning Standard and Indicator:

Standard SO 3.1: Understanding and ability of managing resources for production and consumption; efficient and cost-effective utilisation of limited resources available; and understanding principles of Sufficiency Economy for leading a balanced life.

Indicator: (SO 3.1 GR 2/2) Tell their own sources of income and expenses and those of their families.

2. Learning concept

- Income is the money that a person receives in return for doing a job. There are legal and illegal jobs. Expenses are the money that people spend to buy goods and services. There are necessary expenses and unnecessary expenses.

3. Objectives:

Cognitive domain:

- Students will be able to tell various sources of income.
- Students will be able to state various necessary expenses and unnecessary expenses.
- Students will be able to use vocabularies about income and expenses.

Psycho-motor domain:

- Students will be able to distinguish between legal jobs and illegal jobs and necessary expenses and unnecessary expenses.
- Students will be able to perform a short dialogue about necessary and unnecessary expenses.

Affective domain:

- Students will be able to realise the importance of reducing one's expenses.

4. Competencies:

- Communication Capacity
- Capacity for Applying Life Skills

5. Desired characteristics:

- Honesty and Integrity

6. Content:

- 6.1 Content: 1. Income – Legal and illegal incomes
 2. Expenses – Necessary and Unnecessary
 3. Distinguish between Income and Expenses

6.2 Vocabularies: income, salary, wage, profit, legal, illegal, steal, cheat, gambling,

6.3 Structure: Is – (noun) a necessary expense?

7. Teaching Method: Natural Approach in conjunction with Content and Language Integrated Learning

8. Learning Activities

1st period: 50 min

1st step (ขั้นก่อนการพูด) (Focus on listening)

1.1 The teacher reviews the prior knowledge of the students. ครูทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน (5 minutes)

1.1.1 The teacher shows students a picture of a job. (doctor)

1.1.2 The students are asked what the person does for a living and where the person works.

1.1.3 The students are asked to name other jobs. The teacher divides the students into groups and they write down as many jobs as they can think of.

1.1.4 Students present the jobs they could think of. The group that got the most jobs wins the game.

1.1.5 The teacher asks why people work.

1.2 The teacher introduces the new vocabularies. The students listen and repeat after the teacher. ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู (20

minutes)

1.2.1 The teacher introduces new vocabularies: income, salary, wage, and profit.

The teacher shows pictures and explains the difference.

1.2.2 The students are shown a variety of jobs and guess who receives a salary/wage.

1.2.3 The teacher introduces more new vocabularies: legal, illegal, steal, cheat, gambling,

1.2.4 The students are given a variety of jobs and they decide which jobs are legal and which are illegal.

1.3 The teacher teaches phrases, language structures or content of the lesson.

ครูสอน สำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น (10 minutes)

1.3.1 The teacher explains that people in certain jobs receive salaries, while others receive wages or make profit.

1.3.2 The teacher explains that there are 2 types of jobs: legal jobs and illegal jobs.

1.3.3 Students are given an activity sheet with pictures on it.

1.3.4 The teacher reads sentences with numbers. The students match the numbers to pictures.

1.3.5 The students discuss their answers with the teacher.

1.4 The students show their understanding. นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำพูดของครูหรือโดยวิธีการอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ (10 minutes)

Students fill in a worksheet:

1.4.1 They colour pictures of jobs.

1.4.2 They cut out the pictures.

1.4.3 They paste the picture in one of 2 groups: Salary or wage.

Conclusion (5 minutes)

- The teacher shows the pictures to the students and students state the vocabularies as a class.

2nd period:

2nd Step ขั้นพูดช่วงเริ่มต้น (Start Speaking)

Warm-up (5 minutes)

- The students play a spelling game. They guess letters and vocabularies. The target vocabularies are legal income and salary.

2.1 The teacher introduces additional vocabularies: ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม (10 minutes)

2.1.1 The teacher introduces new vocabularies: Expenses, necessary, unnecessary, school fee and medical fee.

2.1.2 The teacher explains that there are 2 types of expenses: necessary and unnecessary. The teacher gives examples for both types of expenses.

2.2 The teacher asks easy questions about vocabularies and content. ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้ (10 minutes)

2.2.1 Students are asked either-or questions.

Is a salary a type of income or expense? Is buying candy an income or an expense? You make money by selling goods. Is that a salary or profit? You pay for water. Is that income or expenses? You get a wage. Is that income or expenses? Is stealing a legal or illegal job? Is being a doctor a legal or illegal job?

2.2.2 Students are given a chart in which they can see a variety of different expenses.

2.2.3 The teacher asks questions, such as “What is the biggest expense?

What expense is 20 Baht?” “How many expenses are there?” What expense is 10 Baht?”

2.3 The teacher asks questions that require students to analyse the language or the content. ครูใช้คำถามที่ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องท้าทายนักเรียนให้แก้ปัญหา คำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้เกิดการคิดขั้นสูง (10 minutes)

2.3.1 Students are given a Worksheet (Worksheet 2): Necessary and unnecessary expenses.

2.3.2 Students discuss the correct answers with the teacher.

2.4 The teacher trains students to answer in short phrases. ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ (10 minutes)

2.4.1 The teacher introduces the phrases: “Is candy a necessary expense” “No, it isn’t. Candy is an unnecessary expense.” Or Yes, it is.

2.4.2 Each student writes down 3 of their usual expenses on a small sheet of paper.

2.4.3 They go and ask their friends if the item is a necessary expense. If necessary, they will check the item. If it is unnecessary they will cross the item.

Conclusion (5 minutes)

- Students are asked to give examples for necessary and unnecessary expenses.

3rd period:

3rd step: ขั้นการพูด Speaking

Warm-up (5 minutes)

- Flash cards of previously studied vocabularies are put on a pile. Two students will come up. The teacher calls out a vocabulary and the students try to find the matching picture. The student who finds the flash card first wins.

3.1 Students practise communicating in English. They use short sentences.

นักเรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนเริ่มฝึกการพูดเป็นประโยคจากการเติมคำในช่องว่าง (10 minutes)

3.1.1 Students are given an exercise in which they match items to income and expenses.

3.1.2 The students are asked: “Is father’s salary a type of income or an expense?”

Are school fees a type of income or expense? Are medical fees a type of income or expenses? , etc.

3.1.3 Students discuss the correct answer with the teacher.

3.2 The teacher asks questions and students answer the questions in short sentences.

ครูให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถามนั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน (10 minutes)

3.2.1 Students are given an exercise in which they have to categorise several items as legal income or illegal income and necessary expenses or unnecessary expenses. The teacher assists the students by showing pictures. Students categorise the items.

3.2.2 The teachers ask questions, for example: Is the prize in a drawing contest a legal or illegal income? Is buying expensive toys a necessary or unnecessary expense?, etc.

3.2.3 Students answer the questions in short sentences, such as: “It is a legal income.” “It is an unnecessary expense.”

3.2.4 Students discuss their answers with the teacher.

3.3 Students present or perform short dialogues. นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือการพูดบทบาทสมมติเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ รวมถึงการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (20 minutes)

3.3.1 The teacher explains that the pound is the currency of England, the Dollar is the currency of the USA and Baht is the currencies of Thailand.

3.3.2 The Teacher introduces a short dialogue to the students.

3.3.3 The students are divided into pairs.

3.3.4 The students practise the short dialogue.

3.3.5 The students perform the dialogue in front of the classroom.

Conclusion (5 minutes)

- The teacher asks students to give examples of incomes and expenses.

9. Material:

- Picture cards
- PowerPoint
- Worksheet (2)
- Activity sheet (1)

- Workbook
- Dialogue

10. Evaluation:

Learning Objective	Evaluation Method	Instruments	Criteria for Learning Assessment
Students will be able to state various sources of income.	Check the worksheet	Worksheet 1	Passing score:4
Students will be able to state various necessary expenses and unnecessary expenses.	Check the worksheet	Worksheet 2	Passing score: 5
Students will be able to use vocabularies about income and expenses.	Check the vocabulary test.	Vocab-test	Passing score: 4
Students will be able to distinguish between legal jobs and illegal jobs and necessary expenses and unnecessary expenses.	Check the worksheet 2	Worksheet 2	Passing score: 5
Students will be able to perform a short dialogue about necessary and unnecessary expenses.	Evaluate whether students perform well, use the vocabularies correctly and speak fluently.	Assessment form 1	Passing score: 5
Students will be able to realise the importance of reducing expenses.	Evaluate whether students give importance to reducing expenses.	Assessment form 2	Passing score: 4

Worksheet 1: Salary and Wage

Name: _____ Class: _____

Cut the pictures and paste the jobs in their category.

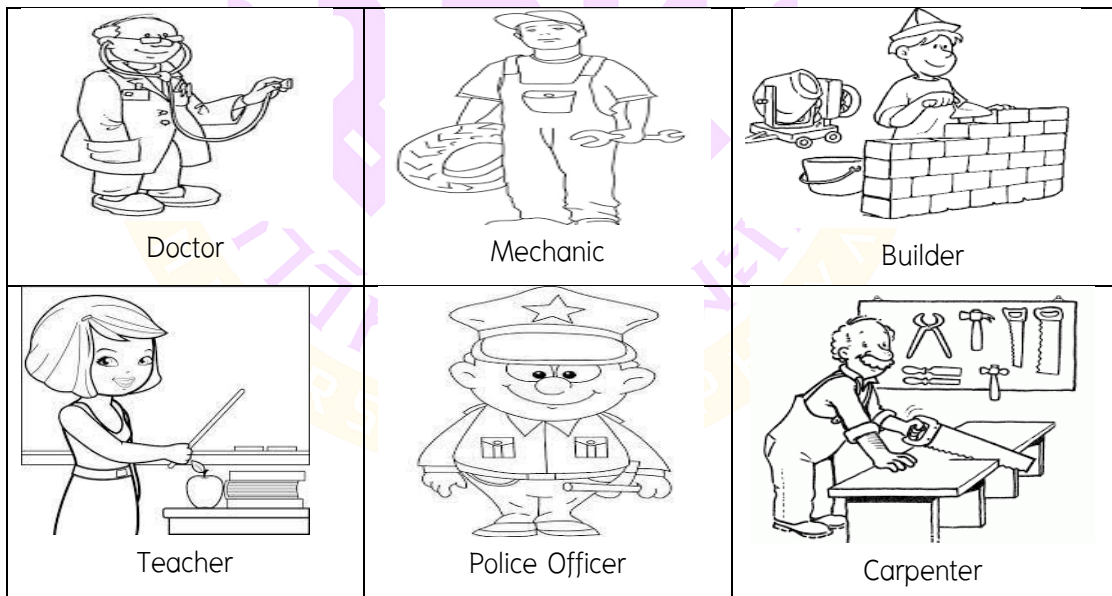
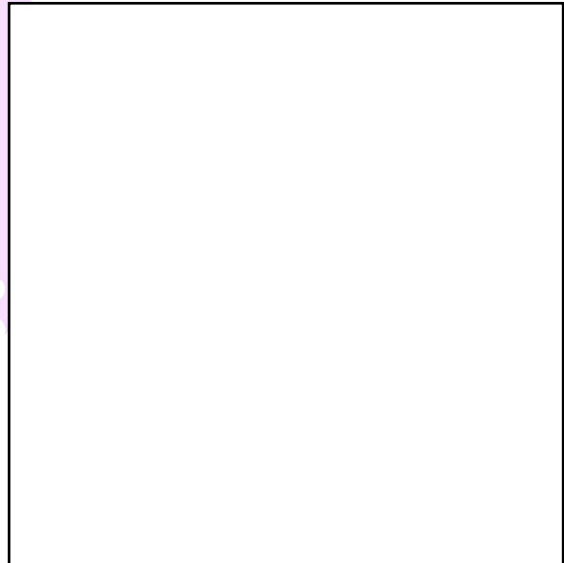
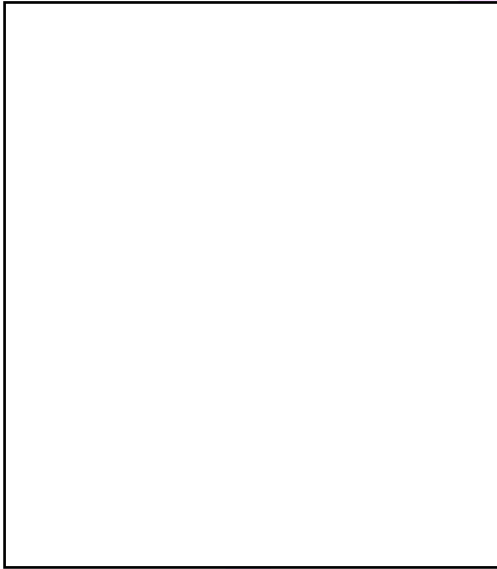
(1 point for each correct answer)

Total score: 6

Passing score: 4

Salary

Wage

Worksheet 2: Necessary and Unnecessary Expenses

Name: _____ Class: _____

Categorise the expenses whether they are necessary or unnecessary.

(1 point for each correct answer)

Total score: 8

Passing score: 5

Food

expensive toys

stationery

Necessary expenses	Unnecessary expenses

Medical fee

junk food

soda

House

candy

Listen to the sentence and write the number of the sentence in the box.

(1 point for each correct answer) Total score: 6

Passing score:

4

Sentence (Only for the teacher)

1. Doctor is a job that helps other people.
2. Working in an office is a legal job.
3. Stealing money is an illegal job.
4. Income from gambling is an illegal income.
5. The barber cut the man's hair.
6. The policeman gets a salary.

Vocabulary Test

Say the vocabulary.

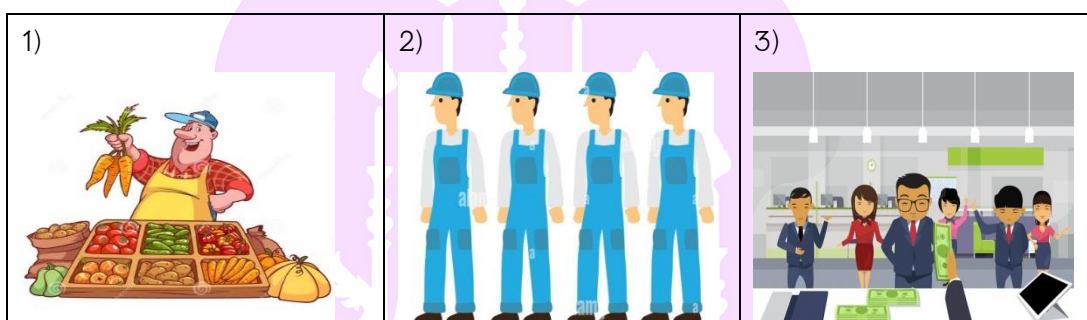
(1 point for each correct answer)

Total score: 6

Passing score: 4

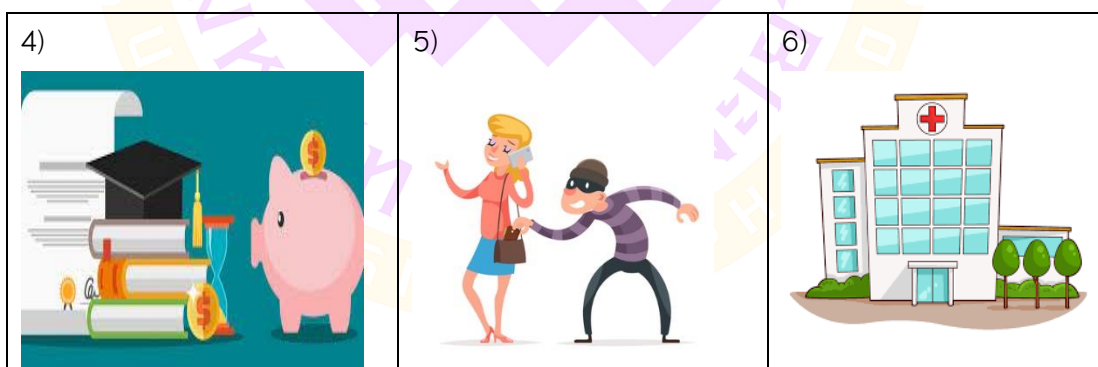
State the type of income.

Salary	wage	profit
--------	------	--------

What are these vocabularies?

Medical fee	school fee	steal
-------------	------------	-------

Dialogue

Practise the dialogue.

Student A: Where are you going?

Student B: I'm going to shop at Central.

Student A: What will you buy?

Student B: I will buy a new toy robot.

Student A: Is this a necessary expense.

Student B: No, it is not a necessary expense. But it is fun.

Assessment Form 1 (Psycho–Motor domain)

Objective: Students will be able to perform a short dialogue about necessary and unnecessary expenses.

	Quality Level		
	3 (good)	2 (fair)	1 (poor)
1. Performance	Students perform the role play very well. The body language of the students matches the spoken word.	Students perform the role play quite well. Their body language sometimes matches the spoken word.	Students perform the role play poorly. They just speak their text without any acting at all.
2. Vocabularies:	Students can use the new vocabularies, pronounce them correctly and understand the meaning.	Students can use the new vocabularies, pronounce some of them correctly and understand the meaning of some.	Students can use hardly any of the new vocabularies to talk about income and expenses.
3. Fluency	Students can speak English fluently without hesitation.	Students can speak the dialogue rather fluent but sometimes have to think about their text and stop.	Students will frequently stop to speak and think about their text.

Criteria for learning assessment:

Score	Evaluation
9 – 7	Good
6 – 4	Fair
3 – 0	Needs improvement

Assessment Form 2 (Affective domain)

Objective: Students will be able to realise the importance of reducing expenses.

	Quality Level		
	3 (good)	2 (fair)	1 (poor)
1. Students can distinguish between necessary and unnecessary expenses.	Students can always tell correctly whether items are necessary or unnecessary expenses.	Students can often tell correctly whether items are necessary or unnecessary expenses.	Students can hardly ever tell whether items are necessary or unnecessary expenses.
2. Students give importance to reducing expenses.	When asked students state that it is important to reduce expenses.	When asked students are unsure whether it is important to reduce expenses.	When asked students do not see the importance in reducing expenses.

Criteria for learning assessment:

Score	Evaluation
6, 5	Good
4, 3	Fair
2- 0	Needs improvement

Lesson Plan 3

Learning Area: Social Studies, Religion and Culture

Grade 2

Course: Social Studies, Religion and Culture (Economics)

Topic: Budgeting

Time: 3 periods (150 min.)

1. Learning Standard and Indicator:

Standard SO 3.1: Understanding and ability of managing resources for production and consumption; efficient and cost-effective utilisation of limited resources available; and understanding principles of Sufficiency Economy for leading a balanced life.

Indicator: (SO 3.1 GR 2/3) Keep records of their income and expenses.

(SO 3.1 GR 2/4) Specify the advantage of appropriate expenses to the income and those of savings.

2. Learning concept:

- Keep records of income and expenses will help students to plan how to spend their money. Planning their budget will enable them to spend their money wisely and save some money. Ways of spending money wisely are choosing quality goods, putting money aside, spending less than your income, buying only necessary items, and making a record of income and expenses.

3. Objectives:

Cognitive domain:

- Students will be able to state the meaning of each category in the record of income and expenses.
- Students will be able to state the advantages of spending money wisely and saving money.
- Students will be able to use vocabularies about making a record of income and expenses.

Psycho-motor domain:

- Students will be able to record their income and expenses and calculate their balance.

- Students will be able to explain how to spend their money wisely.

Affective domain:

- Students will be able to realise the importance of planning their income and expenses and spending their money wisely.

4. Competencies:

- Communication Capacity
- Capacity for Applying Life Skills

5. Desired characteristics:

- Applying principles of Sufficiency Economy Philosophy in one's way of life

6. Content:

6.1 Content: 1.Record of income and expenses

2. Spending money wisely

3. Savings

6.2 Vocabularies: record, balance, amount, enough, saving, wise, spend,

6.3 Structure: How to _____, You should _____

7. Teaching Method: Natural Approach in conjunction with Content and Language Integrated Learning

8. Learning Activities:

1st period: 50min.

1st step (ขั้นก่อนการพูด) (Focus on listening)

1.1 The teacher reviews the prior knowledge of the students. ครูทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน (5 minutes)

1.1.1 The teacher shows pictures of items (both people working and people spending money) (All the items are vocabularies that the student already know.)

1.1.2 The students state the vocabularies.

1.1.2 The students are divided into groups and they categorise the items as incomes or expenses.

1.1.3 Each group presents how they have categorised the items.

1.2 The teacher introduces the new vocabularies. The students listen and repeat after the teacher. ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู (15 minutes)

1.2.1 The teacher introduces new vocabularies: record, balance, amount, saving, spending and wisely. The teacher shows pictures and explains each word.

1.2.2 Students are divided into two teams. All the vocabularies are put together on a pile. The teacher calls out one vocabulary and the students run to the pile and try to find the vocabulary that matches the picture.

1.2.3 Students are given a worksheet in which they write the vocabularies below the pictures. (Worksheet 1)

1.3 The teacher teaches phrases, language structures or content of the lesson.

ครูสอน สำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น (15 minutes)

1.3.1 The teacher explains how to make a record of income and expenses.

1.3.2 The teacher draws a big table for recording income and expenses on the whiteboard. Students put pictures of the items (Income or expenses) on the whiteboard and categorise these items are income or expenses.

1.3.3 Students write the amount of the income and expenses into the table.

1.3.4 The teacher demonstrates how to calculate the balance.

1.4 The students show their understanding. นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำพูดของครูหรือโดยวิธีการอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ (10 minutes)

Students fill in a worksheet:

1.4.1 Students are shown items of income or expenses. The teacher states how much the income or expense is. The students write down the item and the amount into their record of income and expenses.

1.4.2 The teacher continues with the second item and students will write down the item again.

1.4.3 Students calculate their balance and how much money they have left at the end.

Conclusion (5 minutes)

- The teacher shows pictures to the students. The students state the vocabularies as a class.

2nd period: 50min.

2nd Step ขั้นพูดช่วงเริ่มต้น (Start Speaking)

Warm-up (5 minutes)

- The teacher shows students picture of items and students tell whether they would buy these items or not.

2.1 The teacher introduces additional vocabularies: ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม (10 minutes)

2.1.1 The teacher introduces new vocabularies: More, less, put money aside, piggy bank, deposit, and bank

2.1.2 The teacher explains ways of spending money wisely: Make a record of income and expenses, choose quality goods, put money aside, spend less than your income and buy only necessary items.

2.1.2 The teacher explains that we give advices by using the structure: “You should _____.”

2.1.3 The teacher will explain that there are 2 ways of saving money: putting it into a piggy bank or depositing it into a bank.

2.2 The teacher asks simple questions about vocabularies and content. ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้ (10 minutes)

2.2.1 The teacher asks yes-no questions: Is saving money a good thing? Is it good to spend all our money? Is buying milk an income? Is getting money from parents an expense? Is buying candy a necessary expense? Is it good to make a record of income and expenses? Is buying lunch a necessary expense? Is it good when our balance is zero Baht? Can we put our savings in a piggy bank?

2.2.2 The teacher asks either-or questions: Where do we put our savings? We buy candy. What do you call that, income or expenses? We get money from dad. What do you call that, income or expenses? We choose quality goods or cheap goods? What is the money called that you own, income or balance? What do you call the money that you put in the piggy bank?

2.3 The teacher asks questions that require students to analyse the language or the content.

ครูใช้คำถามที่ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องทำทายนักเรียนให้แก่ปัญหา คำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้เกิดการคิดขั้นสูง

(10 minutes)

2.3.1 Students read a short text about a boy (Phuchit) who always spends his whole allowance, so that he cannot buy a story book that he wants.

2.3.2 Students answer comprehension questions to the short text.

2.3.3 The teacher and the students discuss the right answer for the comprehension questions.

2.4 The teacher trains students to answer in short phrases. ครูฝึกให้นักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ (10 minutes)

2.4.1 The teacher reviews the ways of spending money wisely and show students pictures of the ways: Make a record of income and expenses, choose quality goods, put money aside, spend less than your income and buy only necessary items.

2.4.2 The teacher asks students how they like to spend their money wisely. Have one student come up and each hold a picture card.

2.4.3 The students make sentences by using 'you should' and putting the target phrase behind.

2.4.4 The teacher asks students who prefers to buy quality goods.

2.4.5 The teacher asks how students can spend their money wisely and students make a sentence, for example you should to put money aside.

Conclusion (5 minutes)

- Students state methods of spending their money wisely.

3rd period:

3rd step: ขั้นการพูด Speaking

Warm-up (5 minutes)

- The teacher reviews previously learnt vocabularies. The teacher shows picture and students will tell the vocabulary.

3.1 Students practise communicating in English. They use short sentences.

นักเรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนเริ่มฝึกการพูดเป็นประโยคจากการเติมคำในช่องว่าง (10 minutes)

3.1.1 Students are given a survey. The survey contains questions that students are to ask their classmates. The questions are: Do you buy quality goods? What necessary goods do you buy? What unnecessary goods do you buy? Have you ever made a record of income and expenses?

3.1.2 Students ask their classmates the target questions. They take notes of their friend's answers.

3.1.3 Students swap their partners about 5 times.

3.2 The teacher asks questions and students answer the questions in short sentences.

ครูให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถามนั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน (10 minutes)

3.2.1 The teacher asks students questions to summarise the survey, for example which student buys unnecessary goods? Who buys quality goods? The teacher asks each student at least one question.

3.3 Students present or perform short dialogues. นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือการพูดบทบาทสมมติเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ รวมถึงการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (20 minutes)

3.3.1 Students are divided into groups of 3 students and each group is given pictures of the different ways to spend money wisely.

3.3.2 Students prepare a short presentation in which they talk about the different ways of spending money wisely.

3.3.3 Students present ways to spend money wisely.

3.3.4 The teacher explains that money of each country has a different value, for example 1 Dollar is worth about 34 Baht (The rate is always changing.) 1 Pound is worth 42 Baht.

Conclusion (5 minutes)

- The teacher asks students how they can spend their money wisely.

9. Material:

- Picture cards
- PowerPoint
- Worksheet (2)
- Workbook

10. Evaluation:

Learning Objective	Evaluation Method	Instruments	Criteria for Learning Assessment
Students will be able to state the meaning of each category in the record of income and expenses.	Check whether students write the information at their proper place.	Worksheet 2	Passing score: 11 of 20
Students will be able to state the advantages of spending money wisely and saving money.	Check whether students can tell how to spend their money wisely.	Assessment form	Passing score: 5 of 9
Students will be able to use vocabularies about making a record of income and expenses.	Check worksheet 1	Worksheet 1	Passing score: 4 of 6
Students will be able to record their income and expenses and calculate their balance.	Check whether students fill in the table of income and expenses correctly.	Worksheet 2	Passing score: 11 of 20
Students will be able to explain how to spend their money wisely.	Observe whether students can present about ways to spend money wisely.	Assessment form	Passing score: 5 of 9
Students will be able to realise the importance of planning their income and expenses and spending their money wisely.	Check whether students fill in their own record of income and expenses.	Assessment form	Passing score: 5 of 9

Worksheet 1:

Name: _____ Class: _____

Match vocabularies to pictures.

(1 point for each correct answer) Total score: 6 points Passing score: 4 points

amount	savings	wisely
record	balance	spending

<p>1)</p> <p>_____</p>	<p>2)</p> <p>_____</p>	<p>3)</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Date</th> <th>Item</th> <th>Income</th> <th>Expenses</th> <th>Balance</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>18/04</td> <td>From Mum</td> <td>25</td> <td>-</td> <td>25</td> </tr> <tr> <td>18/04</td> <td>Lunch</td> <td>-</td> <td>10</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>18/04</td> <td>Candy</td> <td>-</td> <td>5</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>18/04</td> <td>Notebook</td> <td>-</td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> </tbody> </table> <p>_____</p>	Date	Item	Income	Expenses	Balance	18/04	From Mum	25	-	25	18/04	Lunch	-	10	15	18/04	Candy	-	5	10	18/04	Notebook	-	5	5
Date	Item	Income	Expenses	Balance																							
18/04	From Mum	25	-	25																							
18/04	Lunch	-	10	15																							
18/04	Candy	-	5	10																							
18/04	Notebook	-	5	5																							
<p>4)</p> <p>_____</p>	<p>5)</p> <p>_____</p>	<p>6)</p> <p>_____</p>																									

Worksheet 2

Name: _____ Class: _____

(1 point for each item)

Total score: 20 points

Passing score: 11 points

Fill the items from the PowerPoint into the record of income and expenses.

	Item	Income (Baht)	Expenses (Baht)	Balance (Baht)
1	From Dad	70	-	70
2	Buy lunch	-	30	40
3				
4				
5				
6				
7				

Items (On the PowerPoint)

1. Dad gives 70 Baht to you.
2. Buy lunch Price: 30 Baht
3. Buy eraser Price: 10 Baht
4. Buy an ice lolly Price: 5 Baht
5. Dad gives 50 Baht
6. Buy chicken and rice Price: 25 Baht
7. Buy a storybook Price: 20 Baht

Survey (Worksheet 3)

Name: _____

Ask your classmates and make notes of their answer.

1. Do you buy quality goods or cheap goods?

Name: _____ Answer: _____

2. What necessary goods do you buy?

Name: _____ Answer: _____

3. What unnecessary goods do you buy?

Name: _____ Answer: _____

4. Have you ever made a record of income and expenses?

Name: _____ Answer: _____

5. How much money do you put aside each week?

Name: _____ Answer: _____

6. Do you spend more money than your income?

Name: _____ Answer: _____

Assessment Form 1 (Psycho–Motor domain)

Objective:

- Students will be able to state the meaning of each category in the record of income and expenses.
- Observe whether students can present about ways to spend money wisely.

	Quality Level		
	3 (good)	2 (fair)	1 (poor)
1. Content	Students can state 5 or 4 examples of how to spend their money wisely.	Students can state 3 or 2 examples of how to spend their money wisely.	Students can only state one example or cannot state how to spend money wisely.
2. Vocabularies:	Students can use the new vocabularies to state ways of how to spend money wisely.	Students can use some of the new vocabularies to state ways of spending money wisely.	Students can use hardly any of the new vocabularies to state ways of spending money wisely.
3. Fluency	Students can speak English fluently without hesitation.	Students can speak rather fluent but they sometimes stop speaking and think.	Students stop and think about vocabulary frequently. They don't speak fluently.

Criteria for learning assessment:

Score	Evaluation
9 – 7	Good
6 – 4	Fair
3 – 0	Needs improvement

Assessment Form 2 (Affective domain)

Objective: Students will be able to realise the importance of planning their income and expenses and spending their money wisely.

	Quality Level		
	3 (good)	2 (fair)	1 (poor)
1. Students make a record of their income and expenses.	Students make a complete record of their income and expenses with all details.	Students make a record of income and expenses but lack details.	Students do not make a record of an income and expenses.
2. Students can remember the guidelines of how to spend money wisely.	Students can state 5 or 4 examples of how to spend their money wisely.	Students can state 3 or 2 examples of how to spend their money wisely.	Students can only state one example or cannot state how to spend money wisely.
2. Students give importance to reducing expenses.	When asked students state that it is important to reduce expenses.	When asked students are unsure whether it is important to reduce expenses.	When asked students do not see the importance in reducing expenses.

Criteria for learning assessment:

Score	Evaluation
9 – 7	Good
6 – 4	Fair
3– 0	Needs improvement

Lesson Plan 4

Learning Area: Social Studies, Religion and Culture

Grade 2

Course: Social Studies, Religion and Culture (Economics)

Topic: Exchanging goods and services

Time: 3 periods (150 min.)

1. Learning Standard and Indicator:

Standard SO 3.2: Understanding of various economic systems and institutions; the economic relations; and the necessity of economic cooperation in the world community.

Indicator: (SO3.2 Gr 2/1) Explain various ways of exchanging goods and services.

(SO3.2 Gr 2/2) Tell the relationship between buyers and sellers.

2. Learning concept

- In our economic system, people produce and exchange these goods and services. There are two types of exchanging goods and services; exchanging goods and services for money and without money. However, exchanging goods and services for money is more convenient. Sellers need to set reasonable prices, so that buyers will buy their goods. When goods are too expensive buyers are not going to buy them.

3. Objectives:

Cognitive domain:

- Students will be able to state methods of exchanging goods and services.
- Students will be able to state the relationship between buyers and sellers in setting prices.

Psycho-motor domain:

- Students will be able to explain different ways of exchanging goods and services.
- Students will be able to analyse the relationship between buyers and sellers in exchanging goods and services.

Affective domain:

- Students can realise the importance to study about the economic system and its impact on our lives.

4. Competencies:

- Communication Capacity
- Thinking capacity

5. Desired characteristics:

- Applying principles of Sufficiency Economy in one's way of life

6. Content:

- 6.1 Content: – Exchange of goods and services
– Relationship between buyer and sellers
- 6.2 Vocabularies: goods, service, exchange, trade, barter, money
- 6.3 Structure: It's too _____ (cheap/expensive)

7. Teaching Method: Natural Approach in conjunction with Content and Language Integrated Learning

8. Learning Activities:

(1st period: 50

1st step (ขั้นก่อนการพูด) (Focus on listening)

1.1 The teacher reviews the prior knowledge of the students. ครูทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน (5 minutes)

1.1 The teacher reviews the meaning of 'goods' and 'services'.

1.2 Students are given signs with 'goods' and 'services' on them. They are shown pictures of goods and services and they lift the 'goods' sign or the 'services' sign.

1.2 The teacher teaches the new vocabularies. The students listen and repeat after the teacher. ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู (20 minutes)

1.2.1 The teacher introduces the following vocabularies: exchange, trade, barter, produce, using money and without.

1.2.2 The vocabularies are written on the whiteboard and some students come up and stick the vocabularies to the pictures.

1.2.3 The teacher provides the definition of vocabularies and students match vocabularies to definitions.

1.3 The teacher teaches phrases, language structures or content of the lesson.

ครูสอน สำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น (10 minutes)

1.3.1 The teacher shows false money to the students and asked what they see. He asks students what the use their money for? Are there any other methods for exchanging goods and services?

1.3.2 The teacher explains how goods and services used to be exchanged.

1.3.3 The teacher explains that there are two methods of exchanging goods and services; trade (exchanging goods and services by using money) and barter (without using money).

1.3.4 The teacher gives examples for exchanging goods and services in the past and the present.

1.4 The students show their understanding. นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำพูดของครูหรือโดยวิธีการอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ (10 minutes)

1.4.1 Students come up and perform various situation of exchanging goods and services. The other students decide whether the situation shows an exchange of goods for money or without using money.

1.4.2 Students are given pictures and they state whether the pictures shows exchange of goods by using money or without using money. (Worksheet 1)

Conclusion (5 minutes)

- The teacher asks students which 2 types of exchange of goods and services are there. (Students will name the activities and state whether money is used or not.)

2nd period: 50

2nd Step ขั้นพูดช่วงเริ่มต้น (Start Speaking)

Warm-up (5 minutes)

- The teacher asks students which items they bought the day before. Students tell which items they bought. The teacher asks whether that was an exchange of goods and services for money or without money.

2.1 The teacher introduces additional vocabularies: ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม (10 minutes)

2.1.1 The teacher introduces new vocabularies: Buyer, Seller, set a price, reasonable, expensive, and cheap.

2.1.2 The teacher put the vocabularies in a line on the board and the students say each vocabulary. Then, the teacher takes away one of the vocabularies and the students say the words again including the word that is not there anymore. Then, the teacher takes more vocabularies away until no word is left.

2.1.3 The teacher explains what happens when prices are too high, too low or the goods are of low quality. The teacher outlines that both the seller and buyer influence the prices of goods.

2.2 The teacher asks simple questions about vocabularies and content. ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้ (10 minutes)

2.2.1 The teacher shows various items of daily life to the students and asks them whether the items are cheap, expensive or reasonable. The items are

2.2.2 The teacher provides examples of barter and trade in daily life and students state whether it's barter or trade. (Exchange of goods by using money or without money)

2.3 The teacher asks students that require them to analyse the language or the content. ครูใช้คำถามที่ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องทำทายนักเรียนให้แก้ปัญหา คำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้เกิดการคิดขั้นสูง (10 minutes)

2.3.1 Students are given a worksheet in which they have to answer questions; (Worksheet 2)

2.3.2 The teacher reads the questions and students choose one choice.

2.3.3 The teacher and the students discuss the correct answers.

2.4 The teacher trains students to answer in short phrases. ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ (10 minutes)

2.4.1 The teacher introduces the phrases: ‘This is too cheap.’ ‘This is too expensive.’

2.4.2 Students are given items and prices and they state whether the items are ‘too cheap’ or ‘too expensive’.

2.4.3 Students are given pictures and they ask their classmate: “Do you want to buy it?” The classmate answers: “This is too expensive” or “This is cheap.”

Conclusion (5 minutes)

- The teacher shows different items to the students and the students state whether the items are cheap, reasonable, expensive or too expensive.

3rd period: 50 min.

3rd step: ขั้นการพูด Speaking

Warm-up (5 minutes)

- Students match vocabularies to their definition.

3.1 Students practise communicating in English. They use short sentences.

นักเรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนเริ่มฝึกการพูดเป็นประโยคจากการเติมคำในช่องว่าง (15 minutes)

3.1.1 Students are given a list of items that they can buy. They are also given a short dialogue in which they have to fill in blanks.

3.1.2 Students fill in the blanks with a partner.

3.1.3 Students practise to speak the dialogue with their partner.

3.2 The teacher asks questions and students answer the questions in short sentences.

ครูให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถามนั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน (10 minutes)

3.2.1 The teacher provides a list of items of different prices. Some items are cheap and others are expensive.

3.2.2 The teacher asks questions: “Which are the cheapest trousers?”

Which are the most expensive trousers?” “What is the cheapest shirt?” “What is

the most expensive shirt?” “What is the cheapest skirt?” “What is the most expensive skirt?” “What is the most expensive item on the list?” What is the cheapest item?” “How much is the most expensive item?” “How much is the cheapest item?”

3.3 Students present or perform short dialogues. นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือการพูดบทบาทสมมุติเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ รวมถึงการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (20 minutes)

3.3.1 Students are given a short dialogue. They practise the dialogue with one of their classmates.

3.3.2 Students perform the dialogue with one of their classmates in front of the class.

3.3.3 Explain that people in Thailand still prefer to buy things on the local market, but in Western countries people usually buy in department stores and supermarkets.

Conclusion (5 minutes)

- Show students all the pictures and have them state the vocabularies.

9. Material:

- Picture Cards
- PowerPoint
- Worksheet
- Dialogue

10. Evaluation:

Learning Objective	Evaluation Method	Instruments	Criteria for Learning Assessment
Students can state methods of exchanging goods and services.	Students can analyse the picture and tell the method of exchanging goods and services.	Worksheet 1 (Exercise 1)	Passing score: 3 of 4 points
Students can state the relationship between buyers and sellers in setting prices.	Check whether students can tell who has more buyers, expensive or cheap goods.	Worksheet 2	Passing score: 6 of 11 points
Students can explain different ways of exchanging goods and services.	Check whether students can give examples for exchanging goods for money and without money.	Worksheet 1 (Exercise 2)	Passing score: 3 of 4 points
Students can perform a role play to show the relationship between buyers and sellers in exchanging goods and services.	Check whether students can perform the role play.	Assessment form 1	Passing score: 5 of 9 points
Students can realise the importance to study about the economic system and its impact on our lives.	Check whether students are eager to study about the economic system.	Assessment form 2	Passing score: 5 of 9 points

Worksheet 1

Name: _____ Class: _____

(1 point for each correct answer)

Total score: 4 points

Passing score: 3 points

1. State the type of exchange.

- a) Exchange without using money
- b) Exchange by using money

	<hr/> <hr/>
	<hr/> <hr/>
	<hr/> <hr/>
	<hr/> <hr/>

2. Draw a picture of the exchanges and label.

(1 point for each correct picture and label) Total score: 4 points Passing score: 3 points

a) Exchange of goods without using money

b) Exchange of goods by using money

Worksheet 2

Name: _____ Class: _____

Fill in the blanks.

(1 point for each correct answer) Total score: 11 points Passing score: 6 points

1. When goods are expensive, there are _____ buyers. (few / Many)

2. When goods are cheap, there are _____ buyers. (few/ many)

3. a) Fai sells apples for 10 Baht. Fah sells apples for 5 Baht.

a) Whose apples are more expensive. _____ (Fai/Fah)

b) Who will have more buyers. _____ (Fai/ Fah)

4. a) Poon sells fried rice for 30 Baht. Pun sells fried rice for 35 Baht.

a) Whose fried rice is cheaper? _____ (Poon/Pun)

b) Who will have more buyers? _____ (Poon/Pun)

5. Tawan sells noodles for 40 Baht. Mary sells noodles for 500 Baht.

a) Which price is reasonable? _____ (Tawan/Mary)

b) Who will have more buyers? _____ (Tawan/Mary)

6. Ann gives John a fish. John gives Ann a chicken.

This is a) Barter b) Trade _____

7. Ann gives John a fish. John gives Ann money.

a) This is a) Barter b) Trade _____

b) Who is the seller? _____ (Ann/John)

Name: _____ Class: _____

Jeans	850 Baht
Black trousers	600 Baht
Blue trousers	550 Baht
Pencil skirt	500 Baht
Mini skirt	350 Baht
Blouse	650 Baht
Shirt	450 Baht

Fill in the blanks and practice the dialogue.

(Assessment form 1)

Dialogue

A: I want the trousers, but 600 Baht is too _____.

B: There are good-_____.

A: I'll take them for 400 Baht.

B: That's too _____. I'll make no money.

I'll give it to you for 500 Baht.

A: That sounds fine. You've got a deal.

Assessment Form 1 (Psycho–Motor domain)

Objective: Students can perform a role play to show the relationship between buyers and sellers in exchanging goods and services.

	Quality Level		
	3 (good)	2 (fair)	1 (poor)
1. Performance	Students perform the role play very well. The body language of the students matches the spoken word.	Students perform the role play quite well. Their body language sometimes matches the spoken word.	Students perform the role play poorly. They just speak their text without any acting at all.
2. Vocabularies:	Students can use the new vocabularies, pronounce them correctly and understand the meaning.	Students can use the new vocabularies, pronounce some of them correctly and understand the meaning of some.	Students can use hardly any of the new vocabularies to talk about income and expenses.
3. Fluency	Students can speak English fluently without hesitation.	Students can speak the dialogue rather fluent but sometimes have to think about their text and stop.	Students will frequently stop to speak and think about their text.

Criteria for learning assessment:

Score	Evaluation
9 – 7	Good
6 – 4	Fair
3 – 0	Needs improvement

Vocabulary Test

Say the word.

(1 point for each correct answer)

Total score: 6

Passing score: 4

exchange

buy

sell

produce goods

cheap

expensive

1)

2)

3)

4)

5)

6)

Assessment Form 2 (Affective domain)

Objective: Students can realise the importance to study about the economic system and its impact on our lives.

	Quality Level		
	3 (good)	2 (fair)	1 (poor)
1. Students complete the work that they are assigned.	Students complete all the work that they are assigned.	Students complete some of the work that they are assigned.	Students do not complete any of the work that they are assigned.
2. Students try to answer the questions of the teacher.	Students always try to answer the questions of the teacher and participate in the lesson.	Students usually try to answer the questions of the teacher and participate in the lesson.	Students hardly ever try to answer the questions of the teacher.
3. Students are eager to practise the dialogue with their partner.	Students are eager to practise the dialogue. They ask questions about things they do not understand.	Students practise the dialogue, but lack eagerness. They sometimes ask questions.	Students do not practise the dialogue or only when the teacher is watching.

Criteria for learning assessment:

Score	Evaluation
9 – 7	Good
6 – 4	Fair
3– 0	Needs improvement

ภาคผนวก จ ตัวอย่างของแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม

Learning Area: Social Studies, Religion and Culture

Term 2

Subject: Social Studies, Religion and Culture

Grade 2

Name of the unit: Goods and Services in Daily Life

Time: 3 period

Plan: 1 Meaning of Goods and Services

Time: 1 period (50 minutes)

1. Learning standards and indicator:

Standard (SO 3.1) Understand and ability of managing resources for production and consumption; efficient and cost-effective utilisation of limited resources available; and understanding principles of Sufficiency Economy for leading a balanced life.

Indicator: (SO 3.1 GR 2/1) Specify the resources utilised for producing goods and services in daily life.

2. Learning concept:

- Goods are items that we can buy in a shop. Service is when other people do some kind of work for us. Examples of goods are cars, food, clothes and presents. Examples of services are fixing a car, serving food, cutting hair and treating bad teeth.

3. Objectives:

Cognitive domain:

- Students can define the meaning of 'goods' and 'services' and give examples for each of them.

Psycho-motor domain:

- Students can distinguish between 'goods' and 'services'.

Affective domain:

- Students can realise the importance of gaining knowledge about economy.

4. Competencies:

- Communication Capacity
- Thinking capacity

5. Desired characteristics:

- Avidity for learning

6. Key Content:

- Goods and Services
- Vocabularies: goods, services, things, jobs, clothes, fixing car, serving food.

7. Teaching Method Action 3P 2W

8. Learning activities:

Warm-up: (5 minutes)

- Students are shown prop money. They are asked to tell what they see and what they can do with money. The students agree that everybody have to use money.

Presentation: (15 minutes)

- Introduce the vocabularies: goods, services, things, jobs, clothes, fixing car, serving food.
- Explain the meaning of goods and services.
- Provide examples for goods, such as car, food and clothes.
- Provide examples for services, such as serving food, fixing a car and cut hair.
- Explain the difference between goods and services by using a car as an example; the car is a good and fixing the car is a service.
- Explain the importance of gaining knowledge about money.

Practice: (15 minutes)

- Ask students as a group to state the meaning of goods and services.
- Students are given a list of items and they have to categorise whether these items are goods or services. They work in pairs. (PowerPoint)
- Discuss the correct answers with the students.

Production: (10 minutes)

- Students fill in a worksheet. (In the worksheet are 8 items. They will colour the goods and circle the services.)

Wrap-up: (5 minutes)

- Ask students to define the meaning of goods and services and give examples for each one.

9. Material:

- Powerpoint
- Social Studies Book
- Workbook
- False money
- Worksheet

10. Evaluation

Learning Objective	Evaluation Method	Instruments	Criteria for Learning Assessment
Students can define the meaning of 'goods' and 'services' and give examples for each of them.	Check whether students colour and circle the right pictures.	Worksheet	Passing score 5 of 8.
Students can distinguish between 'goods' and 'services'.	Check whether students colour and circle the right pictures.	Worksheet	Passing score 5 of 8.
Students can realise the importance of gaining knowledge about economy.	Check whether the student pays attention to the lesson.	Checklist	Passing score: 4 out of 7.

Checklist:

Objective: Students can realise the importance of gaining knowledge about economy.

Item	Evident	Not evident
1. The Student listens to the instruction of the teacher.		
2. The student participates in activities.		
3. The student arrives to the class on time.		
4. The student does not disturb the lesson.		
5. The student finishes the assigned work in time.		
6. The student does their work neatly.		
7. The student looks interested in the lesson.		

Name: _____ Nickname: _____ Class: _____

Colour the goods and circle the services.

Learning Area: Social Studies, Religion and Culture

Term 1

Subject: Social Studies, Religion and Culture

Grade 2

Name of the unit: Goods and Services in Daily Life

Time: 3 periods

Plan: 2 Resources that we use to make goods and services Time: 1 period (50 minutes)

1. Learning standards and indicator:

Standard (SO 3.1) Understand and ability of managing resources for production and consumption; efficient and cost-effective utilisation of limited resources available; and understanding principles of Sufficiency Economy for leading a balanced life.

Indicator: (SO 3.1 GR 2/1) Specify the resources utilised for producing goods and services in daily life.

2. Learning concept:

- Resources are the things people use to do or make things. In the production of goods, there are three types of resources required; natural resources, human resources and capital resources.

3. Objectives:

Cognitive domain:

- Students will be able to state the three types of resources used in the production of goods and give examples.

Psycho-motor domain:

- Students will be able to distinguish between natural resources, human resources and capital resources.

Affective domain:

- Students will be able to realise the importance of resources for our daily lives.

4. Competencies:

- Communication Capacity
- Thinking capacity

5. Desired characteristics:

- Applying principles of Sufficiency Economy Philosophy in one's way of life.

6. Content:

- Resources in the production process of goods and services
- Vocabularies: resources, natural, human, capital, tools, machine

7. Teaching Method Action 3P 2W

8. Learning Activities

Warm-up: (5 minutes)

- Students are shown a book and ask what resources are used to produce the book.

Presentation: (15 minutes)

- Introduce the vocabularies: resources, natural, human, capital, tools, machine
- Students watch a video that shows the things used in the production process of goods and services.
- Explain that there are three types of resources: natural resources, human resources and capital resources.
- Explain that resources are limited and that we need to preserve natural resources.

Practice: (15 minutes)

- Students categories pictures into natural resources, labour and capital resource.
- Students are shown several pictures and they have to find the picture that shows natural resources, human resources and capital resources.
- Students answer questions, for example is a sewing machine a natural or capital resource? / Which three types of resources are there?

Production: (10 minutes)

- Students are given various resources and they tell which resources are used in the production process of clothes. (Workbook, page 43)
- Students give an example for goods and state the resources used in the production process. (Workbook, page 44)

Wrap-up: (5 minutes)

- Ask students to state the 3 types of resources in the production process.

10. Material:

- PowerPoint + Exercise

- Social Studies Book and Workbook
- Real material
- Video

10. Evaluation

Learning Objective	Evaluation Method	Instruments	Criteria for Learning Assessment
Students will be able to state the three types of resources used in the production of goods and give examples.	Check whether students can give examples of resources used in the production process.	a) Exercise (PowerPoint) b) Workbook, page 43 and 44.	a) Passing score 5 of 8. b) Passing score 5 of 8.
Students will be able to distinguish between natural resources, human resources and capital resources.	Check whether students can categorise the resources used in the production process of a shirt.	Exercise (PowerPoint)	Passing score 5 of 8.
Students will be able to realise the importance of resources for our daily lives.	Check whether the student pays attention to the lesson.	Checklist	Passing score: 4 out of 7.

Objectives: Students will be able to realise the importance of resources for our daily lives.

Item	Evident	Not evident
1. The Student listens to the instruction of the teacher.		
2. The student participates in activities.		
3. The student arrives to the class on time.		
4. The student does not disturb the lesson.		
5. The student finishes the assigned work in time.		
6. The student does their work neatly.		
7. The student looks interested in the lesson.		

Learning Area: Social Studies, Religion and Culture

Term 1

Subject: Social Studies, Religion and Culture

Grade 2

Name of the unit: Goods and Services in Daily Life

Time: 3 period

Plan: 3 Using different resources in the production of goods Time: 1 period (50 minutes)

1. Learning standards and indicator:

Standard (SO 3.1) Understand and ability of managing resources for production and consumption; efficient and cost-effective utilisation of limited resources available; and understanding principles of Sufficiency Economy for leading a balanced life.

Indicator: (SO 3.1 GR 2/1) Specify the resources utilised for producing goods and services in daily life.

2. Learning concept:

- Producer use different resources in the production of the same goods. Different resources influence the price and the quality of the goods. Using good resources make good last longer and stronger.

3. Objectives:

Cognitive domain:

- Students can state how using different resources will change the outcome of the production process.

Psycho-motor domain:

- Students can analyse a short text about producing dresses.

Affective domain:

- Students can realise to choose resources that have to produce goods in great number and good quality.

4. Competencies:

- Communication Capacity
- Thinking capacity

5. Desired characteristics:

- Applying principles of Sufficiency Economy Philosophy in one's way of life.

6. Content:

- Result of using different resources
- Vocabularies: different, large, quality, last longer, produce, sewing machine,
- It last long. /It is strong. / It is expensive.

7. Teaching Method Action 3P 2W

8. Learning Activities

Warm-up: (5 minutes)

- Students are asked which resources are used to make an item of clothing.

Presentation: (15 minutes)

- Review the three types of resources: natural resources, human resources and capital resources.
- Introduce the vocabularies: different, large, quality, last longer, produce, sewing machine,
- Explain that when we use different resources to make goods the quality and number of goods we can produce is different.
- Explain that goods that use good resources are stronger and last longer.
- Explain that we should choose resources carefully, so that we can produce goods of good quality and in large number.

Practice: (15 minutes)

- Students are given 2 goods and they have to state the resources used in the production of the goods and analyse which resource used are different.
- Students state the benefits of both types of resources used. (PowerPoint)

Production: (10 minutes)

- Students analyse a short text about producing dresses. (Workbook, page 45 and 46)

Wrap-up: (5 minutes)

- Ask students why producer use different types of goods.

9. Material:

- Powerpoint

- Social Studies Book
- Workbook
- Real material
- Exercise

10. Evaluation

Learning Objective	Evaluation Method	Instruments	Criteria for Learning Assessment
Students can state how using different resources will change the outcome of the production process.	Check whether students can state the advantage of different materials used.	a) Exercise (PowerPoint)	Passing score 4 of 6.
Students can analyse a short text about producing dresses.	Check whether students can answer the comprehension questions to the short text.	Workbook, page 45+46	Passing score 2 of 3.
Students can realise to choose resources that have to produce goods in great number and good quality.	Check whether the student pays attention to the lesson.	Checklist	Passing score: 4 out of 7.

Objective: Students can realise to choose resources that have to produce goods in great number and good quality.

Item	Evident	Not evident
1. The Student listens to the instruction of the teacher.		
2. The student participates in activities.		
3. The student arrives to the class on time.		
4. The student does not disturb the lesson.		
5. The student finishes the assigned work in time.		
6. The student does their work neatly.		
7. The student looks interested in the lesson.		

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Franz Sascha Scholl
วัน เดือน ปี เกิด	29 มีนาคม 2528
สถานที่เกิด	ลินทซ์, เยอรมนี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2559 ศ.บ. (ภาษาและวัฒนธรรมไทย), มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, จังหวัดเชียงราย
ที่อยู่ปัจจุบัน	394 หมู่ 3 ท่าดอนแพน ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
ผลงานตีพิมพ์	Franz Sascha Scholl. (2567). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วารสารครุศาสตร์ คณะ ครุ ศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 7 (3).
รางวัลที่ได้รับ	-

